

סגור

11

א. מבין

עבד ב'

בניסן'ה

התכתבות מבין'ית

4/9

17.2.71

נפתח:

19.11.72

נסגר:

שם: בריטניה - התכתבות מדינית

חצ - 7289/2

מזהה פיזי:

130.23/12 - 1958

מזהה לוגי:

02-120-01-09-01

כתובת:

05/08/2007

משרד החוץ

סודי

19.11.72

Handwritten: *Britannia* and initials *B ml*

אל : מר א. לוריא
מר ש. אמיר
מר י. ענוג ✓

מאת : י. מרוז

הנדון: בריטניה והקהיליה

להלן קטע מדו"חו המשלים של השגריר בן-נחן על מביטחו האחרונה עם
שר החוץ הצרפתי:

"השיחות עם השוק. שומאן הדגיש מספר פעמים שבאפשרותנו לסייע להם ע"י
ריכוך התנגדות ירידינו האמריקנים. מדבריו השתמע שהמניע העיקרי
מאחורי העמדה הבריטית, הוא אה"ב. הוא אמר ביזמחו שההתנגדות אינה
נובעת מעמדה אנטי-ישראלית כלשהי, אלא מתוך רצון להגן על האינטרסים
האמריקנים. שומאן הסכים עמי שאם הקהיליה התמיד בהחירתה להשגת הסכם
גלובאלי תקבל אה"ב את הדין, כפי שעשתה ביחס להסכם הראשון.

לנוכחות אה"ב באירופה ובים התיכון. מעניין לציין ששומאן ציין במפורש
שהמשך הנוכחות הצבאית האמריקנית בים התיכון ובאירופה הינו גם אינטרס
אמריקני, כי אה"ב לא חרצה להותיר את הים התיכון לצי הסובייטי בלבד."

ב ב ר כ ה ,

י. מרוז

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

552

1997: 100-101

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

ש מ ו ר

ח/537

נשלח: 061300 ג'וב 72

אל: לונדון בריסל

מאת: המשרד

רופ"ג.

לשלכ 13.

תמורה בעינינו העמדה הבריטית כפי שהובעה ע"י רובינסון.
הבריטים טענו עד עכשיו כנגד בקשתנו לתיקונים מהותיים עקב
ההדחבה כי לא יוכלו להשפיע בנדון עד אשר יהיו חברים מלאים
והנה כאשר מוצעת לנו דרכ הנראות מתאימה לפתרון בעיותינו (ההסדר
הגלובלי) באים דוקא האנגלים וטורפים הקלפים. יש להבהיר שיש
בעמדתם כיום כדי לשבש את לוח הזמנים של שני הפתרונות גם יחד.
תיקונים מהותיים עקב ההדחבה וחקדמת המו"מ להסכם החדש כמוצע
ע"י הצרפתים.

2. זאת בעוד שאנו מצפים מהבריטים לעמדה מיוחדת בשל הקשרים ההסטוריים
ובשל הפער העצום במאזן המסחרי הנובע מקשרים אלה.

3. העברת הסוגיה לדביניון כמוה כמתן תשיבות לועדה הגורמת לנו בעיות
וסיכון קשירת מסמך השוק (הפוליטי) להצעה הכלכלית הצרפתית דבר
שאפילו הצרפתים דוחים אותו.

4. בא"נ הסדר משביע רצון עד ה-1.1.73 לא יוכלו האנגלים לצפות
מאתנו שנוותר על זכותנו לפיצוי לתעריפים הכבולים במסגרת גאטט.

5. דאגתנו הראשונה היא לזכות בהסדר אשר ימנע פגיעה ביצואנו
ב-1.1.73 יחד עם זאת ההצעה להקדים המו"מ שהיה צריך להתקיים
החל מאפריל 74 שמטרתו להעמקת ההסכם היא העדיפה ביותר לענייננו
מה גם שהיא תואמת יותר את טע"פ 24 בגאטט.

6. את ההצעה ל- STAND STILL נראה כהסדר ביניים רק אם יתברר
שאי אפשר להגיע לסיכום חיובי ברור יותר עד סוף השנה.

כלכליות-מסות.

משרד החוק

מחלקת הקשר

ס ו ד י

מ י י ד י

מברק נכנס-משווג

אל: המשרד

מאת: בריסל

כל המוקד חובן מסמך זה בולט
או מקצהו לאדם שאינו מוסמך
לכן - צובר על החוס לחיפון
דיני ועושים (בטחון) המדינה
מס' 118 חוק וסודות דשכיים
נשלח 25/8/20 אוק. 72

כלכלית, אירופה א. מגומבר. נמדת בריטניה, לא ליחוס.
בישיבת לפני הצהרים של הנציגים הקבועים הביע השגריר הבריטי דעה לפיה מוטב
שנייר הועדה על המדינות הים תיכוניות ידון עי הממשלים הטורקיים. לדברי הבריטי
יש לבטא השלכות מדיניות רחבה לדוגמא ביחסים בין הקהיליה לארה"ב, בין הקהיליה
לארצות מזרח, ויהיו לכך גם השלכות על היחסים בין ארצות האיזור בינם לבין עצמם.
לכן לדברי הבריטי יש הצדקה לכך שהטיפול בנושא יערך במישור המדיני, דהיינו עי
" קומיטה דאביניון".
כהן

טהח רוחם מבל מ/מזכל סמנכל כלכלית איר א+ב מצפא ספיר אוצר מסות אלגנרג/מסכ
שחורי/חקלאות זנבר
אב/שא

האג, ז' בכטלו תשל"ג
13 בנוב. 1972

1577

ש מ ר

אל:מנהל כלכלית

מאת: השגריר, האג

הנדון: הערוה לגבי העמדה הבריטית ב ושב
מועצת השרים

הרעוב מפרש את העמדה הבריטית לגבי האספקטים הכלכליים
שבריטניה בסופו של דבר מהנה פחות הסכמה להסדר בהחשבות
עם העמדה האמריקאית ויותר בהסדר עם ארצות חבר העמים (במיוחד
הקריבאים). יש לו הרגשה שהבריטים יהיו מוכנים ב- trade-off
מסויים ושהם מוטרדים לא מעט משאלת חבר העמים.

ב ב ר כ ה

ח. בר-און

ח. בר-און

העקב: מר ט. אמיר

מר י. מרוד

מר י. ענוג ✓

מר נ. יעיש

השגריר בריטל

ס ו ד י

אל: מנהל אירופה א'

מאת: השגריר, האג

הנדון: השיחה עם שמלצר
מכתב 1440 מ-12/11

בסיפא של מכתבך שאלת מה המניע להצטרפות ההולנדית בבריסל לעמדה הצרפתית ולא לבריטים. בדואר זה תמצא מספר דיווחים על מהלך השיחות בבריסל מפי אישים שונים כאן. נכון אמנם שדיווחים אלה נוגעים בראש וראשונה להבטים הכלכליים השונים אך בסוחבי שתוכח גם שדיווחים אלה שהבעיות התעוררו בבריסל והעמדות שהמדינות השונות בקטו בהם לא היו דווקא בחלוקה חלק של עמדה בריטית מחד ועמדה צרפתית מאידך.

הבריטים בקטו בעמדה מדינית מסוימת שלפי הערכת ההולנדים הייתה מוכתבת לא מעט משקולים מדיניים-כלכליים, שלא נוגעים דווקא לעבוי הים התיכון והאזור. (ההבטים האמריקאים, וענייני הקרינאים) ברור שגם האספקט הים תיכוני שחק תפקיד לא קטן בשקולי הבריטים אך לא דק הוא. לשקולים בריטיים אלה ההולנדים לא יכולים להסכים ולבטח לא בצורה כה פשטנית כפי שהבריטים בסו להפיקם. בנוסף לכך רואים עצמם ההולנדים כשושבינים במדה לא מועטה על הגישה הגלובלית שבהם רואים גם פתרון לכמה מבעיותיהם הם (היחסים עם ספרד למשל) אצל ההולנדים משחק גם היחס לישראל תפקיד מסוים, ואני נוכח לדעת כאן שקפים רצון כן למצוא פתרונות עבורנו במסגרת הקהיליה. מכאן שגם מהאספקט הזה ההולנדים לא יכולו להצטרף לעמדה הבריטית. אך מכל זה אין להסיק שההולנדים מצדדים לאורך כל הקו בגשות הצרפתיות, ההיפך נכון, ברוב העניינים הנוגעים לבעיות הכלכליות מתנגדים ההולנדים לעמדות הצרפתיות ומקווים למצוא תמיכה הולכת וגוברת אצל הבריטים לגישותיהם הם.

לכשעצמי אני חושש שאם הבריטים יתמידו ברצונם לכלול במסגרת הדיונים על ההסדר הגלובלי בעיות מדיניות, שלא ההולנדים ולא יתר המדינות יעמדו בדרכם, כל עוד והבריטים יתמכו בגשות הולנד בעניינים הכלכליים. קביעה זו אמנם די פשטנית אך מוטב שנראה הדברים כפי שהם עשויים להתהוות, כשמוכן שיהיה עלינו לקחת בחשבון שהעמדות הכלכליות שההולנדים מבטלים להעביר הם באינטרס שלנו.

ב ב ר כ ה,

ח. בר'און

ח. בר'און

העתק: מר. י. מרוז, סמנכ"ל

1951

1951

1951

1951

1951

1951

1951

1951

1951

1951

AMBASSADE D'ISRAËL

בריטל, ז' בסטלו תשל"ג
13 בנובמבר 1972

שגרירות ישראל

203
ש 17

א ל כלכלית

מאת סגן ראש המשלחת, בריטל

הנדון עמדות בריטניה וארה"ב כלפי ההסכם הגלובאלי

בעת ביקור נימוסין אצל אנדרסן - המקביל במעמדו לפטיט-לאורן ומנהל מחלקה בועדה, האחראי על קשרים עם המגרב - הוא מסר לי הערכה על מניעי הבריטים והאמריקאים ועמדתם השלילית להסכם הגלובאלי.

א. העמדה הבריטית

לדבריו קשה לבריטים לבלוע חבשיל שהם לא ביטלו, ועוד יותר לעכל אותו. ממשלת בריטניה חייבת להצדיק בכל מחיר הצטרפותה לשוק ולהוכיח לדעת הקהל הבריטית שיש מסקל לעמדה הבריטית בשוק ושקולה של בריטניה נשמט. מכאן הניצול התעמולתי של דבריו של סיר אלק בכל הקשור, "בדאגתה" של בריטניה לאינטרס של ארצות שלישיות. נוסף לזה יש לבריטים אינטרס להשיג עבור ארצות חבר העמים הבריטי סיוע הדומה לזה שניתן לארצות יאונדה ולכן סיר אלק רצה להיות עם ארצות חבר העמים המפורסות בפרטיכל 22 של הסכם ההצטרפות.

ב. העמדה האמריקאית

1. לדבריו עמדת האמריקאים השוללת הגישה הגלובאלית מושתתת על השיקולים הבאים:
א. לחץ מגדלי ההדרים בקליפורניה ופלורידה שמשקלם בסנאט ובבית הנבחרים הוא מעל ומעבר למשקלם בסחר.
ב. חשש היצואנים האמריקאים בכלל מהחרפת התחרות ע"י הרחבת איזורי סחר מועדפים.
ג. החשש של חברות הנפט האמריקאיות מהגברת ש"פ בין אירופה לארצות המזרח שאתה מביטוייו עלול להיות מזיק כניסת חברות אירופיות להטקעות נפט בארצות אגן הים התיכון הדרומי. לדבריו של אנדרסן: "למי שיש קשרים עם ארצות אגן הים התיכון נהקל במוקדם או במאוחר בשאלת הנפט". האמריקאים חוששים שהגברת הסיוע האירופי לארצות אגן הים התיכון הדרומי תבוא לכניסת האירופיים במידה גדולה יותר לשטח הפקת הנפט וכתוצאה מכך להתיקת רגלן של החברות האמריקאיות.
ד. האמריקאים חוששים שארצות אמל"ט עלולות לפנות לממשלת ארה"ב ולדרוש יצירת איזור סחר חופשי בין ארה"ב לאמל"ט. לדבריו האמריקאים לא מעוניינים באיזור סחר חופשי מעין זה מסיבות פנימיות. גיבוש והרחבת איזור סחר מועדף בין אירופה לארצות אגן הים התיכון עלול להעמידם במצב לא נוח כלפי שותפיהם באמל"ט.

2. בעמדה האמריקאית ישנה לדבריו עמדה פנימית. מצד אחד מתנגדת ארה"ב להרחבת

AMBASSADE D'ISRAËL

- 2 -

שגרירות ישראל

איזור סחר ומצד שני היא מענינה בהרחבת ובהעמקת הסיוע הכספי שנותנת אירופה לארצות המפותחות שמדרומה.
מובן מאליו ששני הדברים קשורים זה בזה בעיני הממשלות האירופיות וקיים תהליך טבעי של הרחבת ההשפעה האירופית בארצות שלאירופה יש הסכמים אתן בעקבות חילופי סחר הדדיים ובעקבות שתוף הפעולה הכספי והפיננסי עם ארצות אלה. כבר היום הסחר הממוצע של ארצות אגן הים התיכון עם השוק המזרחי הוא כ-50% ועם ארה"ב נע בין 5-6 אחוז בלבד. לדבריו אין שום סיכוי שיבטלו העדיפויות הנגדיות והעברת הנושא ללימוד ע"י הודעה הוא בחינת דחית ההכרעה עד "קלנדס ג'רס".

בברכה

יעקב כהן

העתק

לשכת מנכ"ל האוצר
מר ש. אמיר, סמנכ"ל
מר ע. טלבר, סמנכ"ל, מסו"ת, י-ם
מר י. כץ, ציר כלכלי, לונדון
מר זאב שר, ציר כלכלי, ניו-יורק
מר דב קנטרוביץ, מפקח על מס"ח, האוצר, י-ם
גב' יהלומה שחורי, משרד ההקלאות, ת"א
אירופה א'
אירופה ב'
מספ"א

בריסל, כג' בחשוון תשל"ב
31 באוקטובר 1972

א ל: מר ב. יעיש, מנהל אירופה א'

מאת: מ. אלון, בריסל

הנדון: הסכם גלובלי עם הקהיליה

אבי מתייחס למברקי על שיחתי עם דאביניון בענין ההסתייגות
הבריטית, כפי שבאה לידי ביטוי ע"י שגריר בריטניה בישיבת הנציגים
הקבועים ב-25/10.

הרגשתי היא שדאביניון מבטח להמתיק הגלולה, כי הוא רואה בעמדה
הבריטית אפשרות להחייאת ועדת דאביניון, או להפיץ בה רוח חיים חדשה
עם תוכן כלכלי, קרי: אפשרות של לחץ.

עלינו לקחת בחשבון כי בעקבות החלטת ועידת הפסגה בפאריס, הוחלט
כי שרי החוץ יוועדו לתיאום עמדות מדיניות 4 פעמים בשבוע, במקום פעמיים
עד כה, דהיינו, שגם המנכלים המדיניים יוועדו לעתים יותר מזמנות.

לכסוף עלי להעיר כי זה יותר מבחינת הרגשה מאשר מבוסס על מידע. ³
ישנן שנהיה פרים לסכנה זו בכל בירות ה-9. אין לשכוח הגורם הפסיכולוגי
אשר עלול להמריץ את הבלגים זאת דאביניון במיוחד להחייאת הועדה עם
יתר תוכן. אין לשכוח שועדת המנכלים המדיניים קרויה "ועדת דאביניון".

ב ב ר כ ה ,

מ. אלון

העתק: מר י. מרוז, ס/מנכ"ל
מנהל אירופה ב'

[Handwritten signature and mark]

מסי 23

נשלח: 062233 גובי 72

אל: המשרד
מאת: בריטל

מ י י ד י

אל כלכלית

העתק האג בונ פריס רומא לונדון (גולדו)

[Handwritten note: 60/2, 1/8, 1/8]

1. סכום דיון שרי ה-9 בהסכם הגלובאלי:
א. שאלון התחום הגיאוגרפי: השרים סכמו כי רק מדינות הגובלות באגן הים-התיכון יכללו במסגרת הים התיכונה. היוצא מן הכלל היחיד הוא ירדן אותה הוחלט לכלול במסגרת הנל. ההצעה האיטלקית שנתמכה ע"י חברי ימים לכלול במסגרת זו ארצות נפט המזרח תיכוניות שאינן גובלות בים התיכון נדחתה.
- ב. תעשייה: הוחלט לאמץ הצעות הוועדה בנושא זה.
- ג. חקלאות: סוכם לכלול במסגרת ההסדר העתידי חלק ניכר של החקלאות כנ סוכם לערוך מפגש חמש שנתי לדיון מחדש במוצריים שלא יכללו בהסדר המוצע. לפי הצעה הצרפתית הוחלט לכלול בהסכם טעיפי בטוחה בכל הקשור בהפרעות בשוק החקלאי (סעיף זה מכונן בעיקר כלפי יצוא תוצרת ארצות שונות באיזור דהיינו שהארצות השונות יקבלו הנחות לגבי מוצריים החשובים להם ושיהיה איזון כללי בינהם בלי לפרט האחוז הכללי שלהמוצריים החקלאיים שאינם יכללו בהסדר המוצע.
- ה. הוועדה נותבקשה להגיש דוח לגבי השלכות על הסדר עם ארצות שלישיות ולהגיש הצעות לפתרון הבעיה בהתחשב באינטרסים של ארצות שלישיות כגון ארהב. הנל בעקבות הצעה בריטית לקבוע שרק ממדינות אירופיות מועמדות פוטנציאליות לחברות תדרשנה עדיפות נגדיות.
- לכך התנגדה צרפת ואיטליה והסכום היה להעביר הנושא לוועדה ללימוד נוסף.
- ו. באשר לשייף הוחלט שבהסכמי העתידים יהיו גם טעיפי שייף ושפריטי הקפ הטיוע ידון שוב עי המועצה על בסיס הצעות שאריכה להגיש הוועדה בנושא.
- כנ הוחלט ששתוף פעולה צריכ להיות שונה מאד לארצ (לספרד וישראל שייף מדעי ותעשייתי ולמגרב טיוע כספי וטכני) ושהיישפ צריכ להתבצע במסגרות מדיניות טיוע גלובאלית של הקהילה ובהתבסס על ההסכמי הקיימים (יאונדה מגרב).

= 2 =

1. באשר ללוח זמנים הוחלט שהמום עם הימ תיכונות יערכ במשך 1978 במגמה שהסכמים החדשים יכנסו לתוקפ ב-1.1.74 במסגרת הדיון על סעיף הודיע דהנדורפ שבלי הסכום לסיים המומ עם הימ תיכונות במשך 1978 לא יכולה הועדה להתקדם נוכח סרוב ספרד וישראל להתומו על פרטיכלים טכניים עם הקהילה.

2. הדיון בהצעה אנגלית להעביר הנושא לדיון המנכלים המדיניים ולקבוע קריטריונים פוליטיים לפני עצמ הדיון בהצעות הועדה ערכ משעתיים. מלבד לדגמק ואירלנד לא זכתה ההצעה חבריטית להסכמה נלחבת מיוחד תשותפ אמנם הגרמנים והבלגים הודיעו שמוכנים לערוך דיון פוליטי הנל אך ההצעה נפלה לאור התנגדות צרפת והולנד. סיר אלקס דגלס יום כשיצא מהישיבה נשאל לגורל הצעתם וענה שהייתה מגמה כללית שלא להעמיס הנגודים ומכאן שהם לא נלחמו יותר מידי לערוך דיון בכל התשלכות הפוליטיות של הנושא. שומאן הודיע עוד לפני הישיבה לעתו ים שבדעתו לזקוף ההצעה חבריטית ולחזור הנושא למקום שהוא שייך לו וזוהי הפורום הטכני של קבוצת העבודה והנציגים הקבועים.
3. בתומו הישיבה הודיע דהנדורפ שסכום הנל יאפשר לוועדה להציע לספרד ולישראל פרטיכל משלים שעשוי לאפשר לארצות אלה להסכים להתאמת הסכמים שבינם לכין השש לקהילה המורחבת.
4. הישיבה הבאה של המועצה תערכ ב-5.4 בדצמבר ולקראתה צריכה הוועדה להגיש הצעותו כאמור בסעיפים 1-ג,ה,ו.
5. פרטים מלאים על מהלכ הישיבה וההוצטאות בד"פ.=====

כ ה ג

שהח ויהם מנכל מ/מנכל טמנכל אירופה א ב כלכלית מסות ספיר אנצר מחורי/הקלא

אלנדרג/מכס זבנר

חד/רמ

שודי ביותר

לנמען בלבד

- 7 -

ישראל - אירופה

I. ישראל והשוק המשותף

1. הוסרו רוב המכשולים בפני החלטה על הגישה הגלובלית

- מסיכום דיוני שרי החוץ של השוק המשותף (6.11) נראה כי הוסרו רוב המכשולים שעמדו בפני קבלת החלטה בדבר הגישה הגלובלית של הקהיליה ביחסים עם המדינות הים-תיכוניות. מועצת השרים אשרה בקוים כלליים את הצעת הועדה ודחתה הנסיון הבריטי להעביר את הנושא לבדיקת "ועדת ד'אביניון" (ועדת המנכ"לים של משרדי החוץ במדינות הקהיליה) עוד בסרם ימסרו הנחיות לוועדה.
- השתלשול האירופים, מאז הוחלט על הרחבת הקהיליה, שהביאה להתפתחות זו היתר לנוכח ההשלכות על יצואה, הצפויות בשל הרחבת הקהיליה, בקשה ישראל כי יוכנסו תיקונים מהותיים בהסכם שלה עם השוק.
- * ועדת השוק הכינה בספטמבר 1971 הצעה להתאמות כלכליות שהועברה, באמצעות מועצת השרים, לבדיקה ע"י קבוצת עבודה של הנציגים הקבועים. לאחר שרוקן תוכנה ע"י כל אחד מהנציגים, הגיע ההסדר המוצע למבוי סתום.
- * בגלל קונוקסורה פוליטית נוחה (דאגת הצרפתים לאינטרסים הספרדים) העלה שומאן רעיון לגשת לפתרון גלובלי לגבי ההסכמים עם המדינות הים תיכוניות. לפי גישה זו יוצע למדינות הים-תיכוניות סחר חופשי במוצרי תעשייה, הנחות במוצרים חקלאיים, שתוף פעולה בשטחים כגון מדע ותעשייה (עם ישראל וספרד) וכן סיוע כספי וטכני למדינות המגרב. ההסדר המוצע פותר בעיות הנובעות מהרחבת הקהיליה וכן את ההבטחה הכלולה בהסכמים הקיימים, דהיינו העמקת ההסכמים.

2. הסתייגות בריטניה מההסדר הגלובלי

האופטימיות שאפפה את ההצעה להסדר הגלובלי אחרי החלטת מועצת השרים (10.10) ואישורה העקרוני ע"י הפיסגה האירופית (19.10) גפגמה בשל העמדה הבריטית. בישיבת הנציגים הקבועים (25.10) הסתייג הנציג הבריטי מההסדר הגלובלי,

סודי ביותר

לנמען בלבד

- 8 -

הצביע על השלכותיו הפוליטיות ובקש כי ועדת דיאביניון תבחון את הגישה הגלובלית, ובין היתר את השפעותיה על יחסי השוק - ארה"ב, יחסי השוק-בריה"מ, וכך ^{על} הסכסוך הערבי - ישראלי. ברור שהעברת הסוגיה הזו לוועדת המבכ"לים, נוסף לדחית עצם הספול בהצעה, היתה יוצרת תקדים של קשירת בעיות כלכליות עם עמדות מדיניות של הקהילה ביחסיה עם מדינות שלישיות.

החלטות מועצת שרי הקהילה (6.11)

- ההחלטות שקבלה מועצת השרים של הקהילה המורחבת (6.11) כללו :
- * הגדרת האזור הגאוגרפי אליו מתייחסת המדיניות הגלובלית לאסור: המדינות השוכנות לשפת הים התיכון וכיוצא מן הכלל גם ירדן.
 - * אימוץ הצעות ועדת השוק הקשורות בסחר חופשי במוצרים תעשייתיים והכללתן בהסכמים של חלק ניכר של החקאלות.
 - * עריכת מפגש אחת לחמש שנים לדיון על הוספת מוצרים חקלאיים שלא יכללו בהסכמים הראשונים.
 - * פניה לוועדה להגיש עד ה-4.12 דו"ח על השלכות ההצעה לגבי סחר הארצות השלישיות כגון ארה"ב והצעות מתאימות לפתרון הבעיה.
 - * ההסכמים יכללו סיוע כספי וטכני למדינות המערב וש"פ מדעי ותעשייתיים עם ספרד וישראל.
 - * המו"מ על ההסכמים שיחתמו במסגרת המדיניות הגלובלית יתקיים במרוצת שנת 1973 ^{כדי} שיכנסו לתוקף ב-1.1.74.

ישראל והשוק

- ישראל מברכת על שורת ההחלטות שנתקבלו בישיבה הנ"ל לאחר שריחפה הסכנה שהמועצה תדחה הגישה הגלובלית.
- בשלב זה ההחלטה היא עקרונית ומתייחסת רק לקווים הכלליים שיבחר את ההסכם. עוד נותר למועצת השרים למסור מנדט לקיום מו"מ עם כל אחת ממדינות האזור. על פרטי המנדט צפוי מאבק, שכן ישראל תרצה שהמנדט יהיה רחב ככל האפשר ויכלול מוצרי היצוא החקלאיים העיקריים.
- יש להניח כי במרוצת 1973 יחתם עם הקהילה המורחבת הסכם חדש שיופצל ב-1.1.74 ויבטיח שמירת האינטרסים הישראליים.
- אין כמעט ספק כי החלטת מועצת השרים (6.11) פותחת סיכויים לפרק חדש ביחסי ישראל והקהילה המורחבת. ההסכם החדש יוכל לתת לקשרינו עם הקהילה המורחבת מימדים חדשים, בתחומי הסחר ובתחומי ש"פ מדעי, טכנולוגי ותעשייתיים.

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

אנו מייחסים חשיבות רבה להודעה כזו לא רק בשל רגישות דעת הציבור בארץ, אלא גם בגלל משקלה המרחיע.

בהתייחסו לערבים, תאר קרייג את האוירה הקודרת השוררת בכל מקום, בעיקר במצרים, ואת היאוש העמוק בו שרויה החברה הערבית. הוא סבור שיאוש זה הינו תוצאה ישירה של המלחמה עם ישראל, וכי חלקו של כל ערבי בנסל כבד יותר מחלקו של הישראל. מוכן לקבל רק כלפי חוץ ומחוץ נימוס, כי מדינות ערב ניצלו המלחמה עם ישראל כחרוץ נוח וחשובה לכל משבר פנימי. ע"כ זקוקים הערבים להבנה ולסעד. יש כאלה הסברים בבריטניה, כי נעשה עוול לערבים וכי הגישה השעה לחקנו.

קרייג אינו מוכן לקבל גישתנו שידידי הערבים צריכים לסייע להם להתמודד עם המציאות. נהפוך הוא: צריך בהחלט להשאיר להם את חלומותיהם, כי הרי זהו המפלט האחרון שנותר להם, ואין איש יכול לנבא "אילו שטויות יעשו" בלעדי המשענת הזו.

לבסוף ביקש קרייג להדגיש כי מדניותה של בריטניה אינה צינית, ואינה מתבססת על אינטרס בלבד. יש כאן צד אמוציונאלי - (ואין ספק כי כאן דיבר בעיקר בשמו) ושכנוע עמוק בצדקתם של הערבים.

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

מסי 560
גשלוח 271900

אל: המשרד
מאת: ניו יורק

ד ח ו פ
B

12
18
4

פגישת שה"יח עם סר אלק דאגלס יום ב-26/9.

D. PARSONS, M.M.L. HUDSON, A. ACLAND

נכחו תקוע, שק, גורדון,

סר אלק פתח ושאל אם יש משהוא חדש מאז ראה את קומי"י. סיפר שאמר לקומי"י
כי אינן לבריטים תכנית חדשה. גם לאירופה אינן תכנית. אפ אחד אינן
יכול לכפות פתרון ויש לנהל מו"מ. ספר שמסר לקומי"י מחשבתם על שאלת
טרור ותגמול וכי ההפצה בלכנון נראית להם
EXCESSIVE
י"אולם זו החלטתכמ"י.

הבריטים עדיין רוצים לעזור במציאת הסדר. זיאת בביקורו אמר כי ה
העובדה שדחו את הסובייטים יוצרת מצב שראוי לנצלו. קרא למערב
אירופה לגלות ענין רב יותר בעניני מצרים.
בענין נשק, הבריטים הסבירו לו כי יבדקו כל הזמנה אולם לא יוכלו
לספק נשק התקפי. בסיכום, המצב בדרכ כלל כפי שהיה קודם אולם
נעשה קשה יותר בגלל מינכנ והתגמול.

שה"יח אמר כי כל פעולה נגד החבלנים נשקלת לגופה אך בשום פנים אי-
אפשר לקבל עקרון של חוסר מאבק וחוסר תגובה. איננו יכולים לקבל
שהמחבלים יהיו שקטים וחסינים. יש בסיסים בהם מתאמנים חבלנים ערבים
וגם זרים ומתכוונים לבצע זוועות כלוד ומינכנ. האמנם אפשר להניח
לבסיס כזה לחיות בשקט. לא יתכן שנדע על קיומם של בסיסים ונניח
לכם. מסכים שיש להבטיח מכסימום פגיעה בטרוריסטים ומינימום באזרחים.
לכנון הצליחה להשאיר מהוצ ל-3 מלחמות. אולם נגרדת עיי הטרור למחמה
רביעית, בעוד שאנו לא עשינו רע ללכנון. התגובה הלבנונית הראשונה
לפעולתנו היבשתית היתה להוציא הפתח מהכפריים, אולם לאחד ביקור מחמוד
ריאד שהטיל משקלו לטובת המחבלים, החלו הללו חוזרים לכפריים משם גורשו.
2/...

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

= 2 =

שהיה פירט עזרת ואחדיות קהיר, ביירות ודמשק לטרור וציין כי בעיה נוספת היא השפעת הטרור על ענין השלום. ציין כי בישראל מתפתחות ספקנות לגבי הכוונה המצרית היסודית. אחת האכזבות הגדולות שלנו היו התגובות במצרים על רצח מינכן וכן התגובות להגן זכה ברנדט כשניסה להשיג עזרת סאדאת וסידקי בעת המויים עם המחבלים במינכן. אינן זה נכון שאנו ייסרבימי לנהל מויים בגלל הטרור. האמת היא שהיה כבר קפאון מצער במוימ ואילו הטרור הוסיף מכשול נוסף. מתעוררת ספקנות מה יהיה לאחר הסדר שלום אשר המחבלים לא יקבלוהו. בשלב מאוד יוחד בשיחה, חזר פארסונס לענין זה וביקש הבחנה נוספת לגבי השפעת הטרור על המויים לשלום נוכח דברים שפורסמו בעתונות. סר אלק אמר כי ניסוחו של שהיח הרבה יוחד מובן ממה שפורסם בעתונות. שהח השיב כי אינן כיום מויים מאחד והמצרים לא השיבו ליזמת ארהיב בענין התעלה ובגלל מצב שליחות יארינג. הטרור יוצר מצבפסיכולוגי מזיק לענין המויים. אכ אינן שום אחדיות ישראלית להיעדר מויים.

סר אלק שאל אם יש לנו עדויות שהמצרים אמנם תומכים בטרור להבדיל מתמיכה בתנועה הפלשתינאית.

שהיח הסביר תמיכת המצרים בארגוני הטרור. תאר המציאות של התקדמות כלכלית ואחדות של הפלשתינאים בשטחים וכן התנועה הרבה בגשרים והדגיש הניתוק בין מציאות זו לבין מנהיגות המחבלים בביירות.

סר אלק שאל, מה היה רוצה שהמצרים יעשו.

שהיח ציין שיציאת הסובייטים ממצרים שללה מהמצרים האופציה הצבאית וכן אפשרות הטלת פתרון סובייטי-אמריקאי. ציין כי נועד למצרים לבחור בין המצב הקיים ובין בחינת האפשרויות הצפונות במויים והדגיש כי יש ליצור מצב בו יראו המצרים כי מויים היא האפשרות היחידה. אמר כי למצרים שתי אשליות: הראשונה שהכל יהיה טוב יותר אחרי נובמבר. על ככ הגיב סר אלק I DISCOUNT IT. אבנן הצטרף לדעתו

3/...

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

= 3 =

והסביר כי עמדת ארה"ב מבוססת על מצב אסטרטגי מסויים וכנ על כך שמדיניותה הצליחה כה יפה, שלא כהשקעות ארה"ב בוייטנאם ובפקיסטאן. כמו-כן, לא הפריעה מדיניות זו לארה"ב לקדם מעמדה במזית. הזכיר תימן, אלגיריה, סודאן וכנ תזוזה אפשרית בסוריה ועיראק. סיכם כי על ידי איבוד הקלף הסובייטי אבדו המצרים גם הקלף האמריקאי אולם כנראה שהמצרים מבדקו דבר זה בצורה אמפירית.

אשליה שניה קבלה בטוי בדברי זיאת בבקורו באירופה והיא שאירופה תיטול על עצמה תפקיד הסובייטים. אולם מערב אירופה אינה רוצה להיות מעורבת באופן פעיל בסכסוך המזיתי. אינ להם הנטיה או הכח לשנות מאזן הכוחות במזית וכנ קיימים קשרים ענפים בינ העשר ובינ ישראל. אנו מקווים שהערבים יווכחו בכך. אם ישתחררו משתי האשליה הנכסל יוחל במוימ להתקדמות, שלב אחרי שלב.

שהייח אמר כי כדאי להתקדש זמן להתגבר על ההשפעות של הטרור המזיקות למוימ וכנ לדאוג שהעצרת תגרום נזק מעט ככל האפשר. הזכיר הנזק שגרמה החלטת העצרת אשתקד.

סר אלק התייחס לרעיון הסדר התעלה ואמר כי מצרים תמיד אומרת כי ישראל חייבת בסופו של דבר לסגת לגבול הבינלאומי. הנוסחה כי ישראל אינה מעונינת בסיפוח משאירה פתח לאפשרויות רבות כגון חכירה. העלה אפשרות שעניי אי סיפוח יקבל ביטוי ברור יותר.

שהח אמר כי אמנם אמרנו את דברנו בצורה ברורה בעבר והעובדה היא כי עמדתנו אינה מתקבלת עיי מצרים.

סר אלק השיב כי אמ נאמר בפירוש שאיננו מעונינים בסיפוח טריטוריה ערבית, יוכלו הבריטים לאמר למצרים שאמנם ישראל מודה שחייבונות על השטח הנדון והיה מצרים ויש אפשרויות שונות לסידורים שונים -- למשל חכירה.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

= 4 =

מברק נכנס - מסווג

שהייח אמר כי בביקורו בירושלים שמע שהייח בריטניה מרוויח את עמדתו
אכ התברר כי מצרים אינה מקבלת אותה. כנ אמר כי בעית סיני אינה אמוציה
נלית אלא פונקציונלית וגתג למצוא לה פתרון. אולם המצרים רוצים לדעת
מראש מה יהיה בסופו של המו"מ ואילו במו"מ חייב להיות יחוד מסוי"מ
של X OBSCURITY אחרת אינ מקומ למו"מ. המו"מ יוצר התוצאה
הסופית ואינ התוצאה הסופית יוצרת את המו"מ.

סיר אלק הגיב כי זיאת הינו גמיש ואמ יאמר אבנ דבריו ברורים על אי
סיפוח יוכלו הבריטים ללחוצ עליו לבוא לשולחן המו"מ.

שהח הגיב כי דעתנו ש- BREATHROUGH יבוא תוכ המו"מ ולא
לפני המו"מ, כפי שקרה הדבר הנ באירופה והנ בסינ וכפי שהזכיר רוגרט
בנאומו.

לבסוף הזכיר שהח כי באוקטובר יתקיימ ב- EEC דיונ בענינ
עדיפויות. אנו מעונינים כי ההנחיות ממועצת השרים תהיינה כלליות
ולא מגבילות.
אמר כי ישלח לסר אלק תזכיר בענינ זה.

סר אלק השיב כי יצפה לתזכיר.

גורדון =

שהח רוהס מנכל אלון דיין משנה למנכל סמנכל אירופה ב מארס א+ב מזתים חקר
אלגום רמ(בנפוד) אמן(בנפוד)
תא/קל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ש מ ו ר

מסי 148

נשלח: 241532 אוג' 72

אל: המשרד

מאת: לונדון

מ י י ד י

שהח מנכל.

קיימתי אתמול שיחה בת שעה עם גודבר. נכחו ערנ ושיי. מסרתי כי אני מקיימה לקראת נסיעתי ארצה להתייעצות והייתי רוצה לסקר יחד אתו כמה נושאים.

א. יהודי בריהיים - גודבר לא ידע כלל על ההגבלות החדשות וה, מחירוניי. וסברתי בפרוט המצב ששור עד כה ואת משמעות קביעת המס האקדמאי שפרשו מת. היחד יציאה מחד ושליחתו המיידית מאידכ. כבר החלו להתעורר תגובות ציבוריות וצפוי שאלו תתחזקנה. אנו מבקשים מממברייטניה שתמצא דרכ להעלות הנושא בצינורות הדיפלומטיים שלה.

גודבר ענה שהועדה השלישית של העצרת וועדת זכויות האדם יכולות לשמש בימה טובה להעלאת הנושא. ציינ כי המידע שמסרתי Disturbing וכי הם ישקלו באיזו הזדמנות לטפל בנושא. יחד עם זאת ציינ שקשה להם לפנות במישרין בענין המהווה בעיה פנימית.

ב. שבויים - ציינתי כי הנקשות המצרית מונעת שחרור כללי של השבויים שהיה יכול לשמש גורם קונסטרוקטיבי להורדת המח באיזור. בקשתי פעולתם בשכנוע המצרים ועניתי לדברי גודבר שהמצרים אינם רואים השבויים הסוריים כשבויי מלחמה וכי לדבריהם זהו ענין בין סוריה לישראל, כי הצליא מכיר בהם כשבויי מלחמה ומוטב שלא להגרר לויכוח לגליסטי אלא להתייחס לבעיה האנושית הכרוכה בדבר.

ישראל תהיה מוכנה לגלות גמישות באשר לדרכי ביצוע חלופים כוללים. גודבר ענה שיעלו זאת עם המצרים בהזדמנות הנאותה.

ג. המצב במזהיית.

הבהרתי בפרוט ראיתנו השתלשלות המאורעות מאז הפסקה במוסקבה שהביאו למשבר ביחסי בריהיים - מצרים. ציינתי כי עדיין נשארו סימני שאלה וזכרם באשר לבסיסי הסובייטיים באיזור אכ אינ לנו ספק שההתפתחות והיציבות היא מקטינה את הנוכחות הצבאית הסובייטית ומכאן שהיא מקטינה גם הסיכויים להתלקחות מחודשת.

= 2 =

נסיגת הסובייטים ממצרים מקטינה מעורבות המעצמות באזור והלקח מבחינתנו הוא שיש לעודד הרעיון שזהו סכסוך אזרחי ושלאפשר וצריך לפתור אותו במישור זה. התערבות מבחוצ לא תקל על כך ומוטב לאמצ הדרכ שבה נפתר למשל הסכסוך בין הודו ופקיסטן. נאומה של רוהיני היה צעד בכוון זה ואכזבתנו רבה על שהמצרים לא קבלו הנאום כהושטת יד, הם ממשיכים לחפש דרכים עקלקלות ופוגי'ם בין השאר לאירופה כשכל מטרתם להחליף מתוכם אחד במשנהו. איננו יכולים לקדם בברכה מעורבות אירופית כזו ומבקשים לכל המנעותם מפעילות אירופית קולקטיבית. אם ברצונם לתרום בצורה חיובית מוטב שיקדמו את רעיון הדיאלוג בין הצדדים כפי שעשו זאת במספר החבטאות עד כה. הפתוי העומד מול אירופה, של דה-סובייטיזציה של מצרים גדול אמנם אך מוטב שלא ליצור אשליה אצל המצרים שאירופה יכולה למלא החלל שהותירה בריה"מ או שביכולתה לחלץ מצרים ממבוכתה המדינית. גודבר ענה שמסכים לניתוח בדבר השתלשלות המאורעות. סאדאת הבי'ן בצדק או שלא בצדק, שהוחלט במפגש במוסקבה על אמברגו של אספקת נשק אופנסיבי, מעמדו, בעיקר בקרב הקצונה המצרית ובכירה עומד ולכן חש עצמו חייב לפעול כפי שפעל. הם עצמם הופתעו מהיקף הפיגוע ועדיין לא הגיעו להערכה סופית אך ברור להם שעבור נאט"ו הפיגוע מהווה הקלה עצומה. גודבר אמר כי הם רוצים למנוע מצב שבו ירגישו המצרים, שאם אדם לא אוהדמי ולכן יפלו חזרה לזרועות הסובייטים בתנאים עוד יותר חמורים. בריטניה לא תספק כלי נשק אופנסיביים כדי למנוע מצב מגוחך של עימות בין נשק בריטי לנשק אמריקאי. ארה"ב היא בת בריתה של בריטניה ולכן יעשו הכל כדי למנוע זאת. גם לו רצו בכך אינם להם המקורות המתאימים. מאידך הם מרגישים צורך להענות ל- GREATER CONTACT בחומ זה. אינן ולא יהיה אימברגו אם הם נמנעו מלספק כלי נשק אופנסיביים וזו תשאר עמדתם. אם יתבקשו לספק כלי נשק אופנסיביים ישקלו זאת בכובד ראש.

= 3 =

יש לצפות ל- SOME DEGREE OF SUPPORT שני, שני במדיניות;
הם מעוניינים יותר בפעילות דיפלומטית בה החלו עוד לפני פנאי
הסובייטים. הם תמכו בחיזויים שליחות יארינג כנראה להם כמכשיר היכול
ליצור תנועה בקיפאון שנוצר. מאחר ויארינג פסק עתה מלפעול ואין
לו, עד כמה שידוע להם, תכניות ליזמה חדשה, נעשה מצבו של סאדאט קשה
עוד יותר. הוא סילק את ה, מטרייה הסובייטית ואם לא יוכל להצביע
על הצלחות מדיניות הפוכ מצבו לרעוע עוד יותר לטובא
ההתפכחות המצרית משימחת סילוקם של הסובייטים. לכן שאלו עצמם מה
לעשות כדי לסייע.

גודבר הוסיף שלדעתם מצוי המפתח בידי ממשלת ישראל.
הם קראו בעיון רב את נאומה של רוהיים ולא מצאו בו חידוש או קו
שבו יוכל סאדאט להאחז. דיין התקדם כנראה יותר בנאומו בפומ
וגודבר שאל אם נוכל להוסיף משהו שיוכל לאפשר התקדמות מדינית.
עיתי שאין לנו דבר נגד יארינג אישית אלא כנגד שיטות עבודתו
שהוכיחו עצמם ככושלות. הוא ניסה בשלב מוקדם בשליחות.
לכנס הצדדים תחת חסותו ורעיון זה קיבל תמיכתו אך המצרים
קטלו הרעיון. אין ביכולתו להביא הצדדים לדיאלוג, וכפי הנראה
אין הוא מסוגל לכך, ולכן אין טעם המשך השימוש בטקטיקה בה נהג.
הדגשתי כי ידידינו לא נתנו די תשומת לב לשני המהותי שחל
בעמדתנו. תחילה דגלנו בעקרון של אי נסיגה לפני הסכם ואילו עתה אנו
מסכימים לדון עם המצרים על הסדר ביניים שפרושו נסיגה מקו הפסקת
האש לקו אחר בלא הסכם שלום ולפני השגתו. אין אנו רואים
נסיגה זו כמצב סופי אלא כצעד לקראת הסדר מלא.
היה זה רעיונו של סאדאט ואנו קבלנוהו. רוהיים חזרה על כך בנאומה
ופנתה לסאדאט להמשיך בפעילות משותפת על בסיס זה.
שר הבטחון אולי הבהיר זאת יותר אך לא סטה עקרונית מהרעיון המרכזי
של ההסדר החלקי.

= 4 =

גודבר ענה שהקושי בדבר ההסדר החלקי הוא
אי ההבנה ובעקבותיו המרידות בין מצרים וארה"ב. המצרים טענו
בפניהם שהם מסרבים לדון בכל הדעיונות הקשורים בארה"ב.
גלאב הדגיש רצונו בפעילות אומית אך לא אמר שזה חייב להיות באמצעות
י"ארינג דווקא. כאשר התייחס גודבר לדעיון של וולדהיים אמרתי כי
אף כי לא קבלנו ההצעה מולדהיים בצורה רשמית ידועים לנו עקרונות
ההצעה והפגם העיקרי בה הוא סרובם של המעצמות ומניעת דיאלוג
ישיר בין הצדדים לסכסוך.
גודבר אמר שגם הם לא קבלו ההצעה בצורה פורמלית וכי ספקנותם לגבי
סיכוייה והוסיף שהסינים אינם נלחצים לפעילות במסגרת החברות
הקבועות של מועבייט. באשר לפעילות האירופית אמר שומאן אכן מגיע
מחר לשיחות אך לא ידוע לו שהנושא המזתי יעלה בהן ומטרת בקורו להבהיר
עם רוחם וסיר אלק עיני אירופה. מאידך עלינו לחזק שהאירופאים
ידונו בנושאים אילו בעתיד וכי דיוניהם אינם מובילים בהכרח ליוזמות
או קו מחייב.
סכמנו שעם שובי מההתעצויות בארצ אפגש שנית עמו או סיר אלק.
השגריר-

שחח רוחם מנכל מ/מנכל אלון דיינ סמנכל אירופה בי מאומ בי
אלגומ חקר מזתימ רמ אמנ
נכ/גא

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

מברק נכנס

מס. 214

בשליח: 241800 אוק 72

אל: המשרד

מאת: לונדון

מלבו/מסרת.

הלל - גבנה

(העבר במס. 144)

THE TEXT OF A MESSAGE FROM THE SECRETARY OF STATE FOR TRADE AND INDUSTRY TO BAR LEV, MINISTER OF COMMERCE AND INDUSTRY AT OUR MEETING ON OCTOBER 1 EXPLAINED THE DIFFICULTIES WHICH FACE US IN REGARD TO IMPORTS OF COTTON TEXTILES AND THE REASONS WHY WE REGARD AS ESSENTIAL A TWO YEAR TRANSITIONS PERIOD BEFORE WE DISMANTLE OUR QUANTITATIVE RESTRICTIONS ON IMPORTS OF COTTON TEXTILES FROM THOSE MEDITERRANEAN COUNTRIES WITH WHICH THE COMMUNITY HAS PREFERENTIAL AGREEMENTS. I DID HOWEVER UNDERTAKE TO HAVE A FURTHER STUDY MADE OF THE PROBLEM TO SEE WHETHER YOUR OFFER OF A SYSTEM OF VOLUNTARY RESTRAINT ON ISRAEL'S EXPORTS OF COTTON TEXTILES ALLOWED ANY SCOPE FOR MAKING AN EXCEPTION IN FAVOUR OF ISRAEL FROM THESE TRANSITIONAL ARRANGEMENTS.

2 I REGRET HOWEVER THAT THE STUDY HAS SHOWN THAT THIS PROPOSAL PRESENTS INSUPERABLE DIFFICULTIES. IF WE WERE TO AGREE TO WHAT YOU PROPOSE WE WOULD EXPECT SIMILAR REQUESTS FROM THE OTHER MEDITERRANEAN COUNTRIES CONCERNED, AND WE CAN SEE NO WAY IN WHICH WE COULD JUSTIFY REFUSING TO CONCLUDE VOLUNTARY RESTRAINT SCHEMES WITH THESE COUNTRIES ALSO. FORMAL DEROGATIONS FROM THE PREFERENTIAL TRADE AGREEMENTS WOULD BE NECESSARY, AND AS I SAID AT OUR MEETING WE DO NOT HAVE FREEDOM TO MANOEUVRE IN THIS MATTER EXCEPT IN CONCERT WITH THE COMMUNITY.

3. IT IS ALSO ARGUABLE THAT A VOLUNTARY RESTRAINT SCHEME WOULD REPRESENT A FUNDAMENTAL BREACH OF THE PREFERENTIAL TRADE AGREEMENTS. INSTEAD OF A RELATIVELY MINOR DEROGATION FORMALLY LIMITED IN TIME AND SPECIFICALLY DIRECTED TO MEETING UK DIFFICULTIES, A PRECEDENT OF GENERAL APPLICATION MIGHT BE ESTABLISHED WHICH OTHER COUNTRIES COULD USE TO JUSTIFY INFORMAL

11/12/73

8/12

214.00
15 per 241800:7m7

11/12/73

11/12/73

(11/12/73)

THE TEXT OF A MESSAGE FROM THE SECRETARY OF STATE FOR TRADE AND INDUSTRY TO BAR LEV, MINISTER OF COMMERCE AND INDUSTRY AT OUR MEETING ON OCTOBER 1 EXPLAINED THE DIFFICULTIES WHICH FACE US IN REGARD TO IMPORTS OF COTTON TEXTILES AND THE

REASONS WHY WE REGARD AS ESSENTIAL A TWO YEAR TRANSITIONS

PERIOD BEFORE WE DISMANTLE OUR QUANTITATIVE RESTRICTIONS

ON IMPORTS OF COTTON TEXTILES FROM THOSE MEDITERRANEAN COUNTRIES

WITH WHICH THE COMMUNITY HAS PREFERENTIAL AGREEMENTS. I DID HOWEVER UNDERTAKE TO HAVE A FURTHER STUDY MADE OF THE

PROBLEM TO SEE WHETHER YOUR OFFER OF A SYSTEM OF VOLUNTARY RESTRAINT ON ISRAEL'S EXPORTS OF COTTON TEXTILES ALLOWED

ANY SCOPE FOR MAKING AN EXCEPTION IN FAVOUR OF ISRAEL FROM

THESE TRANSITIONAL ARRANGEMENTS.

I REGRET HOWEVER THAT THE STUDY HAS SHOWN THAT THIS PROPOSAL PRESENTS INSUPERABLE DIFFICULTIES. IF WE WERE TO AGREE TO WHAT YOU PROPOSE WE WOULD EXPECT SIMILAR REQUESTS FROM THE OTHER MEDITERRANEAN COUNTRIES CONCERNED, AND WE CAN SEE NO WAY IN WHICH WE COULD JUSTIFY REFUSING TO CONCLUDE VOLUNTARY RESTRAINT SCHEMES WITH THESE COUNTRIES

ALSO, FORMAL DEROGATIONS FROM THE PREFERENTIAL TRADE AGREEMENTS WOULD BE NECESSARY, AND AS I SAID AT OUR MEETING WE DO NOT HAVE FREEDOM TO MANOEUVRE IN THIS MATTER EXCEPT IN CONJUNCTION WITH THE COMMUNITY.

3. THIS ALSO ARGUABLE THAT A VOLUNTARY RESTRAINT SCHEME WOULD REPRESENT A FUNDAMENTAL OF BREACH OF THE PREFERENTIAL TRADE AGREEMENTS. INSTEAD OF A RELATIVELY MINOR DEROGATION FORMALLY LIMITED IN TIME AND SPECIFICALLY DIRECTED TO MEETING UK DIFFICULTIES, A PRECEDENT OF GENERAL APPLICATION MIGHT BE ESTABLISHED WHICH OTHER COUNTRIES COULD USE TO JUSTIFY INFORMAL

= 2 =

RESTRICTIONS ON IMPORT OF COTTON TEXTILES FROM THE MEDITERRANEAN AREA OUTSIDE THE FRAMEWORK OF PREFERENTIAL TRADE AGREEMENTS.
4. I AM SOORRY NOT TO BE ABLE TO ACCEPT THE PROPOSAL YOU PUT FORWARD. I REALLY AM CONVINCED THAT THE ARRANGEMENTS WE HAVE WORKED OUT WITH THE COMMUNITY ARE NOT AGAINST ISRAEL'S LONG TERM INTERESTS. PRINCIPLE OF THE RIGHT OF UNRESTRICTED ENTRY FOR ALL ISRAEL'S TEXTILES IS RECOGNIZED. ONLY COTTON TEXTILES WILL BE RESTRICTED FOR A TWO YEARS PERIOD DURING WHICH OUR QUOTAS WILL BE SUBSTANTIALLY INCREASED. I HAVE HOWEVER ASKED MY OFFICIALS TO DO DRAFT TO TEXT OF A DOCUMENT SETTING OUT OUR ATTITUDE TOWARDS ISRAEL COTTON TEXTILE EXPORTS TO THE ENLARGED COMMUNITY WHICH WILL GO SOME WAY TOWARDS MEETING YOUR CONCERN ABOUT ISRAEL'S IMAGE AS A PRODUCER. I SHALL ARRANGE TO HAVE THIS SENT TO YOU THROUGH THE BRITISH EMBASSY IN TEL AVIV. IF IT WOULD HELP, WE WOULD BE GLAD ALSO TO EXCHANGE VIEWS WITH YOUR OFFICIALS ABOUT OUR GENERAL THINKING ON WORLD TEXTILE PROBLEM.

מסות שחזר מנכ"ל מ/מנכ"ל לוריא מרדכי כלכלית איר ב (א/א) 7
אב/עב

RESTRICTIONS ON IMPORT OF COTTON TEXTILES FROM THE MEDITERRANEAN
AREA OUTSIDE THE FRAMEWORK OF PREFERENTIAL TRADE AGREEMENTS.
I AM SORRY NOT TO BE ABLE TO ACCEPT THE PROPOSAL YOU PUT FORWARD
I REALLY AM CONVINCED THAT THE ARRANGEMENTS WE HAVE WORKED
OUT WITH THE COMMUNITY ARE NOT AGAINST ISRAEL'S LONG TERM
INTERESTS. PRINCIPLE OF THE RIGHT OF UNRESTRICTED
ENTRY FOR ALL ISRAEL'S TEXTILES IS RECOGNIZED. ONLY COTTON
TEXTILES WILL BE RESTRICTED FOR A TWO YEARS PERIOD DURING WHICH
OUR QUOTAS WILL BE SUBSTANTIALLY INCREASED. I HAVE HOWEVER
ASKED MY OFFICIALS TO DO DRAFT TO TEXT OF A DOCUMENT SETTING OUT
OUR ATTITUDE TOWARDS ISRAEL COTTON TEXTILE EXPORTS TO THE
ENLARGED COMMUNITY WHICH WILL GO SOME WAY TOWARDS MEETING
YOUR CONCERN ABOUT ISRAEL'S IMAGE AS A PRODUCER.
I SHALL ARRANGE TO HAVE THIS SENT TO YOU THROUGH THE BRITISH
EMBASSY IN TEL AVIV.
IF IT WOULD HELP, WE WOULD BE GLAD ALSO TO EXCHANGE VIEWS WITH
YOUR OFFICIALS ABOUT OUR GENERAL THINKING ON WORLD TEXTILE PROBLEM.

2/10/73
2/10/73

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מאת: המשרד

מברק יוצא

נסלח: 251500 אג 72

בלתי מסווג

Handwritten: B 251500 M

קומי בר און כו חורין לשם הפתק אלון.

שוק ישראל

להלן גוסה תזכיר שתואילו להגיש עוד השבוע לנוגעים בדבר בהתאם למכתבנו

ט - 22.10. שלחו בא העתק התזכיר כפי שהוגש.

AIDE MEMOIRE

1. THE GOVERNMENT OF ISRAEL HAS ALREADY HAD AN OPPORTUNITY TO DRAW THE ATTENTION OF (HER MAJESTY'S) GOVERNMENT TO THE ADVERSE EFFECTS WHICH THE ENLARGEMENT OF THE EUROPEAN ECONOMIC COMMUNITY IS LIKELY TO HAVE ON TRADE RELATIONS IN GENERAL BETWEEN THE COMMUNITY AND ISRAEL AND ON SOME OF ISRAEL'S MAJOR EXPORTS TO THE ACCEDING STATES, IN PARTICULAR. SIMILAR REPRESENTATIONS HAVE BEEN MADE TO THE OTHER MEMBER AND ACCEDING STATES OF THE COMMUNITY, AND IT HAS BEEN POINTED OUT THAT ONLY MEANINGFUL ADAPTATIONS AND MODIFICATIONS OF THE EXISTING AGREEMENT BETWEEN THE COMMUNITY AND ISRAEL WOULD PREVENT THE NEGATIVE CONSEQUENCES WHICH THE ENLARGEMENT OF THE COMMUNITY WOULD HAVE ON TRADE BETWEEN ISRAEL AND EUROPE.
2. IN THE MEANTIME, THE GOVERNMENT OF ISRAEL HAS TAKEN NOTE OF THE INTENTION OF THE COMMUNITY, AS OUTLINED IN ARTICLE 108 OF THE ACT CONCERNING THE CONDITIONS OF ACCESSION, TO CREATE A SINGLE SYSTEM FOR ITS RELATIONS WITH CERTAIN COUNTRIES OF THE MEDITERRANEAN BASIN. FURTHERMORE, IT ATTACHES IMPORTANCE TO THE INVITATION EXTENDED BY THE COUNCIL OF MINISTERS OF THE EUROPEAN COMMUNITIES AT THEIR MEETING OF 26/27 JUNE 1972 TO THE COMMISSION TO SUBMIT CONCRETE PROPOSALS TO IT WITH A VIEW TO AN OVERALL APPROACH TO THE RELATIONS BETWEEN THE COMMUNITY AND THE COUNTRIES OF THE MEDITERRANEAN BASIN.
3. IN THIS CONTEXT, THE GOVERNMENT OF ISRAEL WISHES TO REMIND THE MEMBER AND ACCEDING STATES OF ITS DECLARED INTENTION TO SEEK AN ASSOCIATION AGREEMENT WITH THE COMMUNITY. IT BELIEVES THAT THE ESTABLISHMENT OF FREE TRADE, FOR BOTH AGRICULTURAL AND INDUSTRIAL PRODUCTS, WOULD FORM AN APPROPRIATE BASIS FOR ANY NEW AGREEMENT. BETWEEN ISRAEL AND THE EUROPEAN ECONOMIC COMMUNITY. HOWEVER, ACCOUNT WOULD HAVE TO BE TAKEN OF THE CONTINUING DEFICIT IN THE BALANCE OF TRADE BETWEEN THE COMMUNITY AND ISRAEL: IN 1971, EXPORTS FROM ISRAEL TO THE ENLARGED COMMUNITY REACHED A TOTAL OF 360 MILLION DOLLARS, WHEREAS IMPORTS INTO ISRAEL FROM THAT SOURCE REACHED A TOTAL OF OVER 860 MILLION DOLLARS. THE GOVERNMENT OF ISRAEL BELIEVES THEREFORE THAT ANY NEW AGREEMENT SHOULD NOT CONFINE ITSELF ONLY TO QUESTIONS RELATING TO THE EXCHANGE OF TRADE, BUT SHOULD RATHER INCLUDE ARRANGEMENTS FOR WIDER COOPERATION IN SUCH SPHERES AS INDUSTRY, AND INVESTMENTS, SCIENCE AND TECHNOLOGY, ENVIRONMENT AND DEVELOPMENT, AS WELL AS ANY OTHER APPROPRIATE FIELDS.
4. THE GOVERNMENT OF ISRAEL UNDERSTANDS THAT THE COMMISSION OF THE COMMUNITY HAS NOW COMMUNICATED TO THE COUNCIL ITS PROPOSALS ON THE MODALITIES FOR AN AVERALL APPROACH TO THE COMMUNIT'S

- 2 -

RELATIONS WITH THE MEDITERRANEAN COUNTRIES, AND THAT THESE PROPOSALS WILL SHORTLY FORM THE SUBJECT OF A DETAILED EXAMINATION BY THE COUNCIL. IN VIEW OF THESE DEVELOPMENTS, THE GOVERNMENT OF ISRAEL DEEMS IT TIMELY TO TRANSMIT TO (HER MAJESTY'S) GOVERNMENT ITS COMMENTS AND OBSERVATIONS IN THIS MATTER, IN THE HOPE THAT THEY WILL BE TAKEN INTO CONSIDERATION BY (HER MAJESTY'S) GOVERNMENT IN ELABORATING ITS POSITION WITH RESPECT TO THE PROPOSALS.

5. FROM INFORMATION SO FAR RECEIVED IT WOULD APPEAR THAT IT IS PROPOSED THAT THE FUTURE RELATIONS BETWEEN ISRAEL AND THE COMMUNITY SHOULD BE BASED ON THE EXAMPLE OF THE AGREEMENT RECENTLY SIGNED BETWEEN THE COMMUNITY AND PORTUGAL; THAT IS TO SAY, THAT THEY WOULD ENVISAGE FREE TRADE IN INDUSTRIAL PRODUCTS AND THE GRANTING OF CERTAIN CONCESSIONS COVERING THE TRADE IN AGRICULTURAL PRODUCTS BETWEEN ISRAEL AND THE COMMUNITY. SUCH A PROPOSAL WOULD HOWEVER OVERLOOK THE FACT THAT THE INTERNAL COMPOSITION OF EXCHANGES IS, FUNDAMENTALLY DIFFERENT FOR ISRAEL AND FOR THE COMMUNITY: AGRICULTURAL PRODUCTS MADE UP A LITTLE MORE THAN 50 PER CENT OF ISRAEL'S EXPORT TO THE COMMUNITY, BUT ITS IMPORTS FROM THE COMMUNITY ARE ESSENTIALLY INDUSTRIAL, NAMELY, MORE THAN 90 PER CENT OF THE TOTAL. THE GOVERNMENT OF ISRAEL WISHES, THEREFORE, TO STRESS THE NEED THAT ANY SUCH AGREEMENT BE BALANCED, THAT IS TO SAY, THAT IF IT DOES NOT COVER ALL AGRICULTURAL EXPORTS FROM ISRAEL, NOR PROVIDES FOR THEIR FULL EXEMPTION FROM CUSTOMS DUTY, ISRAEL COULD NOT BE EXPECTED TO AGREE TO ACCORD FREE ENTRY TO ALL INDUSTRIAL PRODUCTS IMPORTED FROM THE COMMUNITY.

6. AS FAR AS ITS AGRICULTURAL EXPORTS ARE CONCERNED, ISRAEL CONSIDERS IT OF IMPORTANCE THAT ANY FUTURE AGREEMENT SHOULD ENVISAGE CONCESSIONS FOR ALL THE MAJOR AGRICULTURAL PRODUCTS EXPORTED TO THE COMMUNITY. FURTHERMORE, SUCH AN AGREEMENT WOULD HAVE TO PROVIDE FOR EQUAL CONCESSIONS ON THE MAJOR AGRICULTURAL PRODUCTS AND, IN PARTICULAR, ON ORANGES, AS ARE ACCORDED, OR WILL BE ACCORDED, TO ANY OTHER MEDITERRANEAN PRODUCERS. AS FAR AS THESE EXPORTS ARE CONCERNED, IT WOULD ALSO BE NECESSARY THAT ANY NEW AGREEMENT WOULD, AT LEAST, ENSURE THAT THE INCIDENCE OF CUSTOMS DUTIES ON ANY SPECIFIC ITEM IN THE ENLARGED COMMUNITY BE IN NO CASE HIGHER THAN THE INCIDENCE OF DUTY ON THAT ITEM PRIOR TO THE ACCESSION OF THE NEW MEMBER

- 3 -

STATES.

7. TO THE EXTENT THAT THE AGREEMENT WITH PORTUGAL MAY BE USED AS A GUIDE, AS FAR AS THE LENGTH OF THE TRANSITIONAL PERIOD IS CONCERNED, ACCOUNT WOULD HAVE TO BE TAKEN OF THE FACT THAT PORTUGAL WAS ALREADY ACCORDED A FAIRLY LONG TRANSITIONAL PERIOD WITHIN THE FRAMEWORK OF THE STOCKHOLM (EFTA) AGREEMENT.

8. THE GOVERNMENT OF ISRAEL HAS NOTED THAT THE TREATY CONCERNING THE ACCESSION OF (THE NEW MEMBER STATES) TO THE COMMUNITY WILL ENTER INTO FORCE ON 1 JANUARY 1973. IT REGARDS IT AS IMPORTANT THAT THE BASIC OUTLINE OF ANY FUTURE AGREEMENT BETWEEN ISRAEL AND THE COMMUNITY BE DEFINED AND AGREED TO BEFORE THAT DATE.
HARAN =

שהח דוהם טבכל ט/טבכל טבבכל איר אב כלכלית טפות טפיר אוצר חקלאות אלבברג/טכס

זבבר

חד/מא

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי חוץ וסודות דשמיים). תשי"ז - 1957.

מס' 18

נשלח: 021230 י"ב 72

ש מ ר

אל: המשרד

מאת: לונדון

אין פסוק ב

אל ענוג

מאת הציר

שיחה עם קרייג.

אלגיריה. 1/1

בעקבות שכל 350 חזרתי על העובדות ומסרתי לו העתק מכתב תקוע למועביט. אמר שלאקא דיבר עם האלגיריים והביע בפניהם דאגות של ממבריטניה. העובדות כפי שנתגלו בהולנד מקשות על ממבריטניה הטפול בנושאי זדכונים אלגיריים. האלגירי - פקיד בכיר של מטהח ולא עובד השגרירות הגיב שהם ניסו כבר בעבר להנהיג יחד בדיקה ובקורת ותשמיעו הערות לגבי השלטונות האלגיריים הנוגעים בדבר אך לא תמיד בהצלחה. הם ידרשו כעת החזרתם של כל הזדכונים האלגיריים על מנת לבדקם ולהבטיח שרק בעלי זכות יצוידו בהם. כל זה מסר קרייג באופן אישי. בעקבות השיחה העלתי גם פרשת לופטהנזה. אמרתי ששמנו לב שבנאום הכתר הוזכרה בעית החטיפות ודיבר על אפיקה בריטית בנדון ועל פעילות במסגרת בינלאומית. תבעתי תקוה שצעדי בריטניה יהיו מהירים ונמרצים ושיחד עם האמריקאים והקנדים ימשיכו במרצ בטפול במסגרת איקאו.

2. מצרים.

אין בידם ידיעות נוספות העשויות לזרוע אור על רקע פרישתו של צאדק.

אחד המניעים של סאדאת ואולי העקרי היה כנראה החשש מפני האפשרות שצאדק יחולל הפיכה. צאדק פופולרי ונהנה מתמיכת הצבא ושמו הוזכר לעיתים כיורש אפשרי. יחד עם זה הסבר זה אינו משכנע עד הסוף. אין להם ידיעות על החזרת מומחים למצרים והם לא מתייחסים ברצינות לכתבה שהופיעה בטלגרף על שוקב של 400. גם איננו צופים להתפתחות כזאת. אין זה הרוני שהרוסים יסכימו למהלך כזה. המצב נזיל ביותר ואין לפסול אפשרות הפיכתו של סאדאת.

3.

שהח ריהם מכל אלון דיין ומכל סמכל מאום א ב איר ב מצפא מזחים חקר אלברם

אסן יריב

החיות

אל: הציר, לונדון

כ' בכסלו תשל"ג
26 בנובמבר 1972

העחק: מר א. לוריא, יועץ מדיני לשה"ח

1155

מאת: מנהל אירופה 2

הנדון: ג'יימס קרייג, מנהל מז"ח וצפון אפריקה בפוראופ.

הכיקוד היה קצר וחועלתו לא ברורה לי. הרבה נחת מן האיש לא תהיה לנו, אולם היה טוב שסיפקנו לו רשמים מרשמים שונים, שהיה בהם כדי לערער בשחוננו העצמי בקשר למומחיותו בנושאנו. ספק אם יאהב אותנו יותר אולם דומני שיכבדנו.

אתה תיארת אותו טוב מאד. הוא שייך לגזע שהולך ונעלם אפילו בפוריין אופיס. "אתם כאן - אין ספק. אבל אין לכם זכות להיות כאן. גירשכם עם אחר" - וכאשר הוא אומר זאת - חסר הריסון הטבעי והמזויף של המעמד החברתי שהוא אינו שייך לו ואשר בדרך כלל מחליק יחסים. אצלו זה די "דוברי" ועל כן אפשר להשיב.

אני משער שניצלנו טוב את הזמן. נתנו לו את ששון, קדרון, היתה לי שיחה ארוכה עימו שאסכמה בקיצור כאן. בארוחת הצהריים אצלי היו שמעון שסיר, דוד אריאל, מיכאל אלקינס, מיכאל בריצ'ר, אצל לוריא הוא ראה את איתן, פרידלנדר ואח ר. קדרון. הוא נפגש במכון שילוח עם סספר מזרחנים, כשהכוונה שלנו היא להרשימו מביטחונם ומומחיותם, הפגישה עם זעירה או סגנו לא יצאה לפועל ואין בכך כל רע. לא כ"כ מגיע לו.

היה בהשגחתו של סנודגרט יומיים - שלושה והואכל מטעמים מזרחיים. מבחינת מי שמחבגע לדרובי כמקום שירות היפה ביותר, היה זה ודאי מחליף כלשהו.

ידוע לך ודאי שהוא מכיר היטב את זנדר מלונדון (מי שייצג את שוחרי האוניברסיטה) והלה המליץ על פגישה עם פרופ' טלמון. נדמה לי, כי זה לא יצא אל הפועל. אבל המדהים הוא שקרייג קרא את מאמרו של טלמון - סופר-יונה לכל הדעות - וכועס עליו דווקא על שהוא טוען לזכות בלתי מעוררת היהודים לפלשתיין.. איזו זכות?

בחליפת דברים עמו בעקבות זה פלט קרייג, שאולי יש לנו זכות לגרינלנד. אבל למה לפלשתיין? מפני שהיינו כאן פעם?

יחד עם זה הוא סספר בדיחות יהודיות בכשרון רב. אם אתה רוצה להתמלא לו - אגב, הוא טחבב אותך ולדעתי יכול וצריך אתה להכביר על ערביותו על ידי פגישה חרידה - תבקש ממנו שיספר לך על ההבדל בין "שלומיאל" ו"שלימזל". הוא עושה את זה טוב.

אני לא התרשמתי מן הקליבר שלו, אבל אינני מאושר שהוא היכן שהוא. על השיחה עימי, בקצרה:

החחיל בתיאור האפוקליפטי של הפיכת מדינות הנפט, חוץ 10-15 שנה לענקים פיננסיים שיכחיבו לעולם את התנהגותו. עושרם הדימיוני יכול להעביר אותם על דעתם, יקנו לעצמם כוחות סהיטה בלתי משוערים, עלולים להפסיק את הנפט - וזה נעשה כולנו?

החשובה, מפורסת יותר בשיחה, היתה מבוססת על ההנחה, כי מה שהוא מציע לקידום פני הרעה, זוהי החקפלות ישראליות לאלתר. אמרתי בערך שאם אמנם יצאו הערבים

2./.

מדעתם יעמדו הם כול כוחות שבתוכם תהיה ישראל רק אחד והיחידי שבעיה הקיום
תעמוד לפניו - אבל בודאי ייווצרו אינטרסים חזקים ורכים נגד כושר הסחיסה
הערבי.

כאשר דיבר על יכולתם הצבאית המוגדלת שחבוא לערבים מעוררם האבדחי, אמרתי
לו שאזלח ידם הצבאית של הערבים לא נבעה אף פעם מחוסר אמצעים ושעל הפער
הטכנולוגי שלהם לא יגשרו המיליארדים הנוספים. מאידך - אם אמנם נכון היאורו
האפוקליפטי - והחזון צריך לזעזע אותנו - ודאי שהמשחמט טכר שהדבר האחרון
שעלינו לעשותו הוא להתקפל עכשיו. במלים אחרות (לא אמרתי): אם הוא צודק,
הרי שהקצוניים בינינו צודקים עוד יותר.

נקודה אחרת בעלת ענין התעוררה כשעל יסוד הנ"ל פלט מלה על ה-
של בריטניה לקיומה של ישראל. שאלתי מיד מה פירוש הדבר והאם זה מנע מלחמה
67? לא זלזלתי בחוכן המוסרי של המשחמט מיחס חם לישראל של ממסלהו (דיברתי
ארוכות על היחס החם במיוחד של ישראל לבריטים), אך הבאתי אותו לידי הודאה
בלחץ מפורשת אמנם, כי גורל האיזור נתון בידיהם הבלעדיות של הצדדים לסכסוך
בצילם של שתי מעצמות העל. בהקשר זה התפתחה שיחה על "התוצאה האינצידנטלית
של עקשנות ישראל" (מלים שלי) במניעת השחלטת סובייטית על האיזור לולו ומכאן
שגם הקטנת נוכחותם במצרים מעידה על שינוי מעמדם מסכנה לסובייטיזציה של
מלחמה באיזור למעמד שסכנה זו אינה כרוכה בו בהכרח.

בפגישה השתתפו - השגריר הבריטי לדוידג', היועץ ג'יפארד המזכיר הראשון ואלים
וב. נבון.

השתדלתי, במסגרת הנימוס הטוב, לתת לו להבין שאנו מבינים את הצהרותיהם
החדירות הטכונות לסבר האוזן הערבית (חוץ התעלמות מן הרגישות הישראלית
הקיומת אף היא) כביטויים הבאים לסייע לבריטים במדיניות היום יומית - אך
הבעתי ספק באפקטיביות לטווח ארוך. הסדר מזה לא יצמח והרי זהו הדבר הקובע.
כרחי זאת ביוזמות האירופיות.

הכוונה הכללית הייתה - ודומני שהיא עברה - כי אנחנו יודעים להעריך יפה את
משקלן של ההתערבויות הזרות למיניהן.

אני בהחלט ממליץ על פגישות חזירות עימו. אני בסוף, כי ימצא בהן ענין.
כמובן שאנו מעונינים לשמוע רשמי ביקורו באיזור וכאן לא רק מפיו, אלא
בעיקר מפני עוזריו המחוטבכים פחות.

בברכה,

י. ענוג

בג 10.5.67 הודעה עם מלך וקלמן

השיחה התקיימה במשרדו של הסמנכ"ל מ. ששון וארכה כשעה וחצי. נכחו מהצד הבריטי: השגריר, קראיג, היועץ ג'יפארד והמזכיר הראשון ואליס. מצדנו: מ. ששון, י. אלגום, ב. נבון (שרם).

קראיג:

בסיורו הנוכחי במזח"ח ביקר בבירות - 5 ימים, בסוריה - 3 שעות ובירדן - 5 ימים: בסוריה בדק ההתקדמות בעניין חדוש היחסים. זה שנה מקיימים מגעים ספורדיים. כך למשל כשרום"מ סוריה חליפאי בא ללונדון להנחת שוחחו עמו חת השר גודבר והסמנכ"ל פארסונס בנדון. כן פעיל בנושא שגריר לבנון בבריטניה נדיב דמסקיה. בכל פעם שהתקדמו קרה משהו (כגון מכירת צוללות לישראל). הסורים ביקשו שממבריטניה תשלח משלחת פרלמנטרית לסוריה. הוסבר להם שהמשלה אינה מסמכת לכך אך הוסדר ש-4 חברי פרלמנט פרו-ערבים יצאו לדמסק.

בביקורו הנוכחי בדמסק נועד קראיג עם עבדול אל חאני, חת שה"ח, ושאלו מה התקדם. הפגישה הייתה מאכזבת. קראיג הזכיר לבן שיחו שסוריה היא שניתקה היחסים וכי בריטניה לא חוכל לחזר אחריה. אל חאני אמר שמסכים אך ההחלטה בידי הדרג הפוליטי. קראיג סעד צהריים עם אל חאני.

לדברי קראיג הבריטים אינם יודעים הרבה על סוריה. לדעתם המסטר הנוכחי של אסד הוא הטוב ביותר או הפחות רע. אמנם ממפלגת הבעת' אין לצפות להרבה אך לפחות אינם זורקים איש את רעהו מהחלון. אחמול סעד עם ד"ר משה מעוז בירושלים וזה חיזק את התרשמותו זו. שאל אם נכון שמ. ששון נולד בדמסק. נענה בחיוב.

בירדן ראה את רוח"מ לוזי, את ראש לשכת המלך אחמד סוקאן ואת שר ההסברה וכן שוחח כמה דקות עם הנסיך חסן. לא ראה את שה"ח צלאח אבו זיד שהיה כעידת שרי החוץ וההגנה הערבים בכורית. כן השתתף קצת בישיבות הועידה הכלכלית.

החדוש בשבילו היה הצורה בה שרים בעמאן הברו על נכונות להסדר: אמרו שאינם רואים צורך להמחין לצעד מצרי ראשון; גם בלי שלום פורמלי רואים אפשרות לש"פ עם ישראל. כל מה שעל ישראל לעשות לקבל 242. לשאלתו מה פרוש, השיבו - חזרה לגבולות 67' בחיקונים קלים הדדיים. אמר שעם גמישות גדולה יותר יש מקום למכניזם.

קראיג לחץ אותם ביחס לצעד הואשון אם חייב להיעשות ע"י מצרים או יוכל להעשות ע"י ירדן. השיבו שירדן חוכל להיות הראשונה ולעמוד בלהץ. קראיג עצמו מסיל ספק אם אמנם הם יוכלו לעמוד. לעומת זאת הרגשחו שלאחר הסדר חלקי ישראלי-מצרי - אולי. שאל את הירדנים על ירושלים ונענה שירדן מוכנה ל"עיר מאוחדת".

אחמד סוקאן הבהיר: לא עוד גדר חיל מפרידה אך חייבת להיות סוברניות ירדנית על העיר העתיקה כולל זכות גישה (ליהודים) שאינה ניתנת לערעור. חיחקן נוכחות או"ם כמו גם נוכחות ישראלית ברובע היהודי אך בתנאי שחיה נוכחות ערבית בחלקים שהיו ערביים במערב העיר.

ששון:

בשנה האחרונה מדברים הירדנים פחות על מלחמה - כאילו ניתקו עצמם מרעיון המלחמה כדרך לפתרון. הסביר ההבדלים בין גישת מצרים לגישת ירדן - בנושא המלחמה. לאחרונה מדברים הירדנים יותר על מהות השלום - יחסים נורמליים: ראיון המלך חוסיין לרולו. הירדנים רואים עצמם "ממונים" על הבעיה הפלשתינית ובעליה והבעיה בעיניהם בעיה פנימית שלהם. לאור זה מוסברת עמדתם לפיה, עם פתרון בעיה ישראל-ירדן כל הסכסוך יפתור גם הבעיה הפלשתינאית.

לדעת המצרים, הבעיה הפלשתינית בעיה חיצונית. מסרתם אינה פתרון הסכסוך "אלא חיסול חוצאות תקפנות 67'". פתרון הבעיות מצרים-ישראל לא יביא, לדיוס, לפתרון "בעית פלשתיין" שחוסיין, מבחינתם הם, להיות חלויה ועומדת. אם כי ירדן דורשת פורמלית כל השטחים יש אצלה, כנראה, נכונות לשינויים קטנים - בחנאי שיהיו הדדיים. לעומתה מצרים אינה מוכנה לשום שנוי טריטוריאלי. הירדנים הדגישו בשנה האחרונה יותר ויותר את ענין ירושלים - לעומת גמישותם לגבי הליכים המובילים להסדר הם יותר נוקשים בענין ירושלים. הקושי הוא שהירדנים דחוקים מאד מלהבין עומק משמעות החלטתם להצטרף, בזמנו, למלחמה ב-1967.

חוכנית חוסיין ממרס ש.ז. לא רק "כל השטחים" אלא גם "שטחים אחרים שישוחררו (עזה ואולי הגליל...) הווה אומר: מנטליות של הבטחת חוצאת המלחמה בחברת בטוח וחביעה לגבי כל ההשקעה פלוס פרמיה. כן אין הירדנים מבינים שיש להשוב כמושגים חדשים ולא כמושגים של החיאת העבר אם מבחינת ישראל ואם מבחינת האוכלוסיה בשטחים. הדגשת הירדנים על ירושלים אינה חרומה ירדנית חיובית אלא מסבכת.

מדיניותינו: אין לנו רשימת עיפויים - אנו ננהל מ"מ עם כל מי שיהיה מוכן להיות ראשון סוריה, לבנון, מצרים, ירדן, אך הערכתו כי לדרוש מירדן גם להיות ראשונה וגם להסכים לפשרות - אין זה ריאלי.

קראיב: העובדה היא כי חכנית חוסיין הנה הכרה בישראל.

ששון: לא, אם מדברים על החכנית כי אז יש לקבוע כעובדה שבחוכנית אין מוזכרת ישראל ולא 242. אולם אם מדברים על עמדת ירדן כי אז השנוי הוא בזה שהירדנים מכירים שאין הם או העולם הערבי יכולים יותר לזרוק אותנו ברוב חסדם הם מכירים בזכותנו כמדינה להתקיים.. אולם מבחינתנו לא זה העיקר. כרי לחיות איננו זקוקים באיחור, מבחינתנו החשוב הוא שלום בר קיימא בגבולות בטוחים ובני הגנה. לפי השקפתם אסור ספוח שטחים בכוח אך אנו מקבלים עמדה עקרונית זו ואומרים שאנו נמצאים היום על הקוויס בהתאם להחלטת הפסקת האש ונהיה במקומות שונים בהתאם להסכם שלום, אולם הסעון שלהם אינו חופס כי הם עצמם ספחו בכוח את הגדמ"ע וירושלים ורק בריטניה ונקיסטן הכירו בספוח, ואף לא מדינה אחרת, אף לא מדינה ערבית. אם מצרים תעשה הצעד הראשון חוכל ירדן להתקדם עם פחום חשש. הערכתנו שהעולם הערבי מחקרב - אמנם באיטיות רבה מדי ותוך קשיים - לרגע של אמת.

קראיב: לא מקבל החאוריה שלך שהיא ישועית בדבר אי ספוח בכח אך בוודאי שלא אשכנעם.

ששון: החשוב הוא לא הארגומנטציה אלא הצרכים האמיתיים. איננו מחפשים התפשטות אלא בטחון. בשטחים איננו מחפשים "הינטרלנד", ידועים בטחון. אנו רוצים לנהל מ"מ על בעיות הבטחון שלנו שהן רציניות והמחייבות בין השאר, גם שינויים טריטוריאליים.

קראיב: אמרת שההתפתחות עם ירדן היא בכוח הנכון אך אין זאת אומרת שתזוזה זו חמש עד אין סוף. שאר הערבים יגידו: בדרך הזו ירדן לא הגיעה לכלום; סאדאת יוכל לאמר שהירדנים היו נמישים ולאן זה הוביל אותם. סאדאת יוכל לאמר אם כל זה נחוץ כדי להביא לנסיגה של 20-30 ק"מ וזה כל מה שאוכל להשיג - לא כדאי. על ישראל לעודד אותם להתקרב! דרוש מחווה ישראלית.

ששון: עשינו מחווה כלפי ירדן בעצם במדיניותנו בנושא הפלשתינאי.

קראיב: איפה המחווה?

ששון: אנו מכירים בעקרונו (לא במפה!) של חכנית חוסיין כלפי הפלשתינאים.

קראיב: מה האלטרנטיבות שלכם?

ששון: ראה מה עושות שאר המדינות הערביות. ראה מה אומרים אצלנו בציבור, בעתונות, במפלגות - בטנת כל האפשרויות המוצעות. אנו בחרנו באפשרות מסוימת שמבחינת ירדן היא הרצויה גם לה. אם יש למישהו טרונות בהקשר זה, זה לנו. כי היום אין העולם הערבי מכיר בירדן כמייצגת הבעיה הפלשתינאית. יש כאן מחל ירדני.

קראיב: האם ישראל היתה מסכימה לדון עם הארגונים?

ששון: אנו דנים רק עם ממשלות רבונות. הארגונים רוצים פוליטיסייד. מי הם הארגונים הפלשתינאים - מה-ה- credentials שלהם. בעינינו ירדן מדברת בשם כל המערך המצוי ממזרח לנו - כאשר במסגרת הסדר יקבע פעם גבולנו המזרחי יהא זה עניינם מה ייעשה מעבר לגבול זה. יחד עם זה דעתנו היא שאין מקום לשתי מדינות ממזרח לנו.

השגריר: אם ערפאת יחפוס השלטון בירדן - גם אז תראו את ירדן כדוברת הפלשתינאים?

ששון: זו שאלה תיאורטית אך לא מעשית. אם המלך יירצח לא ערפאת יישב על כסאו, אמנם יהיה טבח נוראי של פלשתינאים ע"י הצבא והשבטים הבדואים, אך השלטון יישאר בידי הירדנים ולא יעבור לידי הפלשתינאים - בוודאי לא לידי ערפאת, חוואתמה חבש וכו'.

קראיב: הממשל של חוסיין הוא הטוב ביותר מבחינת ישראל.

ששון: לדעתי האישית עבדאללה היה יותר טוב, אחריו חוסיין. טוב לירדן קודם כל מאחר שאין ניגוד אינטרסים, טוב גם מבחינה ישראלית.

קראיב:

שגבריסניה בעמאן ראו צוטסיס מדברי מנהיגי ישראל שכוונתם כאילו להחליש
עמדת חוסיין. ראשית: עניין הפילגש של חוסיין ושנית רזה"מ ג. מאיר
שבחה את חוסיין והשתמע כאילו חוסיין מוכן להקריב את ירושלים ורוצה מו"מ
עם ישראל. מסקנת שגבריסניה בירדן שישראל אינה רוצה באמת במו"מ ושמחה
שהסרוב למו"מ בא מצד הערבים ושישראל שמחה שאין מו"מ והדברים נאמרים
כדי להקטין סכויי מו"מ.

ששון:

שאל את עמיתך בת"א ויחננו לך הצד השני של המטבע. קיימת כמובן דילמה:
איזה הצהרה ישראלית תעזור למלך יוחר: אם נגנה את חוסיין? מה יעזור
אם נסחיר את דעתנו בעניין ירושלים? לדעתי הטוב ביותר הוא לאמר את
השקפתנו האמיתית ולא לעורר אשליות או להטעות.

נכחו: השגריר הבריטי לדוידג', היועץ גיפארד, המזכיר הראשון ואליס
וב. נכון ערשם.

קרייג: מספר שאף שר בריטי לא ישחחף בדיון המז"ח באו"מ, הוסיף שכלל לא
נטוח אם - בניגוד למחוכנן - הוא עצמו יסע. הופתע מן "החאולוגיה"
שזחלה לתוך ההתייחסות האו"מית לסכסוך המז"ח ומהחשיבות היתירה
שמיחסים לפרטים בקונטקסט זה.

קדרון: היהודים האמינו מאז ומתמיד בארגונים ומסגרות בינ"ל והעבירו אמונתם
זו מחבר הלאומים לאו"מ ומוסדותיו. גישתנו הייתה אידיאליסטית קצונית
ויש בינינו כאלה המאשימים אותנו בקבלת לוב לאו"מ - חמכנו בקבלה והיא
התקבלה ברב של קול אחד. מאז התכנסנו וגבשנו לעצמנו צפיות למה מסוגל
האו"מ הן ביחס לישראל והן ביוחס לסכסוך.

לערבים והלמכיהם 50 קולות ויותר עבור כל הצעה שיציעו. קולות אלה גם
מעניקים להם שליש חוסם. הם מסוגלים להעביר כל החלטה כי ירצו בה.
להדגשת האבסורד - ביכולתם להעביר החלטה שכדור הארץ שטוח ויש להפיל
את ישראל מקצה המשטח.

לנו אין אשליות שהשלום במז"ח יושג בעצרת או במועבי"ס. לווסו של ארה"ב
היה Salutory effect והערבים כבר לא מביאים כל תקרית גבול למועבי"ס.
אנו רואים בהחלטות העצרת את סוף העולם. למעשה אנו יודעים עוד בתחילת
העצרת, מה תהיינה ההחלטות ומה יהיה הכרסום התמידי.

קרייג: פעילות או"מית זו וההחלטות המתקבלות מעניקות לערבים סיפוק ומשמעות להן
תחליף לפעולות אחרות, קרי: פתיחה באש.

קדרון: האם זה מקרב את ההסדר?

קרייג: מביא כדוגמא את ההחלטה שהתקבלה לגבי לבנון. ממלבנון ידעה שאינה
יכולה לעשות דבר, אך היא יכלה לאמר לעמה: אנו לוקחים את הזנין לאו"מ.

קדרון: אם הערבים לא היו מקבלים החלטות - אולי היו עושים משהו לגבי ההסדר.

קרייג: אנו סוענים שהם עושים.

קדרון: אנו רואים שההחלטות אינן מועילות להם. היפוכו של דבר, ההחלטות עוזרות
להן להימנע מלעמוד מול המציאות.

קרייג: הערבים יסענו שאין חוק שמימי שאת הסכסוך יש לפתור במו"מ ישיר ולא
במסגרת האו"מ.

קדרון: עובדה היסטורית שכל סכסוכים בינלאומיים נפתרו לבסוף בדרך מו"מ ואין
סכסוך שנפתר באו"מ.

קרייג: אם אתם סבורים שההחלטות אי רלבנטיות, למה אתם מגיבים בחריפות?

קדרון: אנו מצטערים על החלטות וארגונים עקרים שלדעתנו מרחיקים מערבים מהרגע
של אמת - דהיינו שאין מנוס ממו"מ ישיר אחנו.

קרייג: אתם חושבים שאנו מצביעים רק כדי לשמוע על האינטרסים שלנו. אך אני
יכול להבטיחך שאנו חושבים על צדק ואי צדק. איננו הולכים בקו הצרפתי
המחושב.

קדרון: היו מקרים בהם הייתם יותר צרפתיים מן הצרפתים.

קרייג: מדיניותנו שונה לעתים מזו של הצרפתים ואז גם איננו הולכים עם הצרפתים.
היו מקרים בהם אמרנו שנחמוך בהצעתם אם שאר האירופים יתמכו.

קדרון: אין אנו מאושרים מכל הצבעותיכם, הנה אתמול הייתה הצבעה בעניין הקרוי
"פליטים" אבל בהחלטה מדובר ב-"זכויות החוקיות של הפלשתינאים". הרגשנו
דברים אלה מעוותים את המציאות.

הגיון העמדה הערבית שיש לשמור את בעיית הפליטים כבעייה הוא הגיון סוריאליסטי. אין אנו מתבישים בכוונתנו לפתור הבעייה. אנו היינו רוצים בחיסול המחנות וביצירה תעסוקה ותנאי מחיה סבירים עבורם. אנו מנסים לעשות זאת בצורה פרגמטית שאינה מעוררת בעיות. ישנם vested interests סביב ובחור' סו"ת. אנו מודעים לכך ומנסים לשנות מבלי לפגוע. הנה יש תעסוקה מלאה בגדמ"ע ויש גם תעסוקה ברצועה. אין אנו משנים לא את מעמד הפליטים ולא את מעמד סו"ת. אנו מנסים לשפר ולהיות קונסטרוקטיבים אבל כל העת נתקלים בקשיים (מזכיר הדוגמא של חלוקי הדעות סביב פנוי האשפה במחנות ברצועת עזה).

קרייג: הערכים אומרים שניתן לפתור הבעייה ע"י החזרת הפליטים.

קדרון: אנו רוצים בהפשרת הבעייה. אני מסכים שכל מה שאנו עושים אינו עונה על האספירציות הלאומיות. מה שאנו יכולים לעשות זה "לנגוס את קצות הבעייה".

קרייג: הערכים יאמרו שלהקטנת הבעייה מימד פוליטי המשנה את המצב לאשורו.

קדרון: ככל שההחלטה נוקשה יותר (בענין הפליטים), פחות סכויים שהיא תשפיע.

קרייג: כאשר זיאת ביקר בלונדון, לא ידע מה חהיה המדיניות שלהם. יעצנו להם לא לחמם את הויכוח ולהשאיר הדלתות פתוחות. זיאת לא התחייב.

בלתי מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

מס. 168

בשלה: 221600 נר. 72

אל: המשרד

מאת: לונדון

אירופה ב.

FOREIGN OFFICE SPOKESMANS REACTION TO YESTERDAYS EVENTS
ON THE SYRIAN BORDER IN PRESS BRIEFING TODAY 22.11.72.

Q. DID THE FOREIGN OFFICE HAVE ANYTHING TO SAY ABOUT THE
EVENTS IN THE GOLAN HEIGHTS YESTERDAY.

A. THE MILITARY EXCHANGES THAT TOOK PLACE YESTERDAY ARE
CLEARLY AMONG THE MOST SERIOUS TO HAVE OCCURRED SINCE THE
CEASEFIRE AUGUST 1970. NATURALLY WE ARE CONCERNED THAT
BOTH SIDES SHOULD EXERCISE THE UTMOST RESTRAIN AND IN
PARTICULAR SHOULD AVOID A PROVOCATION ACT WHICH COULD LEAD
TO A RENEWAL OF GENERAL HOSTILITIES.

SIGNES: EMBASSY, LONDON

שהח רוחם אלון דיין מנכל משנה למנכל סמנכל מאוס א ב אירופה ב טעת הסברה
מזתים חקר אלבום דם אמן תיעוד.
תא / אפ.

11:00 AM
11:00 AM

11:00 AM
11:00 AM

11:00 AM

ON THE SYRIAN BORDER IN PRESS BRIEFING TODAY 22.11.75
DID THE FOREIGN OFFICE HAVE ANYTHING TO SAY ABOUT THE
EVENTS IN THE GOLAN HEIGHTS YESTERDAY.

THE MILITARY EXCHANGES THAT TOOK PLACE YESTERDAY ARE
CLEARLY AMONG THE MOST SERIOUS TO HAVE OCCURRED SINCE THE
CEASEFIRE AUGUST 1970. NATURALLY WE ARE CONCERNED THAT
BOTH SIDES SHOULD EXERCISE THE UTMOST RESTRAINT AND IN
PARTICULAR SHOULD AVOID A PROVOCATION ACT WHICH COULD LEAD
TO A RENEWAL OF GENERAL HOSTILITIES.

11:00 AM
11:00 AM

11:00 AM
11:00 AM

it up. It seems more fruitful to us to tackle this by protecting privacy or by controlling display rather than by re-introducing censorship.

Mr. Carr : I shall take into account what the hon. Lady has said. An Act was passed in the last year or two which deals at least partially—I am not sure whether it deals fully—with the receipt of unsolicited material through the post. But this is a serious matter and it needs looking into further.

London Embassies (Aid to Terrorists)

26. Mr. Goodhart asked the Secretary of State for the Home Department whether he will investigate the use of embassies in London for the distribution of weapons to terrorists.

Mr. R. Carr : A serious view would be taken of any indication that embassies are being used for this purpose, but I have no evidence to show that they are.

Mr. Goodhart : As the Jordanian Minister was shot with a gun which had been exported from this country and then reimported in a diplomatic bag, will my right hon. Friend pay particular attention to watching those very few embassies which abuse their diplomatic privileges?

Mr. Carr : Yes, and I am sure that my right hon. Friend the Foreign Secretary will take very seriously any such abuse of diplomatic immunities or privileges. It is a most serious offence. We need evidence, however, to show that the offence is taking place.

Mr. Kaufman : Will the Home Secretary examine the status and privileges available in London to the Arab League Office as it provides accommodation for the London representative of the Palestine Liberation Organisation and as the official radio voice of the Palestine Liberation Organisation praised the Munich massacre?

Mr. Carr : The hon. Gentleman will probably realise that he is getting more on to the responsibility of my right hon. Friend the Foreign Secretary, but I shall certainly draw my right hon. Friend's attention to what the hon. Member has said.

Armed Robbery

27. Mr. Fowler asked the Secretary of State for the Home Department what was

the total number of robberies where firearms were used in England and Wales, including the Metropolitan Police area, in each of the three last years; and whether he will make a statement.

Mr. Carlisle : The number of offences of robbery, or assault with intent to rob, involving the use of firearms known to the police in England and Wales was 463 in 1969, 475 in 1970 and 572 in 1971.

Mr. Fowler : Does my hon. and learned Friend agree that these are disturbing figures? Is it not a fact that there is an increase in armed crime not only in Britain but throughout Europe? Is not one of the facts of this situation that arms are very easy to obtain at present? Will the Government open talks with other European countries aimed at cutting down the supply of arms coming into Britain?

Mr. Carlisle : Of course I agree that any increase in the use of firearms is disturbing, and a matter for concern. As for the control of firearms, my hon. Friend will remember that a review was carried out under the Chief Inspector of Constabulary. The report has recently arrived in the Home Office and my right hon. Friend the Home Secretary will be considering it shortly.

Mr. John Fraser : Do not the figures show that despite the protestations about law and order by the Conservatives before the last election the Government have had no success in dealing with gun law—a failure with which the public are disgusted? Will the Minister agree that there is an excessive number of licences and guns in existence—almost 1 million—and will he consider verification of the arms at present held under licences for both shotguns and firearms, perhaps calling them in for inspection? Will he consider tighter control on transfer?

Mr. Carlisle : The hon. Member is talking absolute nonsense. The figures prove nothing of the kind. I remind him of the steps that the Government have taken. We have set up an inquiry into the control of firearms; under the Criminal Justice Act we have increased the penalties for firearm offences, and we have substantially increased the number of people in the police force. None of those steps was taken by the previous Government.

to the passage of the Obscene Publications Act, 1959, he will now recommend the appointment of a Royal Commission to review the said law and make proposals for its appropriate amendment.

25. Mr. Michael McNair-Wilson asked the Secretary of State for the Home Department whether, in the light of the report by Lord Longford and his committee, a copy of which is in his possession, he will re-define the meaning of obscenity in relation to literature, as expressed in the Obscene Publications Act, 1959, so as to require sellers and publishers, in cases where their output is alleged to be obscene, to prove that it is not.

Mr. R. Carr : The question of reforming the law on obscenity has been pretty fully traversed in recent years and I understand that the main purpose of the Longford Report is to provoke discussion on this and related matters. I doubt whether there is much further light which a Royal Commission could throw on the relevant considerations. My present view is to doubt whether there is anything to be gained by amending the definition of obscenity.

Sir D. Walker-Smith : Does not my right hon. Friend agree that the complexities and social importance of this question require something more than an unofficial body, however well intentioned? Will he give further consideration to seeking a full objective and authoritative review by an officially appointed body?

Mr. Carr : Yes, of course I will consider it further. But I feel that there have been a good many official and unofficial inquiries into the subject by well-qualified people, including lawyers from all parties. But I will consider it further, because it is important.

Mr. McNair-Wilson : Does not my right hon. Friend agree that the Obscene Publications Act appears to put the onus on the ordinary person to prove that he has been depraved, whereas what the general public is most concerned about is not the question of depravity and corruption but simply the affront to generally accepted standards of public decency?

Mr. Carr : I am sure that my hon. Friend is reporting correctly, and, if anything, understating the amount of public

concern on this matter, but I am doubtful about shifting the onus of proof. I believe that the whole question of display should be looked at. I believe that that is the most hopeful front to attack, and that is what I am considering very carefully.

Mr. Robert C. Brown : Is the right hon. Gentleman aware that the recently published "rag" magazine of Newcastle University students has received considerable publicity, in which it has been described a "filthy", "depraved", "obscene", "disgusting", and so on? Is he further aware that the evidence is that the sales of the magazine will this year be very much higher than last year? Will he therefore resist the temptation to titillate tonsils in this respect?

Mr. Carr : I am afraid that I have not been sent this journal, so I have not been able to look at it or consider it. No doubt the hon. Gentleman may be able to put that right. But, seriously, I believe that the sort of display which is to be seen is causing considerable offence, and that that is what we should look into very carefully.

Sir D. Renton : Is my right hon. Friend aware that it is not really a question of shifting the onus of proof but of redefining the offence in a way which deals with the mischief which causes public anxiety? Will he apply his mind to that proposition?

Mr. Carr : I assure my right hon. and learned Friend that I will do so. But I must repeat that my predecessors and many others have applied their minds to this problem and have found it an extremely difficult subject. Any new definitions or changes seem to create as many new difficulties as they solve old ones.

Mrs. Shirley Williams : I think most of us on this side of the House would agree that the right hon. Gentleman is right not to try to alter the Obscene Publications Act. I wonder whether the best way to tackle this, as he suggests, might not be in terms of laws protecting privacy. The right hon. Gentleman mentioned display, but another feature that is highly offensive to many people is the receipt of unsolicited material through the post, with the possibility that their children or their elderly parents may pick

1111
B

מר איחן בנצור, מזכיר מדיני לשה"ח

מנהל אירופה 2

... לקראת שיחתו מחר עם השגריר הבריטי
עשוי השר למצוא עניין בנייר הרצ"ב.

ב ב ר כ ה,

י. ענרב

העתק: הציר, לונדון
מר א. לוריא, יועץ מדיני לשר

19.11.72

1. הסתייגות בריטניה מהחסד הגלובלי

- האופטימיות שאפסה את החצקה להסדר גלובלי אחרי החלטת מועצת ה-10 (10.10) ואישורה העקרוני ע"י הסינדה האירופית (19.10) במסגרת (10.10) הסתייג הנציג הבריטי מהחסד הגלובלי, הצביע על השלכותיו הפוליטיות וביקש כי יודע ד'אביציון תבחון את הגישה הגלובלית, ובין היתר את השפעותיה על יחסי השוק-ארה"ב, יחסי השוק-ברית"מ וכן על הסכסוך הערבי-ישראלי. גישה זו נדחתה בדיוני שרי החוץ של הקהילה (6.11) ונראה כי הוסרו רוב הסכסולים שעמדו בפני קבלת החלטת בודר הגישה הגלובלית של הקהילה ביחסים עם המדינות הים-תיכוניות. בזאתו מן הישיבה אמר סר אלק שהיתה מבטא כללית שלא להעסיק הנגזרים וסכאן שהם לא נלחמו יתר על המידה למען עריכת דיון בכל ההשלכות הפוליטיות של הנושא.
- על פי ההערכות ששמענו בבירות, ניתן לטכס את הסניעים הבריטיים כדלקמן:
- א. יוקרה וסיבות טנים - קשה לבריטניה לעכל חבטיל שלא הם בשלר. מטעלה בריטניה כבודה שעליה להצדיק בעיני הקהל הבריטי הצטרפותה לשוק ולהוכיח שקולה של בריטניה נשמע. כלפי חוץ רצון ממכריטניה להטגין שאינה מקבלת באופן עורר עקרונות ויסודות השוק שהחגבשו לפני הצטרפותה, אלא שיש צורך לבחון אותה מחדש כלפי העתיד.
 - ב. הצורך להראות דאגה לארצות הבר העמים הבריטי בכונן חשואת מעמדם לארצות יאונדה.
 - ג. התחשבות באינטרסים האמריקאים ורצון בריטניה למלא תפקיד מגשר בין אירופה לארה"ב. לדעת שוטאן זהו המגיע העיקרי לעמדת ממכריטניה בנרון.
 - ד. חשש שהאספקטים המדיניים והכלכליים לא נבדקו דיים.

סכום

קשה לראות בעמדה הבריטית בנרון צעד הסכרון נגד ישראל, אין ספק שעמדת ממכריטניה מונחית משקוליספנים וחוזי שהינם בריטיים בעיקרם. מציעים בהתייחסות לנושא זה להזכיר שכאשר פנינו בעבר לממכריטניה בבקשה לחקונים מהותיים עקב הרחבת השוק, נענינו שאין ביכולתם להשפיע עד אשר יהיו הברים מלאים והנה בהזדמנות הראשונה בה ניתן למצא פתרון לבעיותינו, מתנגדת ממכריטניה - אולי מסיבות אחרות. יתר על כן ההתנגדות מושחתת על בסיס שקולים מדיניים שאין לשזרם בהצעה הצרפתית הכלכלית - שילוב שאפילו ה הצרפתים דוחים. זאת ועוד, בסוה ארוך עשויה הגישה הגלובלית למעול למען הפנה הסתייגות באזור ע"י יצירת מסגרת פעולה בה יצטרכו ישראל וארצות ערב למעול במסגרת אחת.

2. נפק בריטי למצרים

המחלקה אינה מוצאת לנכון להוסיף להסברו של השגריר קומי (מברק שהעתיקו רצ"ב). אשר לגישתנו לעניין, בהקשר השיחה עם השגריר הבריטי, ממליצה המחלקה להביא לידי הכתשה הצורך באיזון שבין ההתבטאויות הבריטיות בזמן האחרון - ובקשר לזה גם ההדלפות על נכונות לספק נשק למצרים, לבין החובה המוטלת על מעצמה גדולה לסתור את ההרגשה שאכן עלול הטאזן העדין במזה"ח להתערער כתוצאה מפעילות בריטניה.

3. בריטניה מטרור

ממכריטניה מוכנה לחייב כללית אמצעים נגד הטרור וחטיפת מטוסים כפי שעתה כנאום הכתר במתיחת מושב הפרלמנט, בדיונים באו"ם (עליו שמענו רק באמצעי התקשורת) ואיקאו ובעצם הימים האלה בהבשת הצעת החוק לאישור הצטרפות בריטניה לאסנה מונטריאול. לעומת זאת, אין ספק שממכריטניה סכלכלה צעדיה למען לא הגיע לכלל עימות או הרעה יחסים עם מסללות ערב. לכל היותר רומזה היא למסללות ערב במגעים דיפלומטיים שהטרור וגבוי אינם לטובת ארצות ערב כאשר במקביל לכך מסהר הפוראום להצהיר שהנציגויות הערביות כלונדון אינן מעורבות בפעולה טרור וסר אלק שבשיחותיו עם זיאה היה הקיף לסדי טצא בכ"ז לנחון לשחרר מצרים מאתריות לטרור בהתבטאותו הפוסכית.

אזהר ריסון מורגש גם בסדורי הבטחון המבוקשים בתוך המדינה. יש כעת שחוף מעולה רחב עם שברירותו ואל-על כלונדון בכל הנדב לסדורי שמירה וגלוי זריזות נכרה בסטר לחפיעת מכחבים מפולכדים. יחד עם זאת, אין סימן שיהיו מוכנים ללכת בדרכי הגרמנים אחרי מינכן ולעורר זעם מדינות ערב ע"י נקיטת אמצעים דרסטיים נגד ערבים הנפגאים על אדמתם.

4. הצבעות בריטניה

להלן הצבעות בריטניה אשתד כנושאים מדרה היכונניים:

GENERAL ASSEMBLY

TABLE OF VOTES

	Middle East		UNRWA Report		RES/2851	RES/2787
	Afro-Asian draft	Latin Amer. draft	Gaza	Self Determination		Palestinian People
Western (23)						
Australia	A	A	Y	A	A	NO
Austria	Y	A	Y	A	A	A
Belgium	Y	A	Y	NO	A	NO
Canada	A	A	A	NO	NO	NO
Cyprus	Y	NO	Y	Y	Y	Y
Denmark	A	A	Y	NO	A	NO
Finland	Y	A	Y	A	A	A
France	Y	NO	Y	A	A	A
Greece	Y	A	Y	Y	Y	Y
Iceland	A	A	Y	A	-	-
Ireland	Y	A	Y	A	A	A
Italy	Y	A	Y	NO	A	A
Luxembourg	Y	A	Y	NO	A	NO
Malta	Y	A	Y	A	A	A
Netherlands	Y	A	Y	NO	A	NO
Norway	Y	A	Y	A	A	A
Portugal	-	-	A	A	A	A
South Africa	-	-	-	-	-	-
Spain	Y	NO	Y	Y	Y	Y
Sweden	A	A	Y	A	A	A
United Kingdom	Y	A	Y	A	A	A
United States	A	A	A	NO	NO	NO
New Zealand	A	Y	Y	NO	A	NO

לכך יש להוסיף שהפושב אונסקו שהתחייט זה עתה נחנעה בריטניה לבבי כל חסוני חרבור להצעה האנטי-ישראלית בעניין ירושלים. היא גם נמנעה כנראה, (כעה כחיבה סדרה אלה אין כיוונו דווח מוסכן) גם לבבי ההצעה כולה.

בעניין ההצעה הלבנונית באקוסוק בעניין ועדה אזורית ל"מערב אסיה", היחה בריטניה בער דחיית הדיון, אך לו חגית הנושא להצבעה היחה כפי הנראה סנעה.

בניסין נכרן

B = ב'ה'א' / 1

הודעה דובר הפוראום מיום שני 16.10:

As had been made clear frequently in the past how much this government condemns all acts of terrorism and reprisal and how much this government is concerned at this latest recourse to military action by Israel against Lebanon and Syria.

In H.M. Government view this does not serve the course of a final settlement of the Arab-Israeli Dispute.

01.01.2019 10:00:00

EMBASSY OF ISRAEL
2 PALACE GREEN,
LONDON, W8, 4QB.
TEL: 01-937 8091
1972 ספס 20

שגרירות ישראל
לונדון

~~50~~

מלך המלכות
ה'תשנ"ח
ביום חמישי
כ"ט אלול

מלך המלכות
ה'תשנ"ח
ביום חמישי
כ"ט אלול

7173

אל: ארופה ב'

מאת: הציר, לונדון

הנדון: דברי שה"ח הבריטי ברומא

רצ"ב דברי שה"ח הבריטי ברומא לאחר מפגש שרי החוץ של הקהילה המורחבת במסיבת עיתונאים עם הכתבים הבריטיים כפי שנרשמו ע"י אחד מהם.

ב ב כ ה ,
א . רופין

העתק: השגריר, כאן.
א. תבורי, כאן.

א'להי ה'ק'י בעלזא של ה'אלה הולד שמו
עבד א'לה בל'מיר . י'ג בו - מלך - חנן היטלני!
9

02 000 2101

001 0000 001

001 0000 001

001 0000 001

001 0000 001
001 0000 001
001 0000 001

001 0000 001

001 0000 001

001 0000 001

001 0000 001

3/11/12x
"So far they have made enquiries about arms. That is as far as it has got. They would like arms from us and from other European countries.

"Our rules that we have adopted in relation to the Middle East are fairly clear -- that is we do not sell arms that we think will upset the balance of power, in other words weapons which are penetrating, offensive and which could upset the present balance in the Middle East.

"But there is a whole range of things that we might sell, all sorts of defensive equipment."

He was asked specifically about Jaguars. He answered: "I would have thought Jaguars were an obvious example of a penetrating model which can alter the balance of power."

He was asked about tanks and armoured cars: "You have to look at each item on its merits. We may or may not agree."

"But there is a whole range of equipment, radar defensive equipment, which certainly could be considered."

"Tanks so far have not come into this."

Alec was also asked about measures against terrorism. He saw great difficulties in getting any effective action internationally. But he will devote a major passage of his speech at the U.N. general assembly to this.

"One of the difficulties, whether you are dealing with the IRA, or Black Power or the Palestinians is that most of the governments concerned can say that they are not responsible."

"It is an extremely difficult thing to bring governments to book who deny that they give facilities to these terrorist organisations."

"When Mr. Wilson said we should cancel the Egyptian foreign minister's visit, I thought that this was wrong. There is no evidence whatever that the Egyptians are encouraging the Palestinians....."

"When you begin penalising governments and state air services, it is going to create a great deal of injustice, and a great deal of trouble."

"I do not know anybody who has seen their way to the practical things you can do."

"It is easy enough to condemn. Whatever is done has to be connected. It is no use one country alone making any demonstration. It has to be almost universal before you can make it effective."

"The only thing you can do is to get the present conventions adhered to by as many countries as you can."

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

מברק נכנס

סס' 182

בשלה: 181739 ספטמבר 72

אל : המשרד

מאת: לונדון

מ י ד י

אירופה ב.

להלן באום סיר אלק בארוחה עם זאיאת.

IT GIVES ME GREAT PLEASURE TO WELCOME OUR DISTINGUISHEED GUEST, DR ZAYYAT. THIS IS NOT DR ZAYYAT'S FIRST VISIT TO ENGLAND: HE WAS AFTER ALL AT THE RIGHT UNIVERSITY'. THOSE BY CONTRAST WERE CAREFREE DAYS.

FREE DAYS. FOR NOW HE HAS JOINED THE TRADE UNION OF FOREIGN SECRETARIES. PERHAPS I CAN COMFORT HIM, THE JOB IS NOT QUITE AS BAD AS THE FIRST FEW WEEKS MAKE IT SEEM.

EGYPT HAS BEEN VERY MUCH IN THE PUBLIC EYE IN LONDON THIS YEAR. MANY OF YOU WILL HVE SEEN THE TUTANKHAMUN EXHIBITION AT THE BRITISH MUSEUM. PROPERLY IT HAS CREATED A SENSATION, I AM TOLD IT HAS ALREADY ATTRACTED OVER A MILLION VISITORS. I

SHOULD LIKE YOU TO KNOW, DR ZAYYAT, HOW GRATEFUL WE ARE TO YOUR GOVERNMENT FOR ALLOWING THESE PRICELESS TREASURES TO COME HERE AND MORE RECENTLY FOR ALLOWING THE EXHIBITION TO BE EXTENDED BEYOND ITS ORIGINAL CLOSING DATE.

THE SUCCESS OF THIS EXHIBITION IS A SYMBOL OF THE PROCESS OF GROWING CO-OPERATION AND CONSULTATION BETWEEN THIS COUNTRY AND EGYPT: A PROCESS WHICH, I AM SURE, WE BOTH HOPE WILL BECOME INCREASINGLY FRUITFULL.

OUR BILATERAL CONTACTS IN THE LAST TWO YEARS HVE SHOWN SOME PLEASING AND POSITIVE RESULTS. I WAS GLAD TO LEARN RECENTLY THAT AN AGREEMENT HAS BEEN SIGNED TWO WEEKS AGO COVERING THE CAPITAL AID PROGRAMME WHICH I ANNOUNCED LAST YEAR IN CAIRO, TOGETHER WITH LETTERS COVERING THE FIRST TWO PROJECTS. OUR PROGRAMME OF TECHNICAL ASSISTANCE CONTINUES TO EXPAND,

THOUGH BECAUSE OF OUR OWN FINANCIAL DIFFICULTIES, NOT SO QUICKLY AS WE MIGHT HAVE LIKED. LATE LAST YEAR WE WERE

ABLE TO LIFT THE LIMITS ON SHORT-TERM CREDIT INSURANCE AND WE HAVE RECENTLY REACHED AGREEMENT WITH YOUR GOVERNMENT ON NEW, SIMPLER AND MORE LIBERAL CREDIT ARRANGEMENTS FOR THE EXPORT OF

182 182
182 182

182 182

182 182

182 182

182 182

182 182

IT GIVES ME GREAT PLEASURE TO WELCOME OUR DISTINGUISHED GUEST
DR ZAYYAT. THIS IS NOT DR ZAYYAT'S FIRST VISIT TO ENGLAND. HE
WAS AFTER ALL AT THE RIGHT UNIVERSITY. THOSE BY CONTRAST WERE
CAREER DAYS.

FREE DAYS. FOR NOW HE HAS JOINED THE TRADE UNION OF FOREIGN
SECRETARIES. PERHAPS I CAN COMFORT HIM. THE JOB IS NOT QUITE
AS BAD AS THE FIRST FEW WEEKS MAKE IT SEEM.

EGYPT HAS BEEN VERY MUCH IN THE PUBLIC EYE IN LONDON THIS YEAR.
MANY OF YOU WILL HAVE SEEN THE TUTANKHAMUN EXHIBITION AT THE
BRITISH MUSEUM. PROPERLY IT HAS CREATED A SENSATION. I AM
GLAD IT HAS ALREADY ATTRACTED OVER A MILLION VISITORS.

SHOULD LIKE YOU TO KNOW, DR ZAYYAT, HOW GRATEFUL WE ARE TO YOUR
GOVERNMENT FOR ALLOWING THESE PRICELESS TREASURES TO COME HERE
AND MORE RECENTLY FOR ALLOWING THE EXHIBITION TO BE EXTENDED
BEYOND ITS ORIGINAL CLOSING DATE.

THE SUCCESS OF THIS EXHIBITION IS A SYMBOL OF THE PROCESS OF
GROWING CO-OPERATION AND CONSULTATION BETWEEN THIS COUNTRY
AND EGYPT. A PROCESS WHICH, I AM SURE, WE BOTH HOPE WILL
BECOME INCREASINGLY FRUITFUL.

OUR BILATERAL CONTACTS IN THE LAST TWO YEARS HAVE SHOWN SOME
EYES AND POSITIVE RESULTS. I WAS GLAD TO LEARN
RECENTLY THAT AN AGREEMENT HAS BEEN SIGNED TWO WEEKS AGO COVER-

ING THE CAPITAL AID PROGRAMME WHICH I ANNOUNCED LAST YEAR IN
CAIRO. TOGETHER WITH LETTERS COVERING THE FIRST TWO PROJECTS.
OUR PROGRAMME OF TECHNICAL ASSISTANCE CONTINUES TO EXPAND.

THOUGH BECAUSE OF OUR OWN FINANCIAL DIFFICULTIES. NOT SO
QUICKLY AS WE MIGHT HAVE LIKED. LATE LAST YEAR WE WERE

ABLE TO LIFT THE LIMITS ON SHORT-TERM CREDIT INSURANCE AND WE
HAVE RECENTLY REACHED AGREEMENT WITH YOUR GOVERNMENT ON NEW,
SIMPLER AND MORE LIBERAL CREDIT ARRANGEMENTS FOR THE EXPORT OF

=2=

CAPITAL GOODS TO EGYPT. PROGRESS ON THE CONCLUSION FO THE MULTINATIONAL SUMED CONTRACT HAS BEEN SLOWER THAN WE ALL HAD HOPED. BUT THIS IS A PIONEERING VENTURE, INVOLVING A DOZEN COUNTRIES AND MORE THAN TWICE AS MANY COMMERCIAL ORGANISATIONS, SO PERHAPS DELAY WAS INEVITABLE. THAT BY PATIENT WORK MOST OF THE DIFFICULTIES HAVE BEEN RESOLVED INDICATES, I AM SURE, THAT A WAY WILL BE FOUND TO COMPLETE THIS AMBITIOUS PROJECT. WE LOOK FOR FURTHER OPPORTUNITIES TO DEMONSTRATE OUR GOODWILL FOR EGYPT.

I COME NOW TO THE WIDER PROBLEMS OF THE MIDDLE EAST. THEY WERE EMOTIONAL, DIFFICULT AND DANGEROUS ENOUGH BEFORE. THE SITUATION HAS BEEN INFINITELY MORE TENSE BY THE RUTHLESS KILLINGS AT MUNICH, BY THE SEVERE REPRISALS AGAINST LEBANON AND SYRIA WHICH FOLLOWED. THERE HAS BEEN HORRIFIED WORLD REACTION TO THE MUNICH KILLINGS WHICH BRITAIN SHARES TO THE FULL. THIS LED THE SECRETARY GENERAL OF THE UNITED NATIONS TO PLACE TERRORISM ON THE COMING ASSEMBLY AGENDA. ACTION THERE MUST BE COLLECTIVE. OTHERWISE TERRORIST ACTIVITY WILL

WILL UNDERMINE AND DESTROY THE AUTHORITY OF GOVERNMENTS AND THE LAW. WE TRUST THAT THE REPRESENTATIVES OF EVERY GOVERNMENT AT THE ASSEMBLY WILL JOIN TO OUTLAW THE TERRORIST MOVEMENTS. IT IS EQUALLY NECESSARY TO GET AT THE ROOT CAUSE OF THE CYCLE OF VIOLENCE AND REPRISAL IN THE MIDDLE EAST. BECAUSE THE FUTURE IS CLEARLY DANGEROUS, WE, IN BRITAIN, ARE PROFOUNDLY INTERESTED IN TRYING TO FIND A SOLUTION TO THE MIDDLE EAST PROBLEMS WHICH WILL REMOVE HISTORIC GRIEVANCES AND ESTABLISH A DURABLE PEACE. ON A MATERIAL LEVEL WE HAVE MAJOR ECONOMIC AND COMMERCIAL INTERESTS IN THE AREA. MORE IMPORTANT WE HAVE AS GREAT AN INTEREST IN PEACE AS ANY COUNTRY IN THE WORLD. AS A PERMANENT MEMBER OF THE SECURITY COUNCIL EARNESTLY AWARE OF ITS RESPONSIBILITIES ON THE WORLD STAGE, WE ARE OBVIOUSLY CONCERNED IN ANY DISPUTE SO TENSE, SO PERSISTENT AND SO DANGEROUS - POSING AS IT DOES THE THREAT OF AWIDER CONFLICT. WE THINK IT A SAD AND BITTER THING THAT BOTH SIDES OF THE DISPUTE SHOULD HAVE TO DEVOTE TO THE MEANS OF MILITARY CONFRONTATION GREAT HUMAN AND MATERIAL RESOURCES WHICH OUGHT TO BE CONTRIBUTING TO THE WELL BEING OF THE PEOPLES OF THE AREA.

THERE ARE THOSE WHO SAY THAT THE PRESENT SITUATION OF NO PEACE AND NO WAR IS THE BEST FOR WHICH ANYONE CAN HOPE: THAT THE PROBLEM IS INSOLUBLE, INSUPERABLE AND INTERMINABLE.

.../3

CAPITAL GOODS TO EGYPT. PROGRESS ON THE CONCLUSION OF THE
MULTINATIONAL SUMED CONTRACT HAS BEEN SLOWER THAN WE ALL HAD
HOPED. BUT THIS IS A PIONEERING VENTURE, INVOLVING A
DOZEN COUNTRIES AND MORE THAN TWICE AS MANY COMMERCIAL ORGAN-
IZATIONS. SO PERHAPS DELAY WAS INEVITABLE. THAT BY PATIENT
WORK MOST OF THE DIFFICULTIES HAVE BEEN RESOLVED INDICATES
I AM SURE, THAT A WAY WILL BE FOUND TO COMPLETE THIS AMBITIOUS
PROJECT. WE LOOK FOR FURTHER OPPORTUNITIES TO DEMONSTRATE
OUR GOODWILL FOR EGYPT.

COME NOW TO THE WIDER PROBLEMS OF THE MIDDLE EAST. THEY
WERE EMOTIONAL, DIFFICULT AND DANGEROUS ENOUGH BEFORE.
THE SITUATION HAS BEEN INFINITELY MORE TENSE BY THE RUTH-
LESS KILLINGS AT MUNICH, BY THE SEVERE REPRISALS AGAINST
LEBANON AND SYRIA WHICH FOLLOWED. THERE HAS BEEN HORRIFIED
WORLD REACTION TO THE MUNICH KILLINGS WHICH BRITAIN SHARES
TO THE FULL. THIS LED THE SECRETARY GENERAL OF THE UNITED
NATIONS TO PLACE TERRORISM ON THE COMING ASSEMBLY AGENDA.
ACTION THERE MUST BE COLLECTIVE. OTHERWISE TERRORIST ACTIVITY WILL

WILL UNDERMINE AND DESTROY THE AUTHORITY OF GOVERNMENTS AND
THE LAW. WE TRUST THAT THE REPRESENTATIVES OF EVERY GOVERN-
MENT AT THE ASSEMBLY WILL JOIN TO OUTLAW THE TERRORIST
MOVEMENTS. IT IS EQUALLY NECESSARY TO GET AT THE ROOT CAUSE
OF THE CYCLE OF VIOLENCE AND REPRISAL IN THE MIDDLE EAST.
BECAUSE THE FUTURE IS CLEARLY DANGEROUS, WE, IN BRITAIN,
ARE PROFOUNDLY INTERESTED IN TRYING TO FIND A SOLUTION
TO THE MIDDLE EAST PROBLEMS WHICH WILL REMOVE HISTORIC
GRIEVANCES AND ESTABLISH A DURABLE PEACE.
ON A MATERIAL LEVEL WE HAVE MAJOR ECONOMIC AND COMMERCIAL
INTERESTS IN THE AREA. MORE IMPORTANT WE HAVE AS GREAT AN
INTEREST IN PEACE AS ANY COUNTRY IN THE WORLD. AS A PERMANENT
MEMBER OF THE SECURITY COUNCIL EARNESTLY AWARE OF ITS
RESPONSIBILITIES ON THE WORLD STAGE, WE ARE OBVIOUSLY CONCERNED
- IN ANY DISPUTE SO TENSE, SO PERSISTENT AND SO
DANGEROUS - POSING AS IT DOES THE THREAT OF A WIDER CONFLICT.
WE THINK IT A SAD AND BITTER THING THAT BOTH SIDES OF THE
DISPUTE SHOULD HAVE TO DEVOTE TO THE MEANS OF MILITARY
CONFRONTATION GREAT HUMAN AND MATERIAL RESOURCES WHICH OUGHT
TO BE CONTRIBUTING TO THE WELL BEING OF THE PEOPLES OF
THE AREA.
THERE ARE THOSE WHO SAY THAT THE PRESENT SITUATION OF NO
PEACE AND NO WAR IS THE BEST FOR WHICH ANYONE CAN HOPE. THAT
THE PROBLEM IS INSOLUBLE, INSUPERABLE AND INTERMINABLE.

=3=

ANYONE WHO HAS LIVED THROUGH THE EVENTS OF THE PAST FEW WEEKS MUST REJECT SUCH A COUNSEL OF DESPAIR. THE PRESENT SITUATION MUST GIVE WAY TO A PEACE - A JUST AND LASTING PEACE. THIS GOAL MY GOVERNMENT STILL BELIEVE CAN BEST BE ADVANCED ON THE BASIS OF RESOLUTION 242 OF THE SECURITY COUNCIL.

IT MAY BE ARGUED THAT SINCE OVER THE LAST FIVE YEARS ALL ATTEMPTS TO PUT THAT RESOLUTION INTO EFFECT HAVE FAILED, WE SHOULD NOW CONSIGN IT TO THE DUSTBIN. THAT WOULD BE WRONG. THE RESOLUTION'S REAL SIGNIFICANCE, WHICH PERHAPS WAS NOT GENERALLY REALISED AT THE TIME LAY IN THIS: IT WAS THE FIRST SERIOUS ATTEMPT BY THE INTERNATIONAL COMMUNITY SINCE 1947 TO FIND A COMPREHENSIVE SOLUTION TO THE ARAB - ISRAEL CONFLICT. IT ENSHRINES THE BASIC PRINCIPLES WHICH MUST BE HONOURED IF A REAL SETTLEMENT IS TO BE ACHIEVED. THE DEADLOCK IS NOT INFECT COMPLETE. A CLOSER LOOK AT DEVELOPMENTS SINCE NOVEMBER 1968 SHOWS THAT SOME PROGRESS HAS BEEN MADE. THERE HAS BEEN THE EGYPTIAN GOVERNMENT'S PUBLIC ACCEPTANCE OF THE COMMITMENT TO PEACE WITH ISRAEL. THAT INCLUDES THE IDEA OF DEMILITARIZED ZONES AND UN GUARANTEES. THESE WERE CONSIDERABLE ADVANCES ON YOUR PART ON ANYTHING WHICH HAD GONE BEFORE AND WE IN BRITAIN HAVE ACKNOWLEDGED THEM AS SUCH. ON THE OTHER SIDE OF THE LEDGER, WE HAVE NOTED WITH INTEREST MRS MEIR'S RESTATEMENT

OF ISRAEL'S WILLINGNESS TO NEGOTIATE A MEASURE OF WITHDRAWAL IN ADVANCE OF A PEACE SETTLEMENT. THAT NEED NOT BE INCONSISTENT WITH 242. I HOPE THAT IT MAY BE POSSIBLE FOR ISRAEL TO GO FURTHER AND SAY THAT THEY HAVE NO DESIRE TO ANNEX EGYPTIAN SOIL, THOUGH THEY WILL REQUIRE ADEQUATE ARRANGEMENTS IN SINAI TO SAFEGUARD HER SECURITY. SUCH A DECLARATION, UNEQUIVOCALLY STATED, COULD UNLOCK THE DOOR TO A SETTLEMENT.

LIKewise, AS YOU WELL KNOW, I HAVE LONG HELD THE VIEW THAT PROGRESS CAN BE ACHIEVED ONLY IF AT THE RIGHT MOMENT SOME CLEAR AND EFFECTIVE METHOD OF COMMUNICATION CAN BE ESTABLISHED BETWEEN THE PARTIES TO THE DISPUTE. IN THE PAST I HAVE USED THE WORD 'DIALOGUE'. THAT IS SHORTHAND: FOR YOUR GOVERNMENT HAS CLEARLY STATED THE NEED FOR AN INTERMEDIARY. IDEALLY THIS SHOULD BE DR JARRING; BUT IF NOT, THEN THROUGH SOME OTHER ACCEPTABLE PERSON OR AGENCY. EFFICIENT AND QUICK AND BUSINESS-LIKE COMMUNICATION IS ESSENTIAL IF THE PROCESSES OF PEACE ARE TO START AND MAINTAIN MOMENTUM.

THAT REMAINS THE BEST HOPE. THE ALTERNATIVE OF A PEACE CONFERENCE HAS BEEN SUGGESTED. I CERTAINLY WOULD NOT RULE THIS OUT. THE DIFFICULTIES CONFRONTING A CONFERENCE, EVEN BEFORE IT ACTUALLY BEGAN, WOULD BE PLENTY. BUT IF BRITAIN

-3-

ANYONE WHO HAS LIVED THROUGH THE EVENTS OF THE PAST FEW WEEKS MUST REJECT SUCH A COUNSEL OF DESPAIR. THE PRESENT SITUATION MUST GIVE WAY TO A PEACE - A JUST AND LASTING PEACE. THIS GOAL MY GOVERNMENT STILL BELIEVE CAN BEST BE ADVANCED ON THE BASIS OF RESOLUTION 242 OF THE SECURITY COUNCIL.

IT MAY BE ARGUED THAT SINCE OVER THE LAST FIVE YEARS ALL ATTEMPTS TO PUT THAT RESOLUTION INTO EFFECT HAVE FAILED, WE SHOULD NOW CONSIDER IT TO THE DUSTBIN. THAT WOULD BE WRONG. THE RESOLUTION'S REAL SIGNIFICANCE, WHICH PERHAPS WAS NOT GENERALLY REALISED AT THE TIME

LAY IN THIS: IT WAS THE FIRST SERIOUS ATTEMPT BY THE INTERNATIONAL COMMUNITY SINCE 1947 TO FIND A COMPREHENSIVE SOLUTION TO THE ARAB - ISRAELI CONFLICT. IT ENSHRINES THE BASIC PRINCIPLES WHICH MUST BE HONoured IF A REAL SETTLEMENT IS TO BE ACHIEVED. THE DEADLOCK IS NOT IN FACT COMPLETE. A CLOSER LOOK AT DEVELOPMENTS SINCE NOVEMBER 1968 SHOWS THAT SOME PROGRESS HAS BEEN MADE. THERE HAS BEEN THE EGYPTIAN GOVERNMENT'S PUBLIC ACCEPTANCE OF THE COMMITMENT TO PEACE WITH ISRAEL. THAT INCLUDES THE IDEA OF DEMILITARIZED ZONES AND UN GUARANTEES. THESE WERE CONSIDERABLE ADVANCES ON YOUR PART ON ANYTHING WHICH HAD GONE BEFORE AND WE IN BRITAIN HAVE ACKNOWLEDGED THEM AS SUCH. ON THE OTHER SIDE OF THE LEDGER, WE HAVE NOTED WITH INTEREST MRS MEIR'S RESTATEMENT OF ISRAEL'S WILLINGNESS TO NEGOTIATE A MEASURE OF WITHDRAWAL IN ADVANCE OF A PEACE SETTLEMENT. THAT NEED NOT BE INCONSISTENT WITH 242. I HOPE THAT IT MAY BE POSSIBLE FOR ISRAEL TO GO FURTHER AND SAY THAT THEY HAVE NO DESIRE TO ANNEX EGYPTIAN SOIL. THOUGH THEY WILL REQUIRE ADEQUATE ARRANGEMENTS IN SINAI TO SAFEGUARD HER SECURITY. SUCH A DECLARATION, UNEQUIVOCALLY STATED, COULD UNLOCK THE DOOR TO A SETTLEMENT.

LIKEWISE, AS YOU WELL KNOW, I HAVE LONG HELD THE VIEW THAT PROGRESS CAN BE ACHIEVED ONLY IF AT THE RIGHT MOMENT SOME CLEAR AND EFFECTIVE METHOD OF COMMUNICATION CAN BE ESTABLISHED BETWEEN THE PARTIES TO THE DISPUTE. IN THE PAST I HAVE USED THE WORD 'DIALOGUE'. THAT IS SHORTHAND. FOR YOUR GOVERNMENT HAS CLEARLY STATED THE NEED FOR AN INTERMEDIARY. IDEALLY THIS SHOULD BE DR JARRING. BUT IF NOT, THEN THROUGH SOME OTHER ACCEPTABLE PERSON OR AGENCY. EFFICIENT AND QUICK AND BUSINESS-LIKE COMMUNICATION IS ESSENTIAL IF THE PROCESSES OF PEACE ARE TO START AND MAINTAIN MOMENTUM.

THAT REMAINS THE BESTHOPE. THE ALTERNATIVE OF A PEACE CONFERENCE HAS BEEN SUGGESTED. I CERTAINLY WOULD NOT RULE THIS OUT. THE DIFFICULTIES CONFRONTING A CONFERENCE, EVEN BEFORE IT ACTUALLY BEGAN, WOULD BE PLENTY. BUT IF BRITAIN

-4-

COULD HELP IN ANY WAY AND IF BOTH SIDES WERE AGREEABLE ,
WE SHOULD BE READY TO DO WHATEVER WE COULD.
ON THE INGREDIENTS OF A SETTLEMENT, THE POSITION OF MY
GOVERNMENT REMAINS AS I SET IT OUT IN MY SPEECH AT HARROGATE IN
OCTOBER 1970. I AM WELL AWARE THAT A PEACE CANNOT BE IMPOSED
BUT I BELIEVED THEN AND HAVE NOT CHANGED MY MIND THAT THIS CONTAINS
THE ESSENTIALS FOR A FAIR SETTLEMENT. BOTH SIDES GENUINELY
WANT PEACE. THE TRAGEDY IS THAT NEITHER SIDE BELIEVES THIS OF THE
OTHER. THE ARABS WANT WITHDRAWAL; THE ISRAELIS WANT SECURITY.
WITHIN THE FRAMEWORK OF RESOLUTION 242, THESE TWO AIMS CAN BE
RECONCILED. INDEED THE STRENGTH OF THE RESOLUTION IS THAT THE
ONE IS BALANCED BY THE OTHER
THAT IS WHY EVEN THOUGH THE
SLOWNESS TRIES THE PATIENCE WE MUST ALL WORK TO SEE THAT
RESOLUTION 242, IS IMPLEMENTED. IN THIS TASK, THE BRITISH
GOVERNMENT REMAIN DETERMINED TO HELP IN ANY WAY THEY CAN.

ע ר 1

שהח רוחם מנכל משנה למנכל אלון דיין ממנכל אירופה ב מזמים מאום א+ב הסברה מעת
אלגום חקר רמ אמן תפוד
אב/קל

1955

COULD HELP IN ANY WAY AND IF BOTH SIDES WERE AGREEABLE ,
 WE SHOULD BE READY TO DO WHATEVER WE COULD.
 ON THE INGREDIENTS OF A SETTLEMENT, THE POSITION OF MY
 GOVERNMENT REMAINS AS I SET IT OUT IN MY SPEECH AT HARROGATE IN
 OCTOBER 1970. I AM WELL AWARE THAT A PEACE CANNOT BE IMPOSED
 BUT I BELIEVED THEM AND HAVE NOT CHANGED MY MIND THAT THIS CONTAINS
 THE ESSENTIALS FOR A FAIR SETTLEMENT. BOTH SIDES GENUINE
 WANT PEACE. THE TRAGEDY IS THAT NEITHER SIDE BELIEVES THIS OF THE
 OTHER. THE ARABS WANT WITHDRAWAL, THE ISRAELIS WANT SECURITY.
 WITHIN THE FRAMEWORK OF RESOLUTIONS, THESE TWO AIMS CAN BE
 RECONCILED. INDEED THE STRENGTH OF THE RESOLUTION IS THAT THE
 ONE IS BALANCED BY THE OTHER
 THAT IS WHY EVEN THOUGH THE
 SLOWNESS TRIES THE PATIENCE WE MUST ALL WORK TO SEE THAT
 RESOLUTION 242 IS IMPLEMENTED IN THIS TASK, THE BRITISH
 GOVERNMENT REMAIN DETERMINED TO HELP IN ANY WAY THEY CAN.

1 7 2

1955 11/11
 1955 11/11
 1955 11/11

No. 29

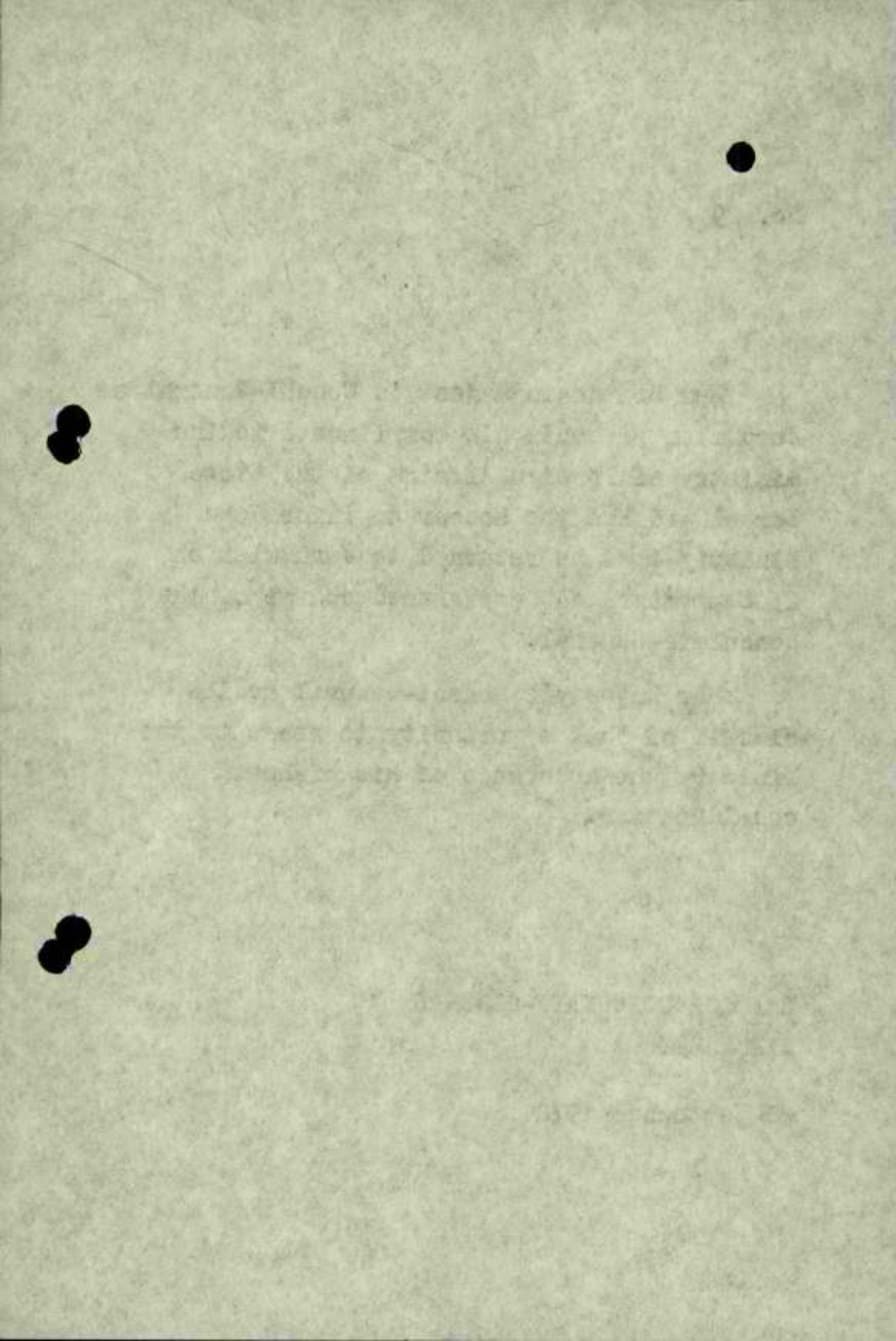
2-2-14
B. J. G. 1-1

Her Britannic Majesty's Consul-General at Jerusalem presents his compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the State of Israel and has the honour to inform the Ministry that he returned to Jerusalem on 27 September and has resumed charge of the Consulate-General.

Her Majesty's Consul-General avails himself of this opportunity to renew to the Ministry the assurance of his highest consideration.

BRITISH CONSULATE-GENERAL
JERUSALEM

28 September 1972

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

מס' 88

בשלה: 111320 אוק. 72

ס מ ר

אלה המשרד

מאת: לונדון

שר החוץ, שר האוצר, שר התקלאות, מנכ"ל מסות מנכ"ל משחה, מנהל כלכלית, מנכ"ל אוצר, מנכ"ל חקלאות. 501-21-08/215.

1. השר ברלב עם השגריר קומי ומר כץ קימו פגישה עם מזכיר המדינה מר גוהן דיוויס ועוזריו. השר ברלב טען שאנו זכאים מבריטניה ליחס מיוחד.

א. אנו המקשר היציב במזרח התיכון הקשור לעולם המערבי.

ב. אנו מדינה קולטת עליה.

ג. הקשרים ההסטוריים עם בריטניה שהחלו עוד בטרם קום המדינה.

ד. הפער העצום במאזן הסחורות (80 מליון לישט) והשרותים (8 מליון לישט) וזאת מבלי לכלול ציוד צבאי.

2. בריטניה לא נהגה בישראל כבמקרה מיוחד למרות שלפי מיטב שיפוטנו אנו זכאים לכך. ידוע לנו שגם מדינות אחרות חובעות יחס מיוחד אבל לנו סיבות כבדות משקל כבזכר לעיל.

3. מבחינת ההשקעות בישראל אנגליה פומדת כמעט על אפס וזאת בגלל הפרמייה הגבוהה על השקעות חוץ וכן רתיצה בלתי מוצדקת מהחרם הערבי. כנראה מסיבות אלה מפסידה בריטניה את השוק הישראלי לטובת מדינות אחרות (השר סיפק נתונים בנדון) לכן נראה לנו שישנו כאן אינטרס הודי לעידוד השקעות בישראל, המביאות למעורבות יתר של התעשייה הבריטית ונקטת צעדים בגד החרם.

4. כאשר לייצוא מוצרי כותנה איבנו מקבלים הטענה שאנו במסגרת מדינות של שכר גמור, דבר שהוכחנו בכון ולא קבלנו הוכחה בגדית. אין חשש שבציף את השוק הבריטי. יצואנו מהווה פחות מ-0.3 אחוז מהיצוא הבריטי והלך ופחת בשנים האחרונות. יבואנו בשטח המקסטיל כפול מיצואנו בשטח זה לבריטניה. אנו חוששים מכביסת בריטניה לשוק כשאנו ללא כל הצדקה בקבוצה שיצואה מוגבל.

5. כאשר לבפית השוק המשותף, כפי שכבר דובר הבוקר עם השר ריפון, כאן אנו במצב של חוסר ידיעה ודאגה לגבי העתיד ובמיוחד לגבי תקופת המעבר הקרובה דהיינו לאחר דצמבר 72. נשמח לקבל תמיכתם בתביעתנו לגבי הסדר יצוא חקלאי ותעשייתי וכן לגבי סוויון עם ארצות ים תיכוניות אחרות. כן נבקש התחשבות יתר ביצואנו החקלאי למרות כוונת הסדר הסחר החופשי.

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-05-2010 BY 60322 UCBAW

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-19-2006 BY 60322 UCBAW/SJS

התאחדות המורים והמורות הישראלית

1. наименование организации (полное наименование)

© 2000 by John Wiley & Sons, Inc.

(continued from page 6)

© 1999 by The McGraw-Hill Companies, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America. This book is printed on acid-free paper.

2015年12月15日 星期二 15:15:15

U.S. CUSTOMER SERVICE CENTER 1-800-368-5868

COFF. VER. BRUNNET EDET. VER. COFFEE. PRIMA. L. COFF. VER. BRUNNET EDET. VER. COFFEE. PRIMA. L. COFF. VER. BRUNNET EDET. VER. COFFEE. PRIMA. L.

*CROSS ONYX INTO D-7.0 HAVE UNDER REPAIR FOR FIVE DAYS NOW. *END*

CHINA RAILWAY GROUP CORP. (HONG KONG) LIMITED

2% CHOR KOSHA NORG HOGAP, GAT BOER FEF BERG NO NOR CHERI, CHI HEL LOEL

[illegible][illegible]

07/19/80 WFOEN TO B+COSTA, AMEMB, CI ACCO MINORER FUR C'ZERNER INQUM CORRU

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

- 2 -

6 בקיצור, ארבעת תביעותיו:

- א. עידוד השקעות בריטיות בישראל.
- ב. פעולה בגד החרם הערבי.
- ג. ביטול הגבלות על מוצרי כותנה.
- ד. תמיכה בבעיותיו בשוק המשותף.

השר דיווים השיב:

- א. השקעות-הממשלה מוכנה בהחלט להושיט עזרתה בנדון במידת האפשר.
- ב. החרם הערבי-לבריטניה השקעות גדולות במדינות ערב ובשטח הנפט, בעוד שהאינטרסים האמריקאים פחותים בשטח זה. מבין בהחלט דרישת השר שממשלת בריטניה לא תהיה רגועה בנושא זה. עכ"פ ההשקעות געשות עי פרטים ולא עי הממשלה.
- ג. כותנה-לאחר שהוברר לו שאין אנו בהבים מהעדיפויות של המתפתחות, הסכים שהבעיה איננה גדולה אולם משבטת להם הסדירים קיימים. כמו כן הוסיף שלאור כניסתם לשוק אין כיום באפשרותם להוציאה ממסגרת המדינות בעלות שכר נמוך והענין צריך להיות מוסכם עי הקומיסיון בבריטל. ברעיון חדש זה הוא בתמך עי מיועדנו הו"פ עכ"פ הוא מוכן, לבדוק הנושא ולהודיענו. כמו כן היה שמח אם ההגבלות על יבוא ציוד טכסטיל תבוטלה.

- ד. באשר לקהיליה, הוא מכיר הבעיה ובהחלט מסכים שיש לנו אינטרס משותף. הוא מבין ויודע בעיותיו ויכול להבטיח שיעזרו בשטח זה. לסכום האוירה היתה מאד קואופרטיבית, בקורה גם תוצאות חיוביות.

כך

שהח דוהם סבכל מ/מבכל לוריא מדוז אמיר כלכלית איר ב ספיר אוצר מסות שיהא
אב/שא

גנל האלי-דמין

25
למנוח

משרד
המחלקה
החורץ
הכלכלית

אל : מנ"ל, אילן - איילת 2

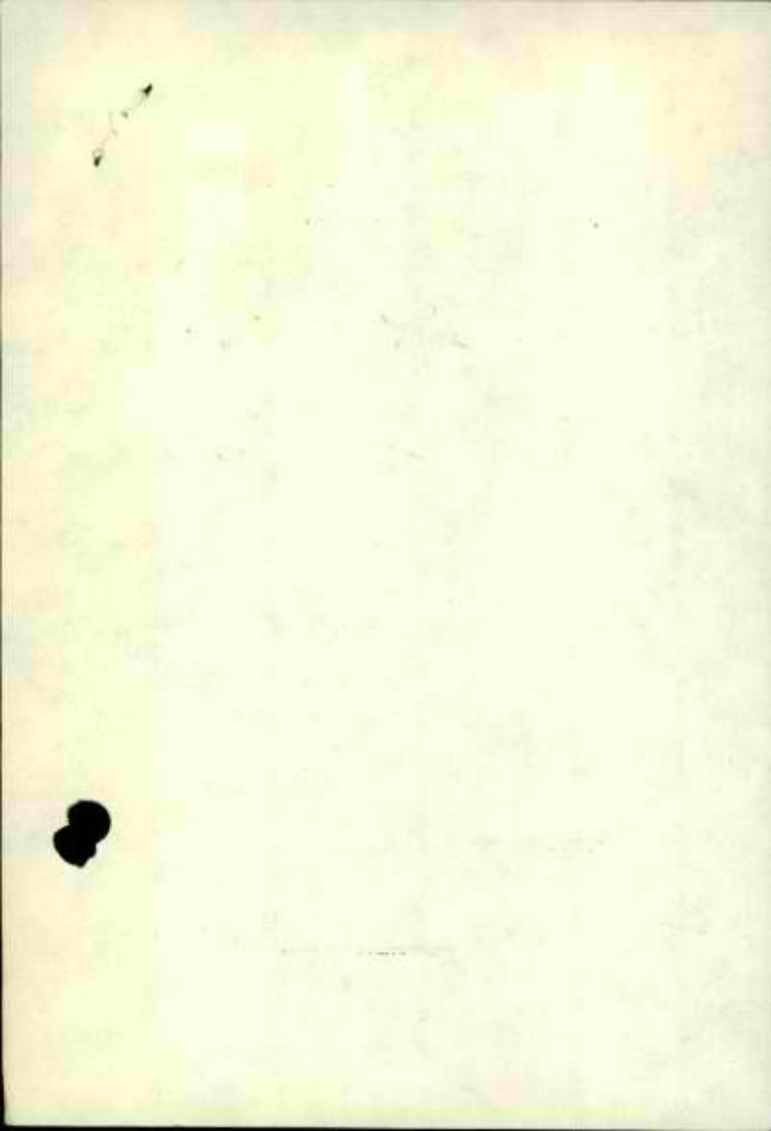
מלכז מלח !

בברכה
מאת

ויחי
עמנו
בשם

5.10.72

11.10.72, ירושלים

א"י חרשני 6

1030
אישי

ירושלים, ל' בחשירי חשל"ב
9 באוקטובר 1972

א"י חרשני

אלו: השגריר, לונדון

העקש: מר א. לוריא, המועץ המדיני לשה"ח

מאת: מנהל אירופה 2

הנדון: מו"מ הערפתי

הערותי של ארתור באה בעקבות שיחה שבה הבעתי בפניו דאגתי בדבר מצב רוחה המיליטנטי של משלחת ישראל למו"מ הנדון. יש לי הדגשה שאל-על דוחמה את משרד ההחבורה וכי משרד ההחבורה אינו מתיעץ די הצורך עם משה"ח וכי התוצאה יכולה להיות חמורה, אם אמנם יגיעו המבעים לידי צעד דרמטי מצד אל-על.

אינני בטוח, כי השעה כשרה ל- showdown הערפתי ולא הייתי רוצה שיווצר מצב שבו נגיע למשבר. אינני בטוח כי אל-על כנה כאשר היא טוענת כי היא יכולה לפסות על לונדון, אם יהיה הכרח, ומאידך יכולה אל-על לחמק את עצמה לתוך מצב כזה.

אולי אני מפריז בכך שאני לוקח את האיומים שלנו יותר מדי כרצינות ולכן בקשתנו היא כי תשתדל ללוות את המו"מ הזה מצדך, על מנת שלא יהיו בו אפחעות.

כל זה מתוך הנחה כי אתה שותף לחששותי, שכן אם לאו, ודאי תגיב על מכתב אישי זה.

ב ב ר כ ה,

י. ענוג

05-91 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

PLATE 10

REPORT OF STATE AND DISTRICT DEPARTMENT OF HEALTH FOR THE YEAR 1901. THE
DEPARTMENT OF HEALTH, STATE OF NEW YORK, ALBANY, 1902.

乙 丙 丁 戊 己

5-2052

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ס ר ד י

מס' 640

בשלה: 291630 ספט. 72

אל: המשרד

מאת: בני יורק

קומימי (הועבר באמצעות הדים). העוק לוריא ענוג.

שהח מנקשר להעביר לסיר אלק התזכיר ולהלן כהשלמה לשיחה שקיים עמו בני יורק.

EGYPTIAN SUPPORT OF PALESTINE ARAB TERRORIST ORGANIZATIONS.

1. GENERAL.

TERRORISM, AS AN INSTRUMENT OF WARFARE AGAINST ISRAEL WAS INITIALLY SANCTIONED BY PRESIDENT NASSER. THE FIRST "CAIRO AGREEMENTS" BETWEEN LEBANON AND THE TERRORIST ORGANIZATIONS WERE THE RESULT OF NASSER'S INITIATIVE. THIS UNDERSTANDING BETWEEN EGYPT AND THE TERRORIST ORGANIZATIONS HAS GROWN EVEN MORE SINCE SADAT BECAME PRESIDENT IN SEPTEMBER 1970. ON 6 APRIL 1972 PRESIDENT SADAT APPEARED BEFORE THE "PALESTINE CONGRESS" AND PUBLICLY CALLED UPON THE TERRORIST ORGANIZATIONS TO INCREASE THEIR ACTIVITIES. AT THE SAME TIME YASSER ARAFAT MAINTAINED CLOSE CONTACTS WITH SADAT AND HEADS OF THE EGYPTIAN ARMY AND INTELLIGENCE. ABROAD, EGYPTIAN EMBASSIES EXTENDED POLITICAL HELP AND REFUGE TO TERRORIST ELEMENTS IN VARIOUS COUNTRIES. THE IDEOLOGICAL AND POLITICAL SUPPORT OF EGYPT IN THE TERRORIST ORGANIZATIONS LEAD TO THE CONCLUSION THAT EGYPT'S COULD TO REDUCE TERRORIST ACTIVITIES IN THE MIDDLE EAST AND IN EUROPE TO A MINIMUM IF SHE DO DENIED.

2. IDEOLOGICAL AND PROPAGANDA SUPPORT.

ADDRESSING THE "CONVENTION OF THE PALESTINIAN NATIONAL COUNCIL" (THE ROOF ORGANIZATION OF THE TERRORIST GROUPS) PRESIDENT SADAT SAID ON APRIL 6, 1972 "AS FAR AS THIS COUNTRY (EGYPT) IS CONCERNED, THE ONLY LEGITIMATE REPRESENTATIVES OF THE PALESTINIAN PEOPLE EGYPT RECOGNIZES IS THE LAWFUL RESISTANCE, NAMELY YOURSELVES. THIS PALESTINE PEOPLE IS REPRESENTED TODAY, AND WILL BE REPRESENTED TOMORROW, BY THE BEARERS OF ARMS". A FEW WEEKS EARLIER (17 FEBRUARY 1972) PRESIDENT SADAT ADDRESSED THE NATIONAL CONFERENCE OF THE ARAB SOCIALIST UNION: "ISRAEL IS A FOREIGN LIMB IMPLANTED ONTO THE BODY OF THE ARAB NATION AND THIS BODY REJECTS ITS. THE PALESTINIAN NATION CANNOT FOREGET ITS RIGHT AND ITS COUNTRY. THE LAND IS ITS OWN LAND. THE ONE THAT WAS OCCUPIED IN 1948 AND THE ONE THAT WAS OCCUPIED IN 1967".

ON 14 FEBRUARY 1972 IN THE EGYPTIAN PAPER E-NAHAR HUSEIN SHAFI, VICE-PRESIDENT OF EGYPT, CALLED FOR TERRORIST ACTIVITY IN SINAI TO COMPLEMENT THE TERRORIST ACTIVITY ON THE OTHER ARAB FRONTS. AT A PRESS CONFERENCE IN PARIS ON JANUARY 10, 1971, EGYPTIAN FOREIGN MINISTER RIAD STATED: "I GIVE COMPLETE SUPPORT TO THE ORGANIZATIONS AND THEIR PROGRAM OF WIPING OUT THE

EGYPTIAN SUPPORT OF PALESTINE ARAB TERRORIST ORGANIZATION
1. GENERAL
TERRORISM, AS AN INSTRUMENT OF WARFARE AGAINST ISRAEL
WAS INITIALLY SANCTIONED BY PRES. DE J. NASSER. THE FIRST
AGREEMENTS BETWEEN LEBANON AND THE TERRORIST ORGANIZATION
THE RESULT OF NASSER'S INITIATIVE. THIS UNDERSTANDING BETWEEN
EGYPT AND THE TERRORIST ORGANIZATION WAS GRANTED EVEN BEFORE
SADAT BECAME PRESIDENT IN SEPTEMBER 1970. ON 8 OCTOBER 1970
PRESIDENT SADAT APPEARED BEFORE THE TERRORIST ORGANIZATION
PUBLICLY CALLED UPON THE TERRORIST ORGANIZATION TO
INCREASE THEIR ACTIVITIES. AT THE SAME TIME, SADAT
MAINTAINED CLOSE CONTACTS WITH SADAT AND MEMBERS OF THE TERRORIST
ARMY AND INTELLIGENCE ABROAD. EGYPTIAN EMBASSIES IN
POLITICAL HELP AND REFUGE TO TERRORIST ORGANIZATIONS IN
COUNTRIES. THE IDEOLOGICAL AND POLITICAL SUPPORT OF
THE TERRORIST ORGANIZATIONS LEAD TO THE CONCLUSION THAT
EGYPT'S GOULD TO REDUCE TERRORIST ACTIVITY IN THE
EAST AND IN EUROPE TO A MINIMUM IS BEING AVOIDED.

2. IDEOLOGICAL AND PROPAGANDA SUPPORT
ADDRESSING THE CONVENTION OF THE PALESTINE NATIONAL COUNCIL
(THE ROOF ORGANIZATION OF THE TERRORIST GROUP) IN BEIRUT
SAID ON APRIL 6, 1972: "AS FAR AS THIS COUNTRY IS CONCERNED,
CONCERNED, THE ONLY LEGITIMATE REPRESENTATIVE OF THE PALESTINE
PEOPLE EGYPT RECOGNIZES IS THE LAWFUL RESISTANCE. WE
YOURSELVES, THIS PALESTINE PEOPLE IS RESISTANCE. WE
WILL BE REPRESENTED TOMORROW, BY THE RESISTANCE. WE
WEEKS EARLIER (17 FEBRUARY 1972) PRESIDENT SADAT ADDRESSING
NATIONAL CONFERENCE OF THE ARAB SOCIALIST PARTY IN BEIRUT
"ISRAEL IS A FOREIGN LIMB IMPLANTED ON THE BODY OF THE ARAB
NATION AND THIS BODY REJECTS IT. THE PALESTINE PEOPLE
FORGET ITS RIGHT AND ITS COUNTRY. THE PALESTINE PEOPLE
THE ONE THAT WAS OCCUPIED IN 1948 AND THE ONE THAT WAS
IN 1967."

ON 14 FEBRUARY 1972 IN THE PART OF THE TERRORIST
SHAFI, VICE-PRESIDENT OF EGYPT, CALLED TO
IN ORDER TO COMPLEMENT THE TERRORIST
FRONT. AT A PRESS CONFERENCE IN PARIS
EGYPTIAN FOREIGN MINISTER RIAD STATED
SUPPORT TO THE ORGANIZATIONS AND THEIR

- 2 -

JEWISH STATE". MINISTER FOR WAR SADEK, ADDRESSING THE ARAB SOCIALIST UNION ON 17 FEBRUARY 1972, STATED: "I HAVE NOTHING BUT THE HIGHEST PRAISE FOR THE FEDAYEEN ACTIVITIES WHICH PLAY AN ESSENTIAL ROLE IN THE BATTLE".

THESE AND MENNY OTHER STATEMENTS PLACED EGYPT FIRMLY BEHIND THE RADICAL IDEOLOGY OF THE PALESTINE TERRORISTS. PRESIDENT SADAT ATTACKED THE FEDERAL PLAN OF KING HUSSEIN OF JORDAN BECAUSE IT REDUCED THE PALESTINE ISSUE TO A TERRITORIAL ONE "INSTEAD OF SOLVING THE PROBLEM OF ISRAEL'S 'ILLEGITIMACY'".

3. EGYPT'S PRACTICAL SUPPORT OF TERRORIST ORGANIZATIONS. THE FOLLOWING AGREEMENT BETWEEN EGYPT AND THE P.L.F.P. WAS PUBLISHED IN EL-HAYAT OF BEIRUT ON 6 MARCH 1972 AND NEVER DENIED BY EGYPT: ALL CELLS OF P.L.F.P. IN THE VARIOUS ARAB COUNTRIES UNDERTAKE AT ALL LEVELS TO PASS ON THE EGYPTIAN INTELLIGENCE ANY INFORMATION WHICH THEY MAY ACQUIRE AND TO PLACE THEMSELVES AT THE DISPOSAL OF THE EGYPTIAN INTELLIGENCE AGENCIES. CAIRO UNDERTAKES TO PAY TO THE P.L.F.P. AN ANNUAL GRANT OF 2,600,000 (STERLING) IN HARD CURRENCY. CAIRO AGREES TO GIVE MORAL BACKING TO THE MOVEMENT IN LEBANON AND KUWAIT TO THE EXTENT THAT THIS WOULD NOT CONFLICT WITH CAIRO'S RELATIONS WITH THESE TWO COUNTRIES. CAIRO WOULD ALSO ACCORD IT ITS SUPPORT IN RELATION TO THE GOVERNMENTS OF SYRIA, JORDAN KUWAIT, YEMEN, SOUTH YEMEN AND IRAQ.

EXAMPLES OF THE OPERATIONAL LINKS BETWEEN EGYPT AND THE TERRORIST ACTIVITIES IN EUROPE INCLUDE: EVIDENCE, DURING THE TRIAL OF TWO BRITISH CITIZENS ARRESTED IN 1969 ON CHARGES OF PLANNING TO BLOW UP AN EL-AL PLANE IN HEATHROW AIRPORT, THAT THEY HAD BEEN IN OPERATIONAL CONTACT ON THE ONE HAND WITH THE P.L.F.P. AND WITH THE MILITARY ATTACHE OF THE EGYPTIAN EMBASSY IN LONDON ON THE OTHER. IT WAS THE EGYPTIAN ATTACHE, AS REVEALED IN THE TRIAL WHO SUGGESTED THIS ATTACK ON THE EL-AL PLANE AND SENT THEM TO CAIRO.

THE "EIN JALUD" UNIT OF THE PALESTINE LIBERATION ARMY IS COMMANDED BY AN EGYPTIAN, (ACCORDING TO "EL ANWAR" OF 8.2.71). EGYPT ALSO HELPS THE ORGANIZATION WITH SUPPLIES OF ARMS, AMMUNITION AND OTHER MILITARY MATERIAL.

DELEGATIONS FROM THE VARIOUS TERRORIST ORGANIZATIONS RECEIEVE INFORMATION AND INSTRUCTION IN EGYPTIAN MILITARY BASES. THE FATAH STANDS APART FROM THE REST AND HAS SPECIAL PRIVILEGES IN EGYPT - ITS MEMBERS ACTUALLY GO THROUGH TRAINING TOGETHER WITH EGYPTIAN SOLDIERS IN THE RANK OF THE EGYPTIAN ARMY.

THE TERRORIST ORGANIZATIONS ARE PERMITTED TO CARRY ON

JEWISH STATE... MINISTER FOR... SOCIALIST UNION ON 13 FEBRUARY 1952... BUT THE HIGHEST PRIZE... AN ESSENTIAL ROLE IN THE BATTLE... THESE AND MANY OTHER STATEMENTS... THE RADICAL IDEOLOGY OF THE PALESTINE... ATTACKED THE FEDERAL PLAN OF KING... REDUCED THE PALESTINE ISSUE TO A... SOLVING THE PROBLEM OF ISRAEL'S...

3. EGYPT'S PRACTICAL SUPPORT OF... THE FOLLOWING AGREEMENT BETWEEN... PUBLISHED IN EL-HAYAT DE BEIRUT ON 4 MARCH 1952... BY EGYPT: ALL CELLS OF P.L.F.P. IN THE... UNDERSTAKE AT ALL LEVELS TO PASS ON THE... ANY INFORMATION WHICH THEY MAY ACQUIRE... THE DISPOSAL OF THE EGYPTIAN INTERESTS... UNDERTAKES TO PAY TO THE P.L.F.P. AN... (STERLING) IN HARD CURRENCY, CALIBER... TO THE MOVEMENT IN LEBANON AND KUWAIT... WOULD NOT CONFLICT WITH CAIRO'S... CAIRO WOULD ALSO ACCORD ITS SUPPORT... OF SYRIA, JORDAN, KUWAIT, YEMEN, SOUTH... EXAMPLES OF THE OPERATIONAL LINKS... TERRORIST ACTIVITIES IN EUROPE... OF TWO BRITISH CITIZENS ARRESTED... TO BLOW UP AN EL-AL PLANE IN... BEEN IN OPERATIONAL CONTACT ON THE... AND WITH THE MILITARY ATTACHE OF... ON THE OTHER, IT WAS THE EGYPTIAN... TRIAL WHO SUGGESTED THIS ATTACK... THEM TO CAIRO.

THE 'EIN JALUD UNIT OF THE P.L.F.P. WAS... COMMANDED BY AN EGYPTIAN, (ACCORDING... EGYPT ALSO HELPS THE ORGANIZATION WITH... AND OTHER MILITARY MATERIAL.

DELEGATIONS FROM THE VARIOUS TERRORIST... INFORMATION AND INSTRUCTION IN EGYPTIAN... THE FATAH STANDS APART FROM THE REST AND... PRIVILEGES IN EGYPT - ITS MEMBERS... TRAINING TOGETHER WITH EGYPTIAN... EGYPTIAN ARMY.

THE TERRORIST ORGANIZATIONS ARE... ..

- 3 -

EVERYWHERE IN THE COUNTRY TO MOBILIZE VOLUNTEERS. APART FROM THEIR OWN INDEPENDENT MOBILIZATION MACHINERY, THEY RECEIVE ACTIVE SUPPORT IN THIS RESPECT FROM THE LYBIAN EMBASSY IN CAIRO, WHICH OPENLY SIGNS UP VOLUNTEERS, PAYS THEM AND SENDS THEM TO LYBIA FOR TRAINING.

EGYPT, AND PRINCIPALLY CAIRO, IS THE HEADQUARTERS OF IMPORTANT COMMITTEES AND CENTRAL BODIES OF THE TERRORIST ORGANIZATIONS AND OF THEIR SUPPORTERS: THE PALESTINE PEOPLE'S COMMITTEE, THE PALESTINE NATIONAL COUNCIL, PALESTINE WORKERS' ASSOCIATION, PALESTINE STUDENTS ASSOCIATION AND OFFICES OF THE FATAH P.L.O. P.L.A. POPULAR FRONT.

BESIDES THE SPECIAL PALESTINE PROGRAM OF EGYPT'S OFFICIAL RADIO A TERRORIST RADIO STATION "SAUT FALASTIN" BROADCASTS FROM CAIRO. ITS PROGRAMS ARE ENTIRELY IN TERRORIST HANDS, THEY CONSISTING OF AGITATION AND INCITEMENT AGAINST ISRAEL BY THE EGYPTIANS, THIS STATION OBVIOUSLY BROADCASTS NOTHING OPPOSED TO EGYPTIAN POLICY. FATAH ALSO PUBLISHES ITS DAILY BULLETIN IN CAIRO, CONTAINING REPORTS OF TERRORIST ACTIONS AGAINST ISRAEL AND PROPAGANDA DEMANDING AN END TO THE "ZIONIST ENTITY". CAIRO SERVES AS A CENTRE OF COORDINATION BETWEEN TERRORIST GROUPS AND THEM, THE EGYPTIAN AUTHORITIES AND THE ARAB LEAGUE.

4. EGYPT AND THE LEBANESE-TERRORIST CRISIS OF 1972.

EGYPT'S ROLE AS GUARDIAN AND PROTECTOR OF THE TERRORIST ORGANIZATIONS WAS CLEARLY MANIFEST IN JUNE 1972 DURING THE CRISIS BETWEEN LEBANON AND THE TERRORIST ORGANIZATIONS. FEARING THAT THE ORGANIZATIONS MIGHT BE FORCED TO LEAVE LEBANESE TERRITORY PRESIDENT SADAT TOOK SWIFT ACTION ON THEIR BEHALF. MAHMOUD RIAD SECRETARY OF THE ARAB LEAGUE, WAS SENT AS SPECIAL MEDIATOR BETWEEN THE TERRORISTS AND THE LEBANESE AUTHORITIES. SADAT HOWEVER ADDITIONALLY SENT HIS PERSONAL REPRESENTATIVE TO BEIRUT TO PRESSURE THE LEBANESE GOVERNMENT TO MAINTAIN THE "CAIRO AGREEMENT" ON NOVEMBER 1963 WHICH PROVIDED FOR THE TERRORIST OPERATIONS FROM LEBANESE SOIL. REFLECTING THIS EGYPTIAN POSITION VIS-A-VIS LEBANON HAVE BEEN THE VARIOUS STATEMENTS IN EGYPTIAN PRESS AND RADIO WHICH ARE OF COURSE A CONTROLLED REFLECTION OF EGYPT'S OFFICIAL POSITION.

FOR EXAMPLE AL-AHRAM ON 26 JUNE 1972: "PRESIDENT SADAT IS DOING HIS UTMOST TO PRESERVE THE STATUS OF THE GROUPS OF PALESTINE RESISTANCE IN LEBANON WHICH CONSTITUTES ONE OF THE MOST EFFECTIVE FORCES AGAINST THE ENEMY". OR CAIRO RADIO, THE FOLLOWING DAY: "CONSULTATIONS ARE PROCEEDING BETWEEN CAIRO AND OTHER ARAB CAPITALS WITH REGARD TO DEVELOPMENTS IN LEBANON AND ON THE SYRIAN FRONT. THE AIM IS TO TAKE UP A JOINT ARAB STAND AND SECURE THE ACTIVITIES OF THE FEDAYEEN".

עדכאן.

בבצור

(הצרת קשר: במסר למשלוח בדיפ. היוצא ב/10/1)

החל מהיום מכל אלון דיון מ/מכל סמכל איר ב מאומא+נ מזתים אלגום חקר הסברה

A

רמ"מ

אב/סא

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

מס' 555

בשליח: 272100 ספטמבר 72

אל: המשרד

מאת: ביו יורק

מאום ב; אירופה ב, הפתק לונדון (אלא הועבר).

להלן מנאום שהח בריטניה ממליאה ב-27.9.

מנאום בריטניה

MIDDLE EAST

ALTHOUGH THERE ARE SIGNS OF RAPPROCHEMENT IN EUROPE AND INDEED IN ASIA, THERE REMAIN HISTORICAL AREAS OF CONTINUING HOSTILITY. THE DANGER IN THESE PLACES IS THAT DEADLOCK WILL BE TACITLY ACCEPTED AS THE BEST FOR WHICH ANYONE CAN HOPE. THAT IS THE LAST DOCTRINE WHICH THIS ASSEMBLY CAN ACCEPT. THE SECRETARY-GENERAL'S STATEMENTS AND ACTIONS SINCE HE ASSUMED HIS OFFICE WITNESS TO THE FACT THAT HE HAS NO PATIENCE FOR THE PASSIVE ACCEPTANCE OF DEADLOCK. TO RESOLVE THE MIDDLE EAST CONFLICT WE AT THE UNITED NATIONS MADE A START BY FRAMING SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242. MY GOVERNMENT CONTINUE TO ADHERE FIRMLY TO THAT RESOLUTION. IT WILL BE COMMONLY CONCEDED THAT WE WILL NOT ARRIVE AT ANY ALTERNATIVE FRAMEWORK WHICH WOULD COMMAND A COMPARABLE MEASURE OF CONSENT. IT IS BETTER THEN TO STICK TO IT. IT PROVIDES THE ESSENTIAL BASIS OF ANY JUST AND DURABLE SETTLEMENT PRIMARILY BECAUSE IT ACKNOWLEDGES THE ESSENTIAL REQUIREMENTS OF THE PARTIES, WITHDRAWAL AND SECURITY. MY GOVERNMENT HAVE CONSISTENTLY SUPPORTED THE MISSION OF THE SECRETARY-GENERAL'S SPECIAL REPRESENTATIVE APPOINTED UNDER THE RESOLUTION, DR. JARRING. I VERY MUCH HOPE THAT IN THE MONTHS AHEAD, NO OPPORTUNITY IS MISSED TO WORK TOWARDS AN END OF THE PRESENT CONFRONTATION WITH THE LONG DRAWN OUT MISERY OF THE REFUGEES WHICH IT ENTAILS, AND THE CONSTANT THREAT OF WAR. IN THE LAST FEW MONTHS THERE HAS BEEN A DRAMATIC CHANGE. EGYPT HAS DISPENSED WITH SOVIET MILITARY SUPPORT. IT SHOULD BE RECOGNISED THAT THIS STEP TOWARDS DE-POLARISATION IS AN OPPORTUNITY TO RESUME THE QUEST FOR A PEACEFUL SETTLEMENT. IT MAY BE FLEETING, SO IT SHOULD BE SEIZED. WE SHOULD NOT BE DEFLECTED FROM THIS AIM BY THE CYCLE OF VIOLENCE AND REPRISAL WHICH HAS BEEN GIVEN FRESH IMPETUS IN RECENT WEEKS.

TERRORISM AND VIOLENCE

MR. ROGERS DREW OUR ATTENTION ON MONDAY TO MANY INSTANCES OF THE WORLD-WIDE PROBLEM OF TERRORISM AND VIOLENCE. THIS IS A DISEASE TO WHICH MANY OF US IN THIS ASSEMBLY HAVE FALLEN VICTIM. WE HAVE OUR OWN SPECIAL PROBLEM OF INDISCRIMINATE TERRORISM IN NORTHERN IRELAND. IN 1971 IN THIS ASSEMBLY I DREW URGENT ATTENTION TO OUR RESPONSIBILITIES FOR THE CLIMATE IN WHICH THE TERRORIST OPERATED HIS

2/...

= 2 =

BEASTLY PRACTICE. I SAID: "SOONER OR LATER UNCOMPROMISING CONFRONTATION LEADS TO VIOLENCE". I SAID THAT "TIME WORKS FOR THE ANARCHIST" AND DREW THE ATTENTION OF THIS ASSEMBLY OF NATIONS TO THE SITUATION WHICH SEEMED CERTAIN TO DEVELOP OF, AND AGAIN I QUOTE, "ANARCHY SUPERSEDING THE LAW OF NATIONS, AND WITH IT THE INHERENT CHALLENGE TO GOVERNMENT AUTHORITY. WE MUST CALL ON THOSE WHO HAVE TAKEN UP ARMS TO LAY THEM DOWN EVEN THOUGH THEY CLAIM TO BE CARRYING THEM IN THE NAME OF JUSTICE". NOW WE ARE UP AGAINST MANY SITUATIONS IN WHICH TERRORISTS ARE METING OUT DESTRUCTION TO THE INNOCENT IN THE NAME OF SOME HIDEOUSLY DISTORTED INTERPRETATION OF JUSTICE. THIS MUST BE STOPPED UNLESS LAW AND ORDER FOR WORLD SOCIETY IS TO BE TOTALLY UNDERMINED. THE SECRETARY-GENERAL WAS RIGHT TO RECOMMEND THIS SUBJECT FOR OUR AGENDA. AND I AM GLAD THAT THE ASSEMBLY HAS INSCRIBED IT. IT MUST BE VIGOROUSLY PURSUED. WE IN BRITAIN WILL SUPPORT DRASTIC MEASURES TO STOP THIS ROT, AND WE WELCOME THE INITIATIVE TAKEN ON MONDAY BY MR. ROGERS. THE ESSENCE OF SUCCESS LIES IN THE COLLECTIVE APPLICATION OF THE REMEDIES. IT IS ONLY THROUGH THE INTERNATIONAL COMMUNITY THAT EFFECTIVE MEASURES CAN BE TAKEN TO END THE HIDEOUS CYCLE OF TERROR AND VIOLENCE. THAT IS THE LESSON WHICH THIS ASSEMBLY HAS TO ACCEPT AND TO APPLY. THERE ARE SOME PRATICAL STEPS WHICH WE CAN ALL TAKE. FIRST, ON THE QUESTION OF HIJACKING, STATES WHICH HAVENOT YET BECOME PARTIES TO THE CONVENTIONS OF THE HAGUE AND MONTREAL SHOULD MOVE WITH ALL POSSIBLE SPEED TO DO SO. WE SHOULD ALSO DO ALL WE CAN TO BRING INTO EFFECT FURTHER MEASURES TO CLOSE EVERY HAVEN TO THE HIJACKER AND SABOTEUR. THE UNITED KINGDOM, AT THE RECENT MEETING OF THE ICAO LEGAL SUB-COMMITTEE, HAS WORKED ACTIVELY TO THIS END. SECONDLY, THERE ARE THREE MAIN AREAS IN WHICH WE SHOULD MAKE URGENT PROGRESS IN DEALING WITH PROBLEM OF INTERNATIONAL TERRORISM. WE MUST AGREE ON FURTHER OBLIGATIONS WHICH STATES HOULD ASSUME IN REGARD TO THE PROSECUTION AND SURRENDER OF PERPETRATORS OF TERRORIST ADCTS. WE SHOULD DECIDE ON FURTHER CONTROLS WHICH COULD BE IMPOSED TO PREVENT THE MOVEMENT OF TERRORISTS FROM ONE COUNTRY TO ANOTHER. WE SHOULD DO EVERYTHING POSSIBLE TO INCREASE CO-OPERATION AMONG NATIONAL POLICE FORCES, BY THE EXCHANGE OF INFORMATION AND OTHER MEASURES FOR THE PREVENTION OF THESE ACTS AND THE APPREHENSION OF THEIR PERPETRATORS. THESE AND OTHER MEASURES SHOULD BE CONSIDERED WITHOUT DELAY. WE SHALL MAKE OUR FULL CONTRIBUTION IN THE DISCUSSION WHICH HAS ALREADY BEGUN AT THIS SESSION OF THE GENERAL ASSEMBLY.

AD KAN
NAUM==

שהח רוחם מכל אלון דיין משנה למנכל סמנכל אירופה ב מאום א+ב מפה הסברה כזתים
חקר אלגום רט אמן תפוד
חא/קל

AD KAN
NAUM====

B 216177/1

42

TEXT OF MESSAGE OF 15 SEPTEMBER, 1972

TO THE FOREIGN MINISTER OF ISRAEL

FROM THE SECRETARY OF STATE FOR FOREIGN AND COMMONWEALTH AFFAIRS

I am most grateful for the frank account of your thinking in the message which your Ambassador delivered to me. I appreciate your concern about recent events, notably the terrible affair at Munich, and I was glad to have the opportunity to discuss all this with Mr Comay when he came to see me.

Mr Comay will no doubt have reported to you what I said to him. But I wanted to assure you, as I assured him, that in my view it is not true to say that something has gone wrong with the spirit of my statements in London on 1 December and in Jerusalem on 22 March.

I should just like to say now that we have made it absolutely clear to the UN, the ICAO and the European Community that we are very concerned about terrorist activities. We are taking an active part in all discussions and are ready to do all we can in all the relevant organisations to draw up practicable and realistic measures. As you will be all too well aware, the problem is to produce something which will stick and have some effect.

Our vote at the UN on 10 September was in no way intended to condemn acts of terrorism: on the contrary we argued strongly for the UN to deplore all acts of terrorism to be added to it. But as a Government which believes that a peaceful settlement must be found to the problems of the Middle East we felt that we could not abstain

on a resolution calling for a cessation of military operations
which have undoubtedly taken place and which have involved the
death of yet more innocent people. To vote thus on this point did
not imply, as you suggest, giving a reward to terrorism.

I should like to give you my assurance that we shall not
take any step, alone or with others, that will in our judgement be
likely to escalate tension in the Middle East or to reduce the
chances of negotiations for a peaceful settlement.

I look forward to following all this up in more detail
in New York, especially on the more general Middle East situation.

(ALEC DOUGLAS-ROME)

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ס ו ד י

מיני 318

נשלח 192030 יזפט

אל : המשרד

מאת: ניו יורק

מ י י י ד י

מאומ ב.

מוסטון ב-19.

פגישת זיאת עם שהח הדייטי אתמול ב-18 אחהא.

וסטון אמר כי יקריא לי מתוך המברק שקיבל. הדגיש שבמברק אין הוראה למסור לנו תוכן הפגישה. ביקש לשמור על סודיות.

1. מכירות נשק.

הדייטים אמרו כי הם עדין שוקלים הבקשות המצריות השונות ומקרימ שיוכלו למסור תגובתם תוך זמן קצר.

2. טרוריות.

שהח אמר לזיאת כי בדיטניה הבהירה פומבית שלדעתה לממשלת מצרים לא היה דבר עם מינכן אכ בדיטניה מקוה שממשלת מצרים תשפז פעולה להבאת קצ לפעולות טרור. הדבר מפריע לא ר ק ליחסים האנגלו-ערבים, אלא גם ליחסים בין כל אירופה והעולם הערבי. זיאת הגיב כי הבעיה היא שלמטרות תעמוכה

טרוריות IS BEING IDENTIFIED CONSTANTLY עם הערכים, בעוד שזו בעיה בינלאומית ולא דוקא ערבית. הוא עצמו WOULD HAVE LIKED לחתום על אמנות מונטריאל והאג אכ חתימה עתה תקושר עם

הבעיה הפלשתינאית. מצרים WOULD ACCEPT הצעת המזכל בענין סעיף על טרוריות בינאי שיקבל טפול בפורום המתאים והוא הועדה הששית. וסטון לא יכל להשיב אמ אשר הדייטי הזהיר למצרי בפירוש בשיחתם שהוא מרס על הטרור הערבי ולא על טרור סזמ. וסטון הסכים כי לפי המברק מסתבר שהמצרי התחמק מנושא הטרור הערבי. עם זאת הדגיש וסטון כי אין לו ספק שהדייטים היו FULLY ROBUST על הנושא והזכיר לי דברי דגלט יום בסעודה לזיאת.

3. לוב.

הדייטים הביעו תקוה שהמצרים יעזרו להם TO RESTORE מעט את יחסיהם עם הלובים. וסטון אמר כי הבעיה העיקרית היא בעית הנזקים שנגרמו לדייטים פטרוליום.

2 =

4. המזהות.

זיאת נתן FORCEFUL EXPOSITION של העמדה המצרית. זיאת נשאל
אם המצרים יקבלו (ACCEPT) ועידת שלום.
וסטון העיר כי אינו חושב שההצעות כאן PUSHED רעיון ועידת
שלום.

זיאת הגיב שהמצרים מוכנים TO EXPLORE ANY AVENUE WHICH MAY LEAD TO A
PEACEFUL SETTLEMENT. THEY WILL ACCEPT A PEACE CONFERENCE,
WILL ACCEPT AN INTERIM ARRANGEMENT AND PROXIMITY TALKS

בזמני שאלה יהיו CLEARLY LINKED TO A FINAL SETTLEMENT. THIS AS
FAR AS EGYPT IS CONCERNED.

SUBJECT TO ARRANGEMENT FOR פירוש נסיגה ישראלית לגבול המנדטורי

שרם א שייכ שם מוכנה מצרים להסכים לכוחות אומ
של מועביט לפי הקוים בנספח לתזכיר המצרי ליארינג מפברואר 71.
וסטון מבינ דברי זיאת הנל ביחס להסדר ביניים ושיחות קרבה כהעדר
כל שינוי בעמדה המצרית לגבי הנושא.

HAD NOT REALLY BEEN DISCUSSED שהח הבריטי אמר שהמזדה
על ידי שרי החוץ של ה-10 אך שהם הסכימו
NOT BE IMPOSED ON EITHER PARTS.

וסטון מניח כי הכוונה לפגישת שרי החוץ של ה-10 שהתקיימה בשבוע שעבר
ברומא. שהח הבריטי המשיך שה-10 יכולות למשל לפרסם הצהרה איכ הנ רואות
המצב ואלולי להציע ערבות אירופית אך אינן יכולות
TO INSURE

שישראל תקבל זאת.
לדעת וסטון כוונת הדברים הנל היא שהמכזימו מ שיוכלו ה-10 לעשות היא
לפריסת הצהרת תמיכה ב-242 או משהו דומה לזה כפי שכבר הצהירו באופן
חד צדדי כל אחת מה-10, ואשר לענין הערבות הנזכר לעיל אמר וסטון כי
קואדור. בריטי מסוים מנהל מסע למען ערבות אירופיות לבטחון ישראל
וכי שהח הבריטי חשב תמיד שזה רעיון טוב, אולם וסטון אינו יודע אל
נכון לאיזה ערבות התכוון כאן שהח.

3/...

[illegible]

CLEARLY LINKED TO A FINAL SETTLEMENT. THIS AS
 FAR AS EGYPT IS CONCERNED.
 SUBJECT TO ARRANGEMENT FOR

[illegible]

TO INSURE
 THAT A SETTLEMENT COULD
 NOT BE IMPOSED ON EITHER PARTS.

.../3

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

= 3 =

A PUBLIC
DECLARATION WOULD BE HELPFUL. ISRAEL WAS VERY MINDFUL OF THE
SUPPORT SHE RECEIVED FROM WESTERN EUROPE AND THE US. IF SHE
SAW THAT THE SUPPORT FROM EUROPE WAS LESSENING THIS WOULD
HELP.

5. העצרת.
זיאת אמר שטרם החליטו על הטקטיקה שלהם אם כי שוקלים לדחות
POSTPONING הדיון עד נובמבר. אולם יודיע לבריטים מחשבותיהם.
וסטון לא ידע מה פשר POSTPONING שהרי מהרגע הראשון דובר על
סוף נובמבר. הרהר שאולי הכוונה כי המצטרפים לא יבקשו זכות קדימה
לדיון המזתי כפי שעשו בעבר.
גורדון==

שהח דוחם מבבל אלון דייז משגה לסבכל סמבכל מארם ב אירופה ב אלגוס דמ אטו (תז)
אב/קל

SAW THAT THE SUPPORT FROM EUROPE WAS LESSENING THIS WOULD
SUPPORT SHE RECEIVED FROM WESTERN EUROPE AND THE U.S. IF SHE
DECLARATION WOULD BE HELPFUL. ISRAEL WAS VERY MINDFUL OF THE
A PUBLIC

[illegible]

משרד החוץ

מחלקת הקשר

ס ו ד י

מברק נכנס-מסווג

כל המוסר חובן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
11130: 141130: 135. מס.
72 ספט 1957 - תשי"ז)

אל: המשרד

מאת: לונדון

בהול ביותר

שה"ח העמק לוריא.

הסדר לטר אלק.

מזיע לכלול במקומות המתאימים הנקודות הבאות:

1. IN THE LAST DAY OR TWO, THERE HAVE ALSO BEEN REPORTS IN THE BRITISH AND ISRAELI PRESS TO THE EFFECT THAT THE BRITISH GOVERNMENT IS CONTEMPLATING SUBSTANTIAL NEW ARMS TRANSACTIONS WITH EGYPT.
2. IN THE WASHINGTON AVIATION TALKS IT WAS OUR HOPE THAT THERE WOULD BE BRITISH SUPPORT FOR THE UNITED STATES-CANADIAN DRAFT CONVENTION WHICH WOULD IMPOSE AUTOMATIC PENALTIES ON STATES WHICH GIVE AID AND IMMUNITY TO HIJACKERS. WE ARE GLAD TO LEARN THAT BRITAIN AND THE NETHERLANDS HAVE NOW SPONSORED CERTAIN FORMULATIONS TOGETHER WITH THE UNITED STATES AND CANADA, AND WE WISH TO BELIEVE THAT THE MOST DETERMINED EFFORT WILL BE MADE TO HAVE A STRONG AND EFFECTIVE CONVENTION ADOPTED .
3. IT IS ESSENTIAL TO BRING HOME TO THE ARAB GOVERNMENTS CONCERNED THAT SANCTION AND AID FOR TERRORISM CANNOT BE TOLERATED BY THE INTERNATIONAL COMMUNITY-LEAST OF ALL BY THOSE EUROPEAN STATES, INCLUDING BRITAIN, THAT BECOME DIRECTLY INVOLVED. OR MAY FEEL IT APPROPRIATE TO RAISE THIS MATTER WITH ARAB LEADER WITH WHOM YOU MAY BE IN CONTACT.

בגלל חוסר הזמן אפשרי זאת אלא אם אפשר אחרת ממך לפני הפגישה שתיערך

ב-1500 שעות.

ק ר מ יי

שהח רוחם מכל מ/מכל אלו דין סמכל מזתים אלברם חקר איר ב מאום אב

רם אמן

נל/חם

SECRET

21107-1001 1001

SECRET

SECRET

1001-1001

1001-1001

SECRET

1001-1001

1001-1001

1001-1001

1001-1001

1001-1001

1. IN THE LAST DAY OR TWO, THERE HAVE ALSO BEEN REPORTS IN THE BRITISH AND ISRAELI PRESS TO THE EFFECT THAT THE BRITISH GOVERNMENT IS CONTEMPLATING SUBSTANTIAL NEW ARMS TRANSACTIONS WITH EGYPT.

2. IN THE WASHINGTON AVIATION TALKS, IT WAS OUR HOPE THAT THERE WOULD BE BRITISH SUPPORT FOR THE UNITED STATES-CANADIAN DRAFT CONVENTION WHICH WOULD IMPOSE AUTOMATIC PENALTIES ON STATES WHICH GIVE AID AND IMMUNITY TO KIDNAPERS. WE ARE

GLAD TO LEARN THAT BRITAIN AND THE NETHERLANDS HAVE NOW SPONSORED CERTAIN FORMULATIONS TOGETHER WITH THE UNITED STATES AND CANADA, AND WE WISH TO BELIEVE THAT THE MOST DETERMINED EFFORT WILL BE MADE TO HAVE A STRONG AND EFFECTIVE CONVENTION ADOPTED. 3. IT IS ESSENTIAL TO BRING HOME TO THE ARAB GOVERNMENTS CONCERNED THAT SANCTION AND AID FOR TERRORISM CANNOT BE TOLERATED BY THE INTERNATIONAL COMMUNITY-LEAST OF ALL BY THOSE EUROPEAN STATES, INCLUDING BRITAIN, THAT BECOME DIRECTLY INVOLVED. OR MAY FEEL IT APPROPRIATE TO RAISE THIS MATTER WITH ARAB LEADER WITH WHOM YOU MAY BE IN CONTACT.

1001-1001

1001-1001

1001-1001

1001-1001

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסד תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך – עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוקן וסודות רשמיים).
תשי"ז – 1957.

7 2 0 0

אל : המספר

סמאח: ב"ר יורק

ד ה ו ז

אירופה ב. מארס ב.

בארס שהח הבריטי 18.9-

הערת 529 לפי שלכם

1. בענין דברי סיר אלק על הרוגיים אמר ומסוון כי הנרימים הרביסו שלאחרונה

בוצר רושם כאילו השתנתה העמדה ולכן ראו צורך להבהיר בנאום כי לא השתנתה.

2. לדברי וסטון ההתייחסות לדיאלוג בבאום סיר אלק הוא בצחצחן לאלה פהם, ובמיוחד

בנציגויותיהם בארצות ערב, שטענו כי אסור שנריסנה תיראה כדוחפת לדיאלוג. בסופו

TOTALLY UNACCEPTABLE מאחר והדבר הוא INTERMEDIARY שיחות ישירות ללא

זרבים. אי אפשר להגיע לשיחות ישירות. ובזה אחת אלא יש צורך בצעד אחר צעד.

117773

שהחירות נכבד משנה למנכל סמנכל צירופה ב מאוס א+ב אלגום חקר מזת

בד"ר/סל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי

מס. 361

משלח: 291830

ארג 72

אל: המשרד

מאת: ניו יורק

מ י י ד י

העתק ווט.

מאומ ב. העתק תקוע

מוסטון הבריטי ב-29.

אינו יודע דבר על יזמה בריטית או אירופית בנושא המזת באומ או בכלל
ואינו סבור שעומדת על הפרק שאלה של יזמה כלשהי. גם הערכית כאן
שואלים אותו על נושא זה אך כנראה זהו WISHFUL THINKING
מצדו.

הבריטים ממשיכים לחשוב שיארינג הוא התקווה הטובה ביותר ומאז יצא
יארינג מניו יורק לא אמרו לו הבריטים דבר. לפי מה ששמע מהמאזינים
יש משהו בשטח הדימוש. שמע מהמאזינים שהם היו במגע בנושא זה עם
הבריטים והאזרחים, אם אמנם היה דבר כזה מניח וסטון שהיה זה עם חברות
פרטיות אך אינו יודע על מגעים ממשלתיים.

הבריטים לא העלו רעיון של ועידה. הכל חשבו שרעיון הוועידה היה
ביסוד הרעיונות שנתנו ליארינג אך הדבר אינו נכון. הרעיון פסול
בעיני הממשלה הבריטית ובדיוטניה ולו רק בגלל העובדה שהוא קשור בשמו
של לורד קארדון. השייך למפלגת האופוזיציה. זאת ועוד: פארסונס תמיד
חלק על קארדון בענין תכנית הוועידה והרבה לחתור אחרו על תושא.

מוראד גאלב יבקר בלונדון בדרכו לעצרת ב-17-18/9. אולי ירצה לדבר
על מה שהמאזינים מצפים בעצרת ועל טקטיקה בעצרת. ואולי ירצה לאמר אז
משהו על נשק. אולם לוסטון אינו ידיעה על כך.

SECRET

TO: DIRECTOR

DATE: 10/28/58

FROM: SAC, NEW YORK

RE: 100-388610

PAGE 2

SECRET

TO: DIRECTOR, FBI

FROM: SAC, NEW YORK

RE: 100-388610, NEW YORK
ADVISE THAT THE NEW YORK OFFICE HAS BEEN ADVISED THAT THE
INDIVIDUAL NAMED IN THE ABOVE CAPTIONED MATTER IS CURRENTLY
EMPLOYED BY THE NEW YORK OFFICE OF THE NEW YORK STATE
DEPARTMENT OF CORRECTIONS. THE NEW YORK OFFICE IS CURRENTLY
CONDUCTING AN INVESTIGATION OF THE INDIVIDUAL'S ACTIVITY
WHILE EMPLOYED BY THE NEW YORK OFFICE OF THE NEW YORK STATE
DEPARTMENT OF CORRECTIONS.

THE NEW YORK OFFICE IS CURRENTLY CONDUCTING AN INVESTIGATION
OF THE INDIVIDUAL'S ACTIVITY WHILE EMPLOYED BY THE NEW YORK
OFFICE OF THE NEW YORK STATE DEPARTMENT OF CORRECTIONS. THE
NEW YORK OFFICE IS CURRENTLY CONDUCTING AN INVESTIGATION OF
THE INDIVIDUAL'S ACTIVITY WHILE EMPLOYED BY THE NEW YORK
OFFICE OF THE NEW YORK STATE DEPARTMENT OF CORRECTIONS.

THE NEW YORK OFFICE IS CURRENTLY CONDUCTING AN INVESTIGATION
OF THE INDIVIDUAL'S ACTIVITY WHILE EMPLOYED BY THE NEW YORK
OFFICE OF THE NEW YORK STATE DEPARTMENT OF CORRECTIONS. THE
NEW YORK OFFICE IS CURRENTLY CONDUCTING AN INVESTIGATION OF
THE INDIVIDUAL'S ACTIVITY WHILE EMPLOYED BY THE NEW YORK
OFFICE OF THE NEW YORK STATE DEPARTMENT OF CORRECTIONS.

-2-

אתמול אכל צדדים עם איש המשלוח המצרי ושאל על כוונות המצרים לקראת העצרת אולם לא קיבל תשובה. שמע מהמצרי שאחמול מאוחר בערב עמד שהח גאלב להגיע לניו יורק בדרכו מדרום אמריקה לאירופה, ושכונות גאלב לבלות כמה ימים בניו יורק ולחזור מצרימה דרך גנבה. המצרי אמר לו שאין בכוונת גאלב לקים פגישות כאן. וסטון סבור שאמנם גאלב לא יקיים כאן פגישות. העיר כי בעצמ אין עשיו עם מי להפגש בניו יורק אלא אם כן בכוונתו להפגש עם האמריקנים. וסטון סבור שאין כוונה כזו. המצרי הסביר לוסטון שגאלב מעולם לא ראה את ניו יורק וברצונו לראות את העיר דבר שלא יוכל לעשות כשיגיע לעצרת ויהיה עסוק בעניינים רציניים.

בגנבה יפגש גאלב עם יארינג. הפגישה נועדה מלכתחילה להיות כנראה מחר אולם תזקיק כנראה בסופ שבוע זה או בתחילת השבוע הבא. הדבר היחיד שסביר שיוכל גאלב לאמר ליארינג הוא עמדת מצרים בנושא עתוי ותוכן הדוח שיגיש יארינג. בעת ביקור יארינג בניו יורק עכבו המצרים מסירת דעתם ליארינג בנושא זה. וסטון אינו יודע מה בכוונת גאלב לומר ליארינג בענין הדוח.

לה קלד הצרפתי לא ידע על ביקור גאלב בניו יורק. גם HOWISON האמריקני לא ידע על תכנון אכ לאחר בדיקה הודיעני כי יש בידם ידיעה ששמעו לפני יום יומיים לא בניו יורק ומבקש לנהוג בה בסודיות. לפי ידיעתם הם מבינים שגאלב עמד להגיע לניו יורק אתמול ולצאת לגנבה מחר. כוונתו להיות בגנבה זמן שלא הוגדר ומשם לצאת לקהיר. הם לא שמעו דבר על הנושא מהמצרים כאן ולא העלו את הנושא אתם כאן. לא ידוע להאויסון על כל כוונה מצד גאלב לקיים כאן פגישות וכפי שהוא מבינ מוגבלת השהייה לניו יורק. אינו יודע מה בכוונת גאלב לעשות בגנבה ולא ידע כי בכוונתו לפגוש שם את יארינג.

גורדון

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

אין 2/10/72 ב

ש מ ר

מס' 249

בשלה: 211728 ספט 72

מ י י ד י

אל: המשרד

מאת: לונדון

עברג

להלן משיחת פרסונס-רופין היום בהשתתפות הח"ט.

- א. במחון-פרסונס, הרהיב הדיבור על מאמציהם במניעת מעשי טרור בוספים ועל הקשיים הטכניים. סיפר כי היום בערכה בהאג פגישת סוכלים של משרדי הפנים של 10 כדי לרון בצעדים מעשיים. בין אלו בכלל פקוח קפדני יותר על תנועת ערבים ובקורת דרכונים. רופין הדגיש חשיבות הלחץ המדיני על מדינות ערב, היינו רוצים לשמור הצהרות גיבוי מפי מנהיגי מדינות ערב אולם יותר חשוב בשורות המודיעין של מדינות אלו שישתפו פעולה במסירת מידע על פעולות מתוכננות וזהות המבצעים. פרסונס אמר שהם דברו ברוח זאת עם זיאת.
- ב. מצרים- פרסונס אמר שבנושא הסכסוך הם דברו עם זיאת על כל המרכיבים הפוליטיים ומסקנתם שהמצרים מסכימים לכל פרוצדורה של השגת ההסכם בתנאי שישראל תכריז על הסכמתה לעקרון הנסיגה הכללית. פרסונס הוסיף שהם ניסו לרת לעונק עמדת מצרים בנושא שארם א שייך והמצרים לא גילו כל גמישות בנדון. הם מוכנים לפרוז כל סיני לערבויות בין לאומיות וכוח ביבלאומי אך לא לויתור טריטוריאלי. זיאת אמר שהם בכונים גם למום על החסדר החלקי אך בתנאי שיהיה קשר ברור בינו לבין 242. זיאת אמר במפורש לפי פרסונס שכוונת מצרים היא לנסיגה לגבול המנדטורי ועזה כלל לא הוזכרה בדבריו. פרסונס ציין כי בושא הצטק לא הופלה בשיחות ומכל מקום הספורים בעתוונות על רשימת רכש בשווי של 100 מליון לישט הם עורבא פרח.
- ג. לבנון-העלינו הנקשה לחזק את ידי אלו בממשלת לבנון הדוגלים ביד חזקה כנגד ארגוני המחבלים ופרסונס ענה שזה מה שעשו אתמול בשיחותיהם עם אבו חמד שהח לבנון.
- ד. רופין העלה בושא הצעת ההחלטה באום בנושא הפלשתינאים ופרסונס הגיב בחצי צוהק כי בכל שנה אנו מבקשים התנגדותם והם ימנעו "הבטחנו" לו לחזור לנושא.
- ה. פרסונס בוסע לביר יורק עם סיר אלק ויחזור עמו.

פ ר י

שהח ירהם אלון דיין מנכל מ/מנכל סוככל אירופה ב' מאום א+ב מזמים חקר אלגום רים

אמן

תא/מש

מחלקת הקשר

אל : חומאד

מאת: נ' יורדק

318 卷四

נושאת 192030 (זפט

7 7 1 5

7 7 7 7

מאות ב.

מוסטערן ב-19.

פגישת זיאת עם שוחח הבריטי אתמול ב-18 אחהצ.

וַיִּשְׁמַע אֶחָד כִּי יֵשְׁרָאֵל לִי מֵתוֹךְ הַמִּבְרָךְ וּשְׂקִיבֵל, הַדְּגִישׁ שְׂבִמְרָק אִינֵי הוֹרֵא

למאזר לנו תוכן הפגישה. ביקש לשמור על סודיות.

1. מכירות נשק.

הכריזו כי הם עדיין שוקלים הבקשות המצריות השונות ומקוים שיוכלו

ליצור תגובות תוך זמן קצר.

2. טענה ראשונה.

שהח אומר לזאת כי מ'טניה הבחירה פומבית שלדעתה לממשלת מצרים לא היה

דבר עם מינכן אך בריטניה מקוה שממשלת מצרים תושפ פעולה להבאת קצ

לפעולות טרור. הדבר מפריע לא רק ליחסים האנגלו-ערבים, אלא גם ליחסים

בין כל אירופה והעולם הערבי. זאת הגיב כי הבעיה היא שלמטרות תעמולה

מִרְרִיזָתָם IS BEING IDENTIFIED CONSTANTLY עִתּ הָעֶרְבִימ, בְּעוֹד

שזו בעיה בינלאומית ולאו דווקא ערבית. הוא עצמו

לחתום על אמנות מונטריאל והאג אך חתימה עתה זקוקה עמ

הבעיה הפלשתינאית. מצד ימ **WOULD ACCEPT** הצעת המזכל בענין

סעיף על טרוריות בינאמי שיקבל טפול בפורום התאמי והוא הועדה הששית.

לא יכל להשיב את השד הסריטי הסזיר למצרי בפירוש משיחתם שהזז

מרבץ על הטרודר הערבי ולא על טרודר יסמ. = וססון הסכים כי לפי המסדק

מסתובב שהמצרי התחמק מנושא הטורד הערבי. עם זאת הדגיש ויסאנו כי אין

כלי טפס שהבטיחתי היו FULLY ROBUST על הנושא והזכיר לי דמי

דגלס יום בטעודה לזיאת.

3. לוב.

הַבְּרִיטִים הִבִּיעוּ תִּקְוָה וְהִתְאַדְּרִים יַעֲזְרוּ לָהֶם

יחסיהם עם הלוביזם, וטוען אחר כי הבעיה העיקרית היא בעיית הנזקים שנגרמו

למדיניות פטרוליות.

מחיר : 100 ש"ח
מחיר : 200 ש"ח

1920 1920 1920

Q R T T T

CMF 0.5.

STOUFFLE C-RL

צוואה E-86 ישיבת הרומניא חסד'ית וזש"ר זש"ר

[illegible]

DEC 17 1967

[illegible]

S. en r r t d.

היה זה מייצג המעמל הנשקף של המצב הכלכלי והחברתי של ישראל. המצב הכלכלי והחברתי של ישראל היה זה המייצג המעמל הנשקף של המצב הכלכלי והחברתי של ישראל.

WOULD HAVE LIKED
 TO HAVE BEEN WITH ME AT THE TIME OF THE
 DEATH OF THE LATE PRESIDENT JOHN F. KENNEDY

[illegible]

ה'תשנ"ח חמשה עשר חשוון תשנ"ח י"ח

החלטת מועצת המנהלים יוצאת לפועל ביום חתימתה.

פירמעט זאל זיך פראכטן אונזער = פירמעט זאל זיך פראכטן אונזער

[illegible]

המחיר הנמוך ביותר של המוצר הוא 1.50 ש"ח, והמחיר הגבוה ביותר הוא 2.50 ש"ח.

הַיְיטִי שֶׁהָיָה בְּיָמָיו

2. 4. 5.

THE COPY TO RESTORE FROM THE COPY TO RESTORE

מחלקת המחקר והפיתוח

[illegible]

2 =

4. המזהות.

זיאת נתן FORCEFUL EXPOSITION ושל העמדה המצרית. זיאת נשאל
אם המצרים יקבלו (ACCEPT) ועידת שלום.
וסאונ העיר כי אינו חושב שהבדליים כאן PUSHED רעיון ועידת
שלום.

TO EXPLORE ANY AVENUE WHICH MAY LEAD TO A PEACEFUL SETTLEMENT. THEY WILL ACCEPT A PEACE CONFERENCE,
WILL ACCEPT AN INTERIM ARRANGEMENT AND PROXIMITY TALKS

CLEARLY LINKED TO A FINAL SETTLEMENT. THIS AS FAR AS EGYPT IS CONCERNED.

SUBJECT TO ARRANGEMENT FOR

UNDER VETO שרם א שייכ שם מוכנה מצרים להצית לכוחות אומ
של מועביט לפי הקוים בנספח לתזכיר המצרי ליארינג מתבואר 71.
וסאונ מבינ דברי זיאת הנל ביחז להסדר ביניים ושיחות קרבה כהעוד
כל שינוי בעמדה המצרית לגבי הנושא.

HAD NOT REALLY BEEN DISCUSSED שהח הבדליי אמר שהמזהות
THAT A SETTLEMENT COULD על ידי שרי החוצ של ה-10 אכ שהח הבדליי
NOT BE IMPOSED ON EITHER PARTS.

וסאונ מניח כי הכוונה לפגישת שרי החוצ של ה-10 שהתקיימה בשבוע שעבר
ברומא. שהח הבדליי המשיכ שה-10 יכולות למשל לפרסם הצהרה איכ הנ רואות
המצב ואלולי להציע ערבות אירופית אכ איננ יכולות TO INSURE

שישראל תקבל זאת.
לדעת וסאונ כוונת הדברים הנל היא שהמכזימו מ שיוכלו ה-10 לעשות היא
לפרסם הצהרת תמיכה ב-242 או משהו דומה לזה כפי שכבר הצהירו באופן
חד צדדי כל אחת מה-10, ואשר לענין הערבות הנזכר לעיל אמר וסאונ כי
קואדור. בדליי מסוים מנהל מסע למען ערבויות אירופיות לבטחונ ישראל
וכי שהח הבדליי חשב תמיד שזה רעיון טוב, אולם וסאונ אינו יודע אל
נכון לאיזה ערבות התכוון כאן שהח.

3/...

התנאים

הנ"ל

התנאים הנ"ל (ACCEPT) יקבלו

התנאים הנ"ל יקבלו (PUSHED) ויש להשתמש בהם

TO EXPLORE ANY AVENUE WHICH MAY LEAD TO A PEACEFUL SETTLEMENT. THEY WILL ACCEPT A PEACE CONFERENCE, WILL ACCEPT AN INTERIM ARRANGEMENT AND PROXIMITY TASKS

CLEARLY LINKED TO A FINAL SETTLEMENT. THIS AS FAR AS EGYPT IS CONCERNED. SUBJECT TO ARRANGEMENT FOR

UNDER VETO
התנאים הנ"ל יקבלו (PUSHED) ויש להשתמש בהם

HAD NOT REALLY BEEN DISCUSSED THAT A SETTLEMENT COULD NOT BE IMPOSED ON EITHER PARTS

TO INSURE
התנאים הנ"ל יקבלו (PUSHED) ויש להשתמש בהם

התנאים הנ"ל יקבלו (PUSHED) ויש להשתמש בהם

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

= 3 =

A PUBLIC
DECLARATION WOULD BE HELPFUL. ISRAEL WAS VERY MINDFUL OF THE
SUPPORT SHE RECEIVED FROM WESTERN EUROPE AND THE US. IF SHE
SAW THAT THE SUPPORT FROM EUROPE WAS LESSENING THIS WOULD
HELP.

5. העצרת.
זיאת אמר שטרם החליטו על הטקטיקה שלהם את כי שוברים לדחות
POSTPONING הדיון עד נובמבר. אולם יודיע לבריטים מחשבותיהם.
וסטון לא ידע מה פשר POSTPONING שהרי מהרגע הראשון דובר על
סוף נובמבר. הדרך שאולי הכוונה כי המצרים לא יבקשו זכות קדימה
לדיון המזתי כפי שעשו בעבר.
גורדון==

שהח רוחם מבכל אלון דיין משנה לסבכל סמבכל מאום ב אירופה ב אלגום דם אמר N (היום)
אב/סל

SAW THAT THE SUPPORT FROM EUROPE WAS LESSENING THIS WOULD
SUPPORT SHE RECEIVED FROM WESTERN EUROPE AND THE U.S. IF SHE
DECLARATION WOULD BE HELPFUL. ISRAEL WAS VERY MINDFUL OF THE
A PUBLIC

HELP

5. ПРИМЕНА.

[illegible][illegible]

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

נר: 241
נשלח: 141700

ס ו ד י
מ י ד י

אל: המשרד
מאת: נ"ן יורק

מאומ ב'.
מוסטון ב-14
יזמה אירופית.

הטיפול האירופי בהכנת נ"ירות ומציאת נוסחאות למדיניות משותפת שחלו בו הצדדים תנו עקר ואין כוונה להמשיך בו. המחשבות עתה תן על פעולה אירופית כלכלית כגון תכנית דניו לפליטים והקמת קונסורציום אירופי לעזרה כלכלית למצרים. דברים אלה מכוונים לטווח וחוק. לדעתו לא עומדת על הפרק שאלה של יזמה אירופית. גם אשתדל לא היתה יזמה אירופית בעצרת אלא יראקציה אירופית בצורת הצעות תיקון כדי למח הצעה מצרית. הוא צופה שגם השנה תהיה התפתחות דומה. בגלל האינטרסים הדבים בארצות ערב ירצו האירופים לתמוך בכל הצעה שהמצרים יגישו ואם תהיה ההצעה בלתי יסבירה ירצו לתקנה בצורה שלדעתם תעשה אותה סבירה. מאחר ומדובר על ריאקציה אירופית להצעה מצרית אין אפשרות שהאירופים ידונו על הדברים כל עוד ההצעה המצרית אינה קיימת ולכן מניח וסטון כי הדיון יקויים בין משלחות ה-10 בניו יורק כשתהיה לפניה ההצעה המצרית. אינו יודע למה יחדרו המצרים בהחלטה אולם אינו סבור שירצו להעלות בעצרת ענין ועידת שלום. אולי ירצו להעלות זאת בשנה הבאה. סיפר כי לקראת העצרת יש למצרים בעיות עם האפריקנים. סוגם ולא פירש.

הדיון בסעיף הטרור.
הבריטים בדקו במזכירות מה כוונות המזכל בדיון על סעיף הטרור והתברר להם שלמזכל לא ברור בדיוק מה ברצונו. תחילה התכוון המזכל לקבוע עת הדיון על הטרור לפני הדיון הכללי אך עתה הכוונה לפתוח הדיון מיד לאחר הדיון הכללי. הכוונה שהדיון יפתח במליאה ואחכ יועבר לוועדה חשישית לניסוח הצעת החלטה אך הערבים רוצים להעביר הדיון לוועדה המדינית המיוחדת. הערבים אומרים שיטענו כי טרור פירושו הפצצת סכרים עי ארצות בויטנאם, ינסו לשכנע האפריקנים כי הדיון עשוי לפגוע בתנועות שחרור באפריקה וכמובן יתקפו את ישראל. לדעתו הדיון המזתי הראשון בעצרת זו יהיה בסעיף הטרור.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

הדיון במועביט על תלונות סוריה ולבנון.

אמר שהבריטים הופתעו לחלוטין מהויטו האמריקאי. האמריקאים הודיעו להם לפני כן כי יתמכו בתיקונים האירופים אך לא אמרו כי יטילו וטו אם התיקונים לא יאושרו. האמריקאים לא בקשו מהבריטים לתמוך בהם תועמד להצבעה. אמרתי כי לא ייתכן שדוקא נציגים מאירופה יצביעו ימים ספורים אחרי מינכן. בעד החלטה שאם נקח אותה ברצינות מכוונת למנוע שישראל תפעל כמיטב יכולתה להגנתה נגד פעילות הטרוריסטים, וזה אחרי שממשלות אירופה עצמן לא הצליחו להגן על ישראלים בשטחן מפני פעולות אלה. ושאותם נציגים ישרלימו עם ככ שהחלטה תופנה נגד ישראל אך תשחרר למעשה את ממשלות ערב והטרוריסטים מחובה למנוע פעולות דומות בעתיד כולל באירופה עצמה. אמר כי מה שקרה במועצה הוא שהבריטים והאירופים האחרים נאלצו להגדר בעקבות הצרפתים. אמר שצודק תיתוח הישראלי כי פעולה משותפת אירופית בהסדר נקבעה ע"י המכנה המשותף תמוך ביותר דהיינו הפרו ערבי ביותר. זה מה שקרה ב-10.9 במועביט וזה אפ' מה שקרה בעצרת אשתקד אחרי שצרפת יצרה עובדה מוגמרת כאשר הודיעה במליאה כי תתמוך בהצעה המצרית כמות שהיא עוד לפני שהוכנסו בה שתיקונים האירופים. סיפר שבתגובה להטלת הוטו האמריקאי קיימת יזמה בין ערבים לארגן שכל 18 מדינות ערב והחולכות את יטילו משקלן בעצרת נגד ארצות ובושא הראשון הוא דחיית הדיון הקוריאני. הגוש הערבי טרם נפגש כדי להחליט על ככ והבריטים מסבירים לערבים כי בריטניה ולא ארצות היא שתעמוד בראש הפעולה בנושא הקוריאני בועדה הכללית.

גורדון

שהח רותם מנכל מסנה למנכל אלון דייז סמנכל אירופה א+ב מאוס א+ב מצפא אלגום
חקר מזחים רמ אמן
בל/סל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

ס ו ד י

מברק נכנס - מסווג

מסי 97

נשלח: 062000 ספט 72

מ י י ד י

אל: המשרד

מאת: ניו יורק

מאומ ב העתק תקוע.

מוסטון ב 6/9.

1. יארינג.

לפני הצדדים הגיע לנציגותם מברק משגרירם במוסקבה שסיפר כי דיבר עם

יארינג ושאל אותו על פגישתו עם גאלב בגנבה ב 1/9.

יארינג תאר עמדת גאלב ב MODERATE AND RESTRAINED

סיפר כי גאלב אמר לו כי :

העיתוי של הדיון על המזת יהיה מאוחר בנובמבר ומוקדם בדצמבר.

בהצעת ההחלטה ירצו המצרים להשיג תמיכה רחבה ככל האפשר לעקרון אי

הסיפוח. אינם מבקשים לגנות את ישראל. עד כאן על העצדת.

גאלב ביקש לשמוע דעתו של יארינג על ועידת שלום.

יארינג הגיב שכמובן הכל תלוי בתנאים

CONDITIONS

גאלב הגיב שעד כמה שהדבר נוגע למצרים ועידת שלום צריכה להיות מבוססת

על 242 וקבלת העקרון של נסיגה.

(ווסטון העיר כי לא נאמר כאן TOTAL WITHDRAWAL). יארינג המשיך

ואמר שגלריר הבריטי מה דעתו האישית בענין ועידת שלום אולם על תוכן

דברי יארינג אלה לא מצא וסטון אפשרות לספר לי.

בסופ אמר יארינג לשגריר הבריטי כי דוח הביניים שלו לעצרת הוכן

לפני שעזב ניו יורק ומוכן להפצה.

דוח הוא

FACTUAL AND TOTALLY DISPASSIONATE

השגריר הבריטי מוספ כי ברור עם זאת שיארינג

IS IN NO WAY

COMMITTED לדעיון של דוח נוסף לקראת סופ העצרת.

וסטון לא מצא במברק ממוסקבה התייחסות להצעת דעה מצרית בענין דוח

יארינג. הסביר כי המצרים לא היו מעוניינים להביע דעתם בענין דוח ביניים

אלא בענין FINAL REPORT אשר מדווח השגריר במוסקבה לא ברור

כלל אם ייכתב.

וסטון אינו יודע מדוע העלה גאלב בפני יארינג שאלת ועידת השלום.

אמר כי אולי המצרים הרואים את תפקידו של יארינג כקידום הסכם.

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

-2-

סבורים שעשויות להיות לו זעות לגבי שאלה אם ועידת שלום עשויה לקדם הסכם כידוע ענין ועידת השלום הוא אחזרעיונות המזכירים לאחרונה. אולי עורר משהו את רעיון הועידה בפני המצרים אולי המזכיר ואולי הצרפתים אך אינן לוטטון עדות כלשהי לכך. וסטון אישר כי אננו במדק ממוסקבה לא נאמר שבהחלטת העצרת ירצו המצרים

להזכיר את שליחות יארינג.

2. פלשתינאים. לאור דבריו של סאדאת חסן עליהם סיפר לי אתמול (נר 68) ולאחר שבדק הדברים עם נציגם בועזה השלישית הוא מניח שכוונת הערבים היא להוציא מהחלטה מספר 2787 של העצרת הכו את הענין הפלשתינאי הכלול במפורש הסעיף אופרטיבי מספר 1 של ההחלטה ולכללה בסעיף אופרטיבי מספר 2, ולהכליל הדברים מהחלטה המיוחדת על זכויות הפלשתינאים במסגרת הדיון על ססות.

לאור הנל הוא מניח כי ירצו לומר כדברים הבאים:

CONFIRMS THE LEGTIMACY OF THE STRUGGLE OF THE PALESTINIAN PEOPLE FOR SELF DETERMINATION AND LIBERATION FROM FOREIGN DOMINATION AND SUBJUGATION.
REAFFIRMS THE RIGHT OF THE PALESTINIAN PEOPLE TO FIGHT FOR THEIR SELF DETERMINATION.

הוסיף כי בעקבות שיחתו אתמול ולאחר הסיום הנורא של פרשת מינכן, כתב הבוקר המלצה ללונדון להפסיק קו ההמנעות בנושא הפלשתינאי ולעבור להצבעות נגד.

משלב זה כשאין טקסט מדויק מונח לפנינו ויוצא מכתב המלצה בחתימת וסטון ויש לו מעמד של המלצת המשלחת.

משלב זה מעדיף השגריר עצמו לא להתערב במישרין. וסטון ביקש כי נקפיד ל א להתייחס לידיעה על ההמלצה הנל. גורדון =

==

שהח רוהמ מנכל אלון דיינ מ/מנכל סמנכל מאומ א-ב מצפא אירופה א-ב
מזתים חקר אלגומ רמ(בפרד) אמנ(בפרד)

[illegible]

CONFIRMS THE LEGITIMACY OF THE STRUGGLE OF THE PALESTINIAN PEOPLE FOR SELF DETERMINATION AND LIBERATION FROM FOREIGN DOMINATION AND SUBJUGATION.

[illegible]

אֲנִי מְבַרְכֶּךָ אֵל מֶלֶךְ עוֹלָם וְעוֹלָם
 אֲנִי מְבַרְכֶּךָ אֵל מֶלֶךְ עוֹלָם וְעוֹלָם
 אֲנִי מְבַרְכֶּךָ אֵל מֶלֶךְ עוֹלָם וְעוֹלָם

$\text{INT}(P) = \text{INT}(Q)$

Sir Alec attacks Wilson on Munich

SIR ALEC DOUGLAS-HOME, Foreign Secretary, yesterday made a detailed six-point attack on Mr. Wilson's suggestion for Government action after the massacre of 11 Israeli athletes in Munich. He deployed the demand for the withdrawal of the British Olympic team, which was not a matter for the Government.

Of the Leader of the Opposition's call for the closing of the Palestinian Liberation Organisation's office in London he said: "There is no such office."

This is the full text of Sir Alec's statement:

Mr. Wilson has made some suggestions for action, following the recent tragic events in Munich which we all, irrespective of party, deplore.

First, he thinks that the British Government should insist that the British Olympic team should be withdrawn forthwith.

Rights and wrongs

Whatever the rights and wrongs of the decision by the International Olympic Committee to continue with the Games, and there are clearly arguments on both sides, the simple fact is that the decision to remain in Munich was for the British Olympic Committee and not for the Government. We do not run our sport here by Government decree.

Second, Mr. Wilson says that we should stop dragging our feet in the international negotiations on measures to counter hijacking and terrorism. This charge is totally without foundation.

Far from not agreeing to the American-Canadian proposals in the International Civil Aviation Organisation we have tabled a draft article for a Convention

which would make the American-Canadian proposals more effective.

For effective international action there must be international agreement. And the I.C.A.O. is the international body which deals with these matters. No other body could do better without the will of all the nations.

Arms for Egypt

Third, Mr. Wilson thinks that we should cancel the forthcoming visit of the Egyptian Foreign Minister. When there are problems to be discussed between countries it is better to meet and face them. The visit of the Egyptian Foreign Minister will provide an opportunity to do this.

Fourth, Mr. Wilson says that we should refuse all arms supplies to Egypt. All countries should condemn the Munich killings.

But to refuse all arms to Egypt would be tantamount to holding the Egyptian Government responsible for the recent terrible events at Munich. There is no evidence whatever that the Egyptian authorities were implicated in the affair.

Terrorists barred

As did the previous Government, we look at all arms requests from the Middle East in the light of the prevailing military balance. We supply nothing which would be likely, in our view, either to encourage the resumption of hostilities or to inhibit the prospects of negotiations towards a peaceful settlement.

Fifth, Mr. Wilson says we should close the Palestine Liberation Organisation Office in London. There is no such office, and we will certainly not allow anyone into the country, whom we believe to be implicated in terrorism.

Sixth, Mr. Wilson says that we should set up full time specialist anti-hijacking and anti-terrorist units to be in service at the principal British airports.

All I would say about that is that we have, some time ago, made arrangements for the security both of airports and of aircraft, which are constantly being improved. But to reveal their nature would frustrate their purpose.

Editorial comment—P.20

DENMARK ALERT

By Our Staff Correspondent in Copenhagen

Denmark has taken measures to protect airfields and oil depots against Palestinian guerrilla attacks. It was reported in Copenhagen yesterday. They follow reports that Leila Khaled, seized in Britain two years ago after an El Al hijack attempt, and two other Palestinians may be in Denmark.

BONN OFFERS AID

By Our Staff Correspondent in Bonn

West Germany is to give financial assistance to the families of the 11 Israeli victims of the Olympics massacre, Herr Conrad Ahlers, West German Government spokesman, announced yesterday.

PLAN FOR DEFEATING HIJACKERS

By DAVID ADAMSON in Washington

THE prospects for a treaty that will make it possible to punish nations which fail to deal with hijackers looked brighter yesterday.

With the Munich massacre casting its shadow over them, delegates to the 17-nation conference in Washington of the International Civil Aviation Organisation struggled to match what is politically possible with what is legally practical.

After a slow and muddled start that was made worse by what some observers said was "foot dragging" by Russia, France, the conference seemed to be making headway by the weekend.

An American-Canadian draft treaty which ran into strong criticisms from many members was reloaded with substantial alterations. The Americans want guilty nations punished by suspending air services to them and imposing sanctions in the form of withdrawing credit and aid intended for civil aviation.

BRITISH PROPOSALS

Britain put forward alternative proposals which included ending the rights of guilty nations to fly into other countries or use their air space. They also proposed sanctions.

If the conference comes up with agreed proposals this week it will then be up to a legal committee to produce a draft treaty. This will have to be considered by a diplomatic conference.

The United States has consulted more than 50 countries in the last week in a preliminary attempt to create a collective security system against terrorists. It has also set up a special intelligence group which will exchange information on guerrillas with other countries.

Other steps taken last week include the tightening up security around all West German, Israeli and Arab embassies, consulates and missions in the United States.

The Sunday Telegraph Sept. 10, 1972

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסונג

ס ו ד י

מס 255

נשלח 132100 ספטי 72

אל : לונדון

מאת: המשרד

כ ה ו ל

קומי.

לדגן שדר שהיה:-

DEAR SIR ALEC,

MY FIRST WISH IS TO THANK YOU FOR YOUR MESSAGE OF SYMPATHY WHICH REACHED ME IN CABINET WHILE WE WERE DISCUSSING THE GRIEVOUS TRAGEDY AT MUNICH. YOUR WORDS WERE MUCH APPRECIATED, SO ALSO WERE THE EXPRESSIONS OF HUMAN SOLIDARITY THAT REACHED US FROM THE QUEEN, THE PRIME MINISTER, AND ALL SECTIONS OF THE BRITISH PUBLIC.

I NOW FEEL MOVED TO SHARE OUR CONCERNS WITH YOU IN A SPIRIT OF COMPLETE FRANKNESS. THE TERRORIST MOVEMENTS GROUPED UNDER THE HEADING OF THE "PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION" HAVE BEEN WORKING IN THEIR PRESENT NAME SINCE 1964. IN THE 1950'S THE "FEDAYEEN" GROUPS UNDERTOOK THEIR MURDEROUS INFILTRATIONS INTO ISRAEL ACROSS THE ARMISTICE LINES. THESE DATES PROVE THAT THE ARAB TERRORIST MOVEMENT HAS NO RELATIONSHIP TO ANY PARTICULAR POLITICAL SITUATION, SUCH AS THAT ARISING FROM THE 1967 WAR. ITS AIM IS TO KILL ISRAELIS IN PURSUANCE OF A GENERAL PHILOSOPHY WHICH DENIES OUR NATION ANY RIGHT OF CORPORATE EXISTENCE. ARAB TERRORISM WAS ONE OF THE CAUSE, AND IS NOT THE RESULT, OF THE 1967 WAR.

AT EVERY STAGE CAIRO HAS BEEN THE HOME AND SANCTUARY OF ORGANIZED ARAB TERRORISM. THE EGYPTIAN GOVERNMENT HAS NOT EXPRESSED A WORD OF RESERVATION OR OF PAIN HUMAN FEELING ABOUT THE VICTIMS OF THE MASSACRE. IT CALLOUSLY REBUFFED CHANCELLOR BRANDT'S APPEAL FOR AID IN RELEASING THE HOSTAGES, AND THUS CONTRIBUTED TO THE TRAGIC OUTCOME.

THE EGYPTIAN PRESS, WHICH IS CONTROLLED BY THE GOVERNMENT, IS OPENLY SUPPORTING THE MURDERERS AND IN VEHEMENT CRITICISING THE GERMAN GOVERNMENT FOR DARING TO RESIST FOREIGN MURDERERS ON GERMAN SOIL. THE TERRORISTS, AND THE ARAB GOVERNMENTS THAT SUPPORT THEM, DO NOT BELIEVE THAT EUROPEAN STATES HAVE FULL SOVEREIGN RIGHTS, INCLUDING THE RIGHT TO PREVENT ARMED ARAB ACTION WITHIN THEIR BOUNDARIES.

WE ARE NATURALLY ASKING OURSELVES WHAT WE AND OTHER GOVERNMENTS CAN DO TO REPRESS THIS PLAGUE. OUR OWN DUTY IS CLEAR AND WE SHALL CONTINUE TO ACT ON IT. DESPITE THE MUNICH TRAGEDY OUR FIGHT AGAINST THE TERRORISTS HAS NOT BEEN UNSUCCESSFUL. INDEED, IT IS BECAUSE THEY HAVE BEEN RENDERED INEFFECTIVE IN THE MIDDLE EAST, WHERE THEY HAVE THEIR BASES, THAT THEY HAVE HAD DESPERATE RECOURSE TO FREE COUNTRIES IN EUROPE AS THE CHIEF ARENA OF THEIR ACTIVITIES.

../2

- 2 -

IT FOLLOWS THAT THE ATTITUDE OF EUROPEAN GOVERNMENTS IS OF GREAT IMPORTANCE. WE BELIEVE THAT ONE OF THE DUTIES OF PEACE-LOVING GOVERNMENTS IS TO RESIST AND CONDEMN TERRORISM WHOLEHEARTEDLY IN THE POLITICAL CONTEXT. WE WERE, THEREFORE, MUCH DISAPPOINTED AT THE BRITISH VOTE IN THE SECURITY COUNCIL ON 10 SEPTEMBER. THE FOUR EUROPEAN GOVERNMENTS IN THE SECURITY COUNCIL, WITH BRITAIN AT THEIR HEAD, CLEARLY UNDERSTOOD THE MORAL FALLACY OF ADOPTING A RESOLUTION ON "MILITARY ACTION" WITH NO REFERENCE AT ALL TO ARAB TERRORISM. ACCORDINGLY, THEY PROPOSED SUBSTANTIVE AMENDMENTS WHICH, HAD THEY BEEN ACCEPTED, WOULD HAVE AMOUNTED TO THE FIRST INTERNATIONAL CONDEMNATION OF ARAB TERRORISM. WE APPRECIATED THE INITIATIVE BUT FOR THIS VERY REASON IT WAS A SHOCK TO FIND EUROPEAN DELEGATION VOTING FOR AN UNBALANCED RESOLUTION- A FEW MINUTES AFTER EXPLAINING HOW UNBALANCED IT WAS.

I WONDER IF ALL GOVERNMENTS WHO VOTED IN THIS WAY HAVE TRIED TO CONCEIVE THE DISASTROUS EFFECTS THAT WOULD HAVE ENSUED IF THE UNAMENDED SOMALI RESOLUTION HAD BEEN ADOPTED, AND READ BY AN ENRAGED AND BEREAVED ISRAELI PUBLIC A FEW DAYS AFTER MUNICH. THIS MORAL REPROACH WAS ONLY AVERTED BY THE AMERICAN VETO. ISRAELIS CANNOT UNDERSTAND WHY BRITAIN SHOULD HAVE WISHED BY ITS VOTE TO BE IN DIAMETRIC OPPOSITION TO THIS REFUSAL TO GIVE REWARD AND COMFORT TO TERRORISM. SUCH VOTES MADE IT INEVITABLE THAT ISRAEL WILL NOW BE MORE SHARPLY RESERVED THAN EVER BEFORE ABOUT THE PROSPECT THAT WEST EUROPE CAN CONTRIBUTE TO THE PROMOTION OF NEGOTIATIONS BETWEEN ISRAEL AND THE ARAB STATES. TIME AND TIME AGAIN THE SENTIMENT AND EMOTION OF EUROPEAN GOVERNMENTS HAS BEEN EXPRESSED IN ONE WAY AND THEIR VOTING HANDS RAISED IN ANOTHER. WE DO NOT EXPECT FRIENDLY GOVERNMENTS TO DEFEND ISRAEL'S POSITIONS, BUT WE BECOME DISPIRITED WHEN THEY DO NOT DEFEND, IN VOTE AND ACTION, THE ATTITUDES WHICH THEY EXPRESS THEMSELVES.

I RECALL OUR CONVERSATION IN LONDON IN JUNE 9. WHEN YOUR ASSOCIATES VOICED THE APPREHENSION THAT UNLESS WE MADE SOME CONCESSION TO EGYPT, IN ADVANCE OF NEGOTIATION, THE SOVIET HOLD ON EGYPT WOULD BECOME TIGHTER AND THE CEASE FIRE BE ENDANGERED.

I EXPRESSED THE CONTRARY VIEW: THAT IF WE HELD FIRM EGYPT WOULD CONCLUDE THAT THE SOVIET CONNECTION WAS UNPROFITABLE, THAT SUMMIT MEETINGS BROUGHT NO SALVATION, AND THAT AN ENFORCED SOLUTION WAS IMPROBABLE. I SAW NO BASIS WHATEVER FOR THE FEAR THAT EGYPT WOULD HAVE RECOURSE TO SERIOUS MILITARY ACTION IN 1972. IN SUCH A CONDITION OF "SALUTARY FRUSTRATION" I THOUGHT THAT EGYPTIAN POLICY WOULD TAKE A

- 3 -

FAVORABLE TURN. YOU PERSONALLY EXPRESSED THE POSSIBILITY THAT WE COULD WELL BE RIGHT AND THAT ONLY TIME WOULD REVEAL IF WE WERE. WE HAVE NOW SEEN A FAVORABLE DEVELOPMENT IN EGYPTIAN REJECTION OF SOVIET CONTROL. IS POSSIBLE THAT EGYPT WILL ACCEPT NEGOTIATION WITH ISRAEL IF OTHER HOPES, SUCH AS A CHANGE IN AMERICAN POLICY OR A SOLUTION PROMOTED BY WEST EUROPE AGAINST ISRAEL'S INTERESTS, COULD BE PROVED ILLUSORY. IN OTHER WORDS, IF ONLY THERE CAN BE A UNIVERSAL WESTERN POLICY OF POLITICAL RESTRAINT URGING EGYPT TO NEGOTIATE WITH ISRAEL, THE PROSPECT OF EARLY PROGRESS IS NOT NEGLIGABLE. WE BELIEVE THAT THE BEST WAY OF BREAKING THE ICE WOULD BE BY FIRST NEGOTIATING AN AGREEMENT ON THE SUEZ CANAL. THIS WOULD BE A TEMPORARY SITUATION WHICH WOULD LEAD TOWARDS OTHER AGREEMENTS AND THUS TO AN OVERALL SETTLEMENT. EVEN SUCH A PARTIAL EGYPTIAN-ISRAELI AGREEMENT WOULD, PERHAPS, ENCOURAGE JORDAN TO NEGOTIATE A FAIR COMPROMISE SETTLEMENT WITH ISRAEL. BUT THESE PROSPECTS CAN BE EITHER FAVORABLY OR ADVERSELY AFFECTED BY EUROPEAN ACTION. THEY COULD BE ADVERSELY AFFECTED IF EUROPEAN STATES WERE TO INTERVENE

BY FORMULATING PROPOSALS WITHOUT THE AGREEMENT OF THE PARTIES, OR IF THERE WERE HESITATION OR WEAKNESS IN COMBATTING TERRORISM, OR IF AN ARTIFICIAL ATTEMPT WERE MADE TO CONCEAL OR UNDERSTATE THE RESPONSIBILITY FOR TERRORIST ACTS OF THE ARAB GOVERNMENTS - ESPECIALLY EGYPT - WHICH GIVE THE TERRORIST ORGANIZATIONS SUPPORT, SHELTER, FACILITIES, FINANCIAL, AND IDEOLOGICAL AND POLITICAL ENCOURAGEMENT.

I HOPE THAT IN OUR AMBASSADOR'S TALKS WITH YOU HE MAY BE ABLE TO ELICIT WHERE BRITAIN STANDS ON THESE MATTERS. I FRANKLY CONFESS THAT I AM UNABLE, AT THIS STAGE, TO GIVE MY COLLEAGUES OR THE PUBLIC A REASSURING PICTURE. I HAVE ALREADY REFERRED TO THE SECURITY COUNCIL VOTE. WE HAVE READ PRESS REPORTS ATTRIBUTING TO YOU THE VIEW THAT EGYPT IS NOT RESPONSIBLE FOR THE TERRORIST ACTS CARRIED OUT BY CERTAIN ORGANIZATIONS - THIS IN SPITE OF THE FACT THAT THEY HAVE THEIR PARENT HEADQUARTERS AND BASES IN CAIRO. IN THE WASHINGTON AVIATION TALKS WE HOPE THAT THERE WILL BE BRITISH SUPPORT FOR THE UNITED STATES-CANADIAN DRAFT CONVENTION WHICH WOULD IMPOSE AUTOMATIC PENALTIES ON STATES WHICH GAVE AID OR IMMUNITY TO HIJACKERS. TODAY'S PRESS REPORTS FROM LONDON SUGGEST THAT THE BRITISH GOVERNMENT MAY MAKE A PROPOSAL TO THE EGYPTIAN FOREIGN MINISTER CONCERNING PEACE IN THE MIDDLE EAST. ISRAEL IS VERY MUCH INVOLVED IN THIS PROBLEM - YET WE HAVE NOT BEEN ASKED TO GIVE OUR

משרד החוץ

מחלקת הקשר

- 4 -

מברק יוצא - מסווג

ASSENT EITHER TO ANY PROPOSAL, OR TO THE IDEA THAT BRITAIN OR EUROPE SHOULD MAKE PROPOSALS AT THIS TIME .
IT MAY BE THAT NOT ALL THESE REPORTS ARE ACCURATE - ALTHOUGH THE SECURITY COUNCIL VOTE AND THE PROCEEDINGS IN THE WASHINGTON AVIATION TALKS ARE, UNFORTUNATELY, A MATTER OF KNOWLEDGE. I HAVE WRITTEN THIS LETTER AND INSTRUCTED OUR AMBASSADOR FOR HIS TALK WITH YOU ON THE BASIS OF MY FEELING THAT BRITISH POLICY HAS MOVED AWAY FROM ITS PREVIOUS POINT OF BALANCE. SOMETHING HAS GONE WRONG WITH THE SPIRIT ANIMATING YOUR STATEMENTS IN LONDON ON DECEMBER 1, AND IN JERUSALEM ON MARCH 22. I VERY MUCH HOPE THAT MR. COMAY'S TALK WITH YOU WILL CLARIFY THE PRECISE SITUATION. IN CONCLUSION, MAY I THANK YOU FOR YOUR CORDIAL GREETINGS TO ME ON OUR NEW YEAR. I SHALL BE SETTING OUT FOR NEW YORK TOWARDS THE END OF THIS MONTH AND HOPE THAT WE MAY BE ABLE TO MEET AS IN PREVIOUS YEARS.

YOURS VERY SINCERELY,

עד כאן

אירופה בי

שהח רוחם מכל מ/מכל אלון דיין סמכל איריבי מזתימ אלגום חקר
מאומ א/ב רמ אמר

EMBASSY OF ISRAEL

2 PALACE GREEN

LONDON, W.8.

TEL 01-937 8091

שגרירות ישראל

לונדון

אל: אירוסה ב'

וצב' הלחן הלפר
שמשך עסר אעק

בברכות טאה

השגריר

*With the Compliments of
The Ambassador*

14th September 1972.

B
2/6/72
1
(Dear Sir Alec)

I have been requested by the Foreign Minister, Mr. Eban, to transmit to you the following message from him:

" Dear Sir Alec,

My first wish is to thank you for your message of sympathy which reached me in Cabinet while we were discussing the grievous tragedy at Munich. Your words were much appreciated, so also were the expressions of human solidarity that reached us from the Queen, the Prime Minister, and all sections of the British public.

I now feel moved to share our concern with you in a spirit of complete frankness. The terrorist movements grouped under the heading of the "Palestine Liberation Organisation", have been working in their present name since 1964. In the 1950's the "Fedayeen" groups undertook their murderous infiltrations into Israel across the armistice lines. These dates prove that the Arab terrorist movement has no relationship to any particular political situation, such as that arising from the 1967 War. Its aim is to kill Israelis in pursuance of a general philosophy which denies our nation any right of corporate existence. Arab terrorism was one of the causes and is not the result of the 1967 War.

At every stage Cairo has been the home and sanctuary of organised Arab terrorism. The Egyptian

14th September 1972.

Government has not expressed a word of reservation or of plain human feeling about the victims of the Munich massacre. It callously rebuffed Chancellor Brandt's appeal for aid in releasing the hostages, and thus contributed to the tragic outcome. The Egyptian press, which is controlled by the government, is openly supporting the murderers and is vehemently criticising the German Government for daring to resist foreign murderers on German soil. The terrorists, and the Arab governments that support them, do not believe that European States have full sovereign rights, including the right to prevent armed Arab action within their boundaries.

We are naturally asking ourselves what we and other governments can do to repress this plague. Our own duty is clear and we shall continue to act on it. Despite the Munich tragedy our fight against the terrorists has not been unsuccessful. Indeed it is because they have been rendered ineffective in the Middle East, where they have their bases, that they have had desperate recourse to free countries in Europe as the chief arena of their activities. It follows that the attitude of European governments is of great importance. We believe that one of the duties of peace-loving governments is to resist and condemn terrorism wholeheartedly in the political context.

We were, therefore, much disappointed at the British vote in the Security Council on 10 September. The four European governments in the Security Council, with Britain at their head, clearly understood the moral fallacy of adopting a resolution on "military action" with no reference at all to Arab terrorism.

14th September 1972.

Accordingly, they proposed substantive amendments which, had they been accepted, would have amounted to the first international condemnation of Arab terrorism. We appreciated the initiative, but for this very reason it was a shock to find European delegations voting for an unbalanced resolution - a few minutes after explaining how unbalanced it was. I wonder if all governments who voted in this way have tried to conceive the disastrous effects that would have ensued, if the unamended Somali resolution had been adopted, and read by an enraged and bereaved Israeli public a few days after Munich. This moral reproach was only averted by the American veto. Israelis cannot understand why Britain should have wished by its vote to be in diametric opposition to this refusal to give reward and comfort to terrorism.

Such votes make it inevitable that Israel will now be more sharply reserved than ever before about the prospect that Western Europe could contribute to the promotion of negotiations between Israel and the Arab States. Time and time again, the sentiment and emotion of European governments have been expressed in one way, and their voting hands raised in another. We do not expect friendly governments to defend Israel's positions. But we become dispirited when they do not defend, in vote and action, the attitudes which they express themselves.

I recall our conversation in London on 9th June, when your associates voiced the apprehension that unless we made some concession to Egypt in advance of

14th September 1972.

negotiations, the Soviet hold on Egypt would become tighter and the cease-fire be endangered. I expressed the contrary view: that if we held firm Egypt would conclude that the Soviet connection was unprofitable, that summit meetings brought no salvation, and that an enforced solution was improbable. I saw no basis whatever for the fear that Egypt would have recourse to serious military action in 1972. In such a condition of "salutary frustration", I thought that Egyptian policy would take a favorable turn. You personally expressed the possibility that we could well be right, and that only time would reveal if we were. We have now seen a favorable development in Egyptian rejection of Soviet control. It is possible that Egypt will accept negotiation with Israel if other hopes, such as a change in American policy, or a solution promoted by Western Europe against Israel interests, could be proved illusory. In other words, if only there can be a universal Western policy of political restraint, urging Egypt to negotiate with Israel, the prospect of early progress is not negligible.

We believe that the best way of breaking the ice would be by first negotiating an agreement on the Suez Canal. This would be a temporary situation which would lead towards other agreements and thus to an overall settlement. Even such a partial Egyptian - Israeli agreement would, perhaps, encourage Jordan to negotiate a fair compromise settlement with Israel.

But these prospects can be either favorably or

14th September 1972.

adversely affected by European action. They could be adversely affected if European States were to intervene by formulating proposals or taking initiatives without the agreement of the parties, or if there were hesitations or weakness in combatting terrorism, or if an artificial attempt were made to conceal or understate the responsibility for terrorist acts of the Arab governments - especially Egypt - which give the terrorist organisations support, shelter and facilities, and financial, ideological and political encouragement. It is essential to bring home to the Arab governments concerned that sanction and aid for terrorism cannot be tolerated by the international community - least of all by those European States, including Britain, that become directly involved. You may feel it appropriate to raise this matter with Arab leaders with whom you may be in contact.

I hope that in our Ambassador's talks with you he may be able to elicit where Britain stands on these matters. I frankly confess that I am unable, at this stage, to give my colleagues or the public a reassuring picture. I have already referred to the Security Council vote. We have read press reports attributing to you the view that Egypt is not responsible for the terrorist acts carried out by certain organisations - this in spite of the fact that they have their parent headquarters and bases in Cairo. To-day's press reports from London suggests that the British Government may make a proposal to the Egyptian Foreign Minister concerning peace in the Middle East. Israel is primarily involved in this problem, yet we have not been asked to give our assent

14th September 1972.

either to any proposal, or to the idea that Britain or Europe should make proposals at this time.

In the last day or two, there have also been reports in the British and Israel press to the effect that the British Government is contemplating substantial new arms transactions with Egypt.

It may be that not all these reports are accurate - although the Security Council vote is unfortunately a matter of knowledge.

In the Washington aviation talks, it was our hope that there would be British support for the United States - Canadian draft convention which would impose automatic penalties on States which gave aid and immunity to hijackers. We learn that Britain and the Netherlands have now sponsored certain formulations together with the United States and Canada, and we wish to believe that the most determined effort will be made to have a strong and effective convention adopted.

I have written this letter and instructed our Ambassador for his talk with you on the basis of my feeling that British policy has moved away from its previous point of balance. Something has gone wrong with the spirit animating your statements in London on 1 December, and in Jerusalem on 22 March. I very much hope that Mr. Comay's talk with you will clarify the precise situation.

In conclusion, may I thank you for your cordial greetings to me on our New Year. I shall be setting

14th September 1972.

out for New York towards the end of this month and
hope that we may be able to meet as in previous years.

Yours very sincerely,

Abba Eban

(Michael Comay
Ambassador)

The Rt. Hon. Sir Alec Douglas-Home,
Kt., M.P.
Secretary of State for Foreign and
Commonwealth Affairs,
London, S.W. 1.

B 20000 11

SPEECH BY THE SECRETARY OF STATE FOR FOREIGN AND
COMMONWEALTH AFFAIRS AT LUNCHEON FOR THE EGYPTIAN
FOREIGN MINISTER ON 18 SEPTEMBER 1972

It gives me great pleasure to welcome our distinguished guest, Dr Zayyat. This is not Dr Zayyat's first visit to England: he was after all at the right University. Those by contrast were carefree days. For he has now joined the Trades Union of Foreign Secretaries. Perhaps I can comfort him: the job is not quite so bad as the first few weeks make it seem.

Egypt has been very much in the public eye in London this year. Many of you will have seen the Tutankhamun Exhibition at the British Museum. Properly it has created a sensation: I am told it has already attracted over a million visitors. I should like you to know, Dr Zayyat, how grateful we are to your Government for allowing these priceless treasures to come here and more recently for allowing the Exhibition to be extended beyond its original closing date.

The success of this Exhibition is a symbol of the process of growing co-operation and consultation between this country and Egypt: a process which, I am sure, we both hope will become increasingly fruitful.

Our bilateral contacts in the last two years have shown some pleasing and positive results. I was glad to learn recently that an agreement has been signed two weeks ago covering the capital aid programme which I announced last year in Cairo, together with letters covering the first two projects. Our programme of technical assistance continues to expand, though because of our own financial difficulties, not so quickly as we might have liked. Late last year we were able to lift the limits on short-term credit insurance and we have recently reached agreement with your Government on new, simpler and more liberal credit arrangements for the export of capital goods to Egypt. Progress on the conclusion of the multi-

national Sumed contract has been slower than we all had hoped. But this is a pioneering venture, involving a dozen countries and more than twice as many commercial organisations: so perhaps delay was inevitable. That by patient work most of the difficulties have been resolved indicates, I am sure, that a way will be found to complete this ambitious project. We look for further opportunities to demonstrate our goodwill for Egypt.

I come now to the wider problems of the Middle East. They were emotional, difficult and dangerous enough before. The situation has been made infinitely more tense by the ruthless killings at Munich, by the severe reprisals against Lebanon and Syria which have followed. There has been horrified world reaction to the Munich killings which Britain shares to the full. This led the Secretary General of the United Nations to place terrorism on the coming Assembly Agenda. Action there must be collective, otherwise terrorist activity will undermine and destroy the authority of Governments and the law. We trust that the representatives of every Government at the Assembly will join to outlaw the terrorist movements. It is equally necessary to get at the root cause of the cycle of violence and reprisal in the Middle East. Because the future is clearly dangerous, we, in Britain, are profoundly interested in trying to find a solution to the Middle East problems which will remove historic grievances and establish a durable peace.

On a material level we have major economic and commercial interests in the area. More important we have as great an interest in peace as any country in the world. As a permanent member of the Security Council earnestly aware of its responsibilities on the world stage, we are obviously

/concerned ...

concerned in any dispute so tense, so persistent and so dangerous - posing as it does the threat of a wider conflict. We think it a sad and bitter thing that both sides to the dispute should have to devote to the means of military confrontation great human and material resources which ought to be contributing to the well being of the peoples of the area.

There are those who say that the present situation of no peace and no war is the best for which anyone can hope: that the problem is insoluble, insuperable and interminable. Anyone who has lived through the events of the past few weeks must reject such a counsel of despair. The present situation must give way to a peace - a just and lasting peace. This goal my Government still believe can best be advanced on the basis of Resolution 242 of the Security Council.

It may be argued that since over the last five years all attempts to put that Resolution into effect have failed, we should now consign it to the dustbin. That would be wrong. The Resolution's real significance, which perhaps was not generally realised at the time, lay in this: it was the first serious attempt by the international community since 1947 to find a comprehensive solution to the Arab-Israeli conflict. It enshrines the basic principles which must be honoured if a real settlement is to be achieved. The deadlock is not in fact complete.

A closer look at developments since November 1968 shows that some progress has been made. There has been the Egyptian Government's public acceptance of the commitment to peace with Israel. That includes the idea of demilitarized zones and UN

/guarantees ...

guarantees. These were considerable advances on your part on anything which had gone before and we in Britain have acknowledged them as such. On the other side of the ledger, we have noted with interest Mrs Meir's restatement of Israel's willingness to negotiate a measure of withdrawal in advance of a peace settlement. That need not be inconsistent with 242. I hope that it may be possible for Israel to go further and say that they have no desire to annex Egyptian soil, though they will require adequate arrangements in Sinai to safeguard her security. Such a declaration, unequivocally stated, could unlock the door to a settlement.

Likewise, as you well know, I have long held the view that progress can be achieved only if at the right moment some clear and effective method of communication can be established between the parties to the dispute. In the past I have used the word "dialogue". That is shorthand: for your Government has clearly stated the need for an intermediary. Ideally this should be Dr Jarring: but if not, then through some other acceptable person or agency. Efficient and quick and businesslike communication is essential if the processes of peace are to start and maintain momentum.

That remains the best hope. The alternative of a peace conference has been suggested. I certainly would not rule this out. The difficulties confronting a conference, even before it actually began, would be plenty. But if Britain could help in any way and if both sides were agreeable, we should be ready to do whatever we could.

On the ingredients of a settlement, the position of my Government remains as I set it out in my speech at Harrogate in October 1970. I am well aware that a peace cannot be

/imposed ...

imposed but I believed then and have not changed my mind that this contains the essentials for a fair settlement. Both sides genuinely want peace. The tragedy is that neither side believes this of the other. The Arabs want withdrawal: the Israelis want security. Within the framework of Resolution 242, these two aims can be reconciled. Indeed the strength of the Resolution is that the one is balanced by the other. That is why even though the slowness tries the patience we must all work to see that Resolution 242 is implemented. In this task, the British Government remain determined to help in any way they can.

It would be strange if I were to end without making some reference to the change which has come over the Middle Eastern situation as a result of President Sadat's announcement of 18 July. The relationship between Egypt and the Soviet Union is a matter for those two countries to decide. I will say no more than this: that the complete departure of Soviet military personnel from Egypt has to some extent "depolarized" the situation. As a result there may be - I will put it no higher at this stage - an opportunity to look afresh at the possibilities of settlement.

We value your visit and I look forward to the steady development of good relations with your country.

B 7/6/52 1-1
12

TEXT OF ORAL MESSAGE OF 16 SEPTEMBER FROM THE SECRETARY OF
STATE FOR FOREIGN AND COMMONWEALTH AFFAIRS TO THE FOREIGN
MINISTER OF ISRAEL.

Though details are not yet clear, I have received this
morning's news with grave concern. As I have made abundantly
clear I thoroughly understand and condemn the provocation which
Israel has suffered. But I do not believe that in the long term,
reprisals of the sort and scale that appear to have been undertaken,
serve the Israeli cause or the cause of a final settlement of
the conflict.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

מ. ב. ח. נ. 151
ס. ד. י.

מס' 151

בשלה: 141952 ספטמבר 72

אל : המשרד

מאת: לונדון

מ. ד. י.

שהח, מנכל.

להלן תוכן שיחתי עם סר אלק.

בכח רופין ועדן מצדו פארסונס וגור-בות מצידם.

א. הגשתי שדר שהח לסר אלק שפיינ בו במקום ואמר שיענה בצורה מפורשת יותר לאחר עיון מעמיק יותר בסוף השיחה אמר שמצפה לפגוש שהח בליו יורק.

ב. מיד לאחר קריאת השדר אמר סר אלק כי בנושא הטפול בהתפשטות הסדרר הם עושים כמיטב יכולתם ושלל את הטענה שהם יש לדעתנו מקום לנקיטה באמצעים חמורים יותר כדי למנוע נכל האפשר מקרי טרור בבריטניה. הזכרתי את שיחתי עם סר דגיס בריינהיל מלפני מספר חודשים ואת דבריו כי במצב מסוים יהיה צורך באמצעים כאלו. כוונתו היא בין היתר לפקוח הדוק יותר על טמורגמים. ערבים בכלל ופלשתינאים בפרט, פיקוח על הצכנסים ממדינות ערב ושמירה על מוסדות ישראלים רשמיים ורשמיים למחצה. סר אלק ענה כי הוא מציע שיתוף פעולה הדוק יוצר בין הרשויות שלנו ושלהם הנוגעות בדבר וביקש: כי נשתתף בכל מידע שבידנו על אישים וארגונים חשודים. עניתי כי נשמח לעשות זאת אך אני חושש שעליהם לפנות בעיקר למצרים שכן המודיעין שלה מעורה ומעודכן יותר. פארסונס העיר כי לבריטניה הסכמים לביטול אשרות עם שש מדינות (אלג'יר, מרוקו, מונסיסה, קטר, בחריין, אבו דבי) ומכל מקום יש אלפי ערבים הנושאים דרכונים זרים אחדים כגון אוסטרליים, קנדים ומדינות דרום אפריקניות. סר אלק חזר על עמדתם הידועה בענין משרד אש"ף.

ג. אמר כי הם משתפים פעולה עם קנדה וארהב באיקאו. בפגישה שרי החוץ של העשר היפה החלטיות להיאבק בסרור ובערכו ויוגים ראשונים. עמדתנו במפגש זה היתה שהמאמץ צריך להיות קולקטיבי. כמו כן יפלה הנושא בנאומו בעצרת. הם ידרשו אשרור האמנות הקיימות בגד חטיפות מטוסים על ידי כל המדינות. שאל אם גישת שהח שהטנקציות שמדובר עליהן באיקאו כגון הפסקת טיסות תהיינה מציאותיות אם תופעלנה רק על יסוד בוכחות ארגוני טרור באדמת מדינות ערב. הנחתי ששהח מתייחס לסנקציות האלה

O. F. Y. S.

121 02

CLASS: Special order ST

а с г с

४८ : १००११
 ५० : ११११११

১৯৯৬, ১৯৯৭

שנת ה'תרס"ב

SECRET
SECRET

[illegible][illegible][illegible]

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

- 2 -

במסגרת התעופה האזרחית, דהיינו, שיורפצלו בקשר לחסיפת ממוסים וכו'. הקושי עם האמנות הקיימות הוא שאין להן "שיניים" ואני מבין שכוונת הדיון ברושינגטון הוא ליצור אמנה חדשה שתתקן את המצב. סר אלק השיב שזה אמנם נכון, אך הקושי בהשגת אמנה חדשה נובע מהכללת הסנקציות והעניין איננו מובטח בכלל.

ד. הצבעת בריטניה במועביט. סר אלק אמר כי הם הופתעו מהוטר האמריקאי ולא ציפו לו. ביטוי להשיג החלטה מאוחדת אך כאשר לא נתקבלו תיקונים לא יכלו להתנגד לבוסת שקרא להפסקת פעולות צבאיות במזת. פארסונס הוסיף שהם קיוו שהצעת ארבה תובש להצבעה ואז היו תומכים בה ובכך מביעים לאיזון. עניתי כי באוירה ובמציאות שלאחר מינכן לא מובן לנו כיצד בריטניה יכולה לתמוך בהצעה המתעלמת מהאירועים הסובייטים שם. אנו מבינים את הנסיון האירופאי לתקן את ההצעה הטקורית אך לא מכינים מדוע היו צריכים להצביע בעד אותה החלטה אותה ביטוי למקו. היינו מבינים לו במצעו מהצבעה ומסבירים זאת בפובדה שבעוד איזכור האירועים במינכן. באשר להגשת ההצעה האמריקאית להצבעה הרי שלנו היה ברור שהיא הוגשה לצרכים פרלמנטריים ולא היתה כוונה להעמידה להצבעה.

ה. ביקור זיאת - מיד אחרי שקרא השדר הגיב סר אלק באמרו שאין להם יוזמות מדיניות חדשות והם נשארים צמודים לעמדתם כפי שנוסחה לפני שנתיים. האירופאים היו רוצים למצוא דרך לעזור בפתרון הסכסוך אך הדרך רחוקה לכך ובמילא אין כוונתם לכפות הסדרים. בוצר מצב חיובי ("פלוט" לפי דברי סר אלק) אחרי יציאת הסובייטים ממצרים והחיוב גדל כשמצרים פנתה למערב לסייע לה והחיוב הינו גם מבחינתה של ישראל. עניתי שהצד החיובי כסילוק היועצים הסובייטים הודגש בנאומה של רוהם בכנסת ובהודעות שונות של שרת ושר הבטחון. זו היא הקלה עצומה מבחינתנו הנובעת בין היתר מהפחתת הסכנה של התנגשות עם כוחות סובייטים. מאידך אנו חושבים כי חיובי שבשיחות עם זיאת ידגישו הבריטים מחדש את הצורך במו"מ בין הצדדים בתור הדרך היחידה להסדר. לעומת זאת יהיה זה בלתי רצוי INOPPORTUNE לתזור כעת בפומבי על העמדות שמצאו ביטוי בנאום הרדגייס וזאת משתי סיבות.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

- 3 -

1. המצרים מחפשים תחליפים למו"מ עמנו עקרון שממבריסטניה הביעה תמיכתה בו פעמים רבות. ככל שתריבנה המדינות שתמנענה מלהביע דעתן על הצדדים הסובסטנטיביים של ההסדר, כן תגדל בכובותה של מצרים להכנס למו"מ זה.
 2. באוירה הקיימת היום בישראל לא תבין דעת הקהל חזרה על עקרונות הדוגמיים. הן החזרה על עקרונות אלו והן התבונה הצפויה בישראל יעיבו ללא ספק על יחסי בריטניה-ישראל, דבר בלתי רצוי לנו ואני מביח גם לבריטניה.
- נראה שני שלדעתנו חייב להעלות בשיחות עם זיאת הוא הטרור ותמיכת מצרים ומדינות ערביות אחרות בו. סר אלק אמר שדרושה כאן גישה קולקטיבית לפחות של מדינות מערב אירופה אך בהמשך השיחה הבהיר שהמיהם לפעולה המשותפת ACTION ולא להבעת דעה. לא יסתיר דעתו מזיאת על גישת מצרים לטרור ויביע אכזבתו מהעדר הגבוי המצרי לרצח במינכן. סר אלק התייחס לעניין אספקת הנשק למצרים ואמר כי הם בוהגים באותם סטנדרטים לגבי כל מדינות האיזור. קנה המידה המנחה אותם הוא השינוי האפקטיבי בעוצמה העשוי להיווצר אם תספק בריטניה פריס זה או אחר. עניתי כי אין לנו ויכוח עם עקרון זה וכי אנו מקבלים בסיפוק דבריהם שלא יספקו בסק שיפר את המאזן הצבאי באיזור. השיחה ארכה שעה ובקורות הביקורת בשדר השדר ובדברי נתקבלו ברוח טובה.

קומי

שהח רוחם מכל אלון דיין משנה למכלל סמכל אירופה ב מאוס ב מזתים חקר אלגום רמ
אמן
לב/קל

מסמך מס' 1000
מסמך מס' 1000
מסמך מס' 1000
מסמך מס' 1000
מסמך מס' 1000
מסמך מס' 1000
מסמך מס' 1000
מסמך מס' 1000

1. המסמך מס' 1000...
2. המסמך מס' 1000...

המסמך מס' 1000...
המסמך מס' 1000...
המסמך מס' 1000...
המסמך מס' 1000...
המסמך מס' 1000...
המסמך מס' 1000...
המסמך מס' 1000...
המסמך מס' 1000...

מסמך מס' 1000

המסמך מס' 1000...
מסמך מס' 1000...
מסמך מס' 1000...

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

מסי 11

נשלח: 021430 ארג 72

אל: המשיד
מאת: לונדון

מעת הסברה אירופה ב ניו יורק וושינגטון רמח בהס
סקירת עתונות

1. מצרים - א. גרדיין מפטריק קיטלי מוסר שמצרים מבקשת לקנות
מבריטניה ציפטיינים וטילי SAC כיום מוכרת בריטניה
למצרים מערכות רזאר וחלקי חילופ בשווי של 4 מיליון לישט.
ה לשער שבריטניה תשנה עמדתה לשנה הנוכחית אשר באה לידי ביטוי
בדברי גודבר מ-18 באפריל ::

" BRITAIN HAS NEVER OPERATED AN EMBARGO ON (ARMS) SUPPLIES
TO THE MIDDLE EAST, BUT SHE HAS BEEN CAREFUL TO ENSURE THAT
NO SUPPLIES WERE PROVIDED TO EITHER SIDE WHICH UPSET THE
BALANCE OR LED TO SERIOUS ESCALATION ". MR. GODBER ADDED
THAT BRITAIN SUPPLIED MILITARY EQUIPMENT TO MANY ARAB STATES
AND WAS " ALWAYS READY TO CONSIDER FURTHER APPLICATIONS
SYMPATHETICALLY. "

הכתב מסכם שאם תמכור בריטניה נשק התקפתי למצרים תאבד מעמדה הנוכחי
במזהה, אך שלוש חברות קבועות במועביט: צרפת, ארהב ובריהמ מזמן
חדלו לנסות לקיים מצב של אי משוא פנימ.
ב. כל העתוננים על שינוי בעמדת מצרים לגבי האיחוד עם לוב.
לפי שידורי רדיו קהיר והצהרת רוחם בהגיעו לבנגזי. מסתבר שמצרים
נכנעת ללחצ הלובי.

מס' 1000
תאריך: 1950.10.18

מס' 1000
תאריך: 1950.10.18

המלך חסד השלישי של ירדן
המלך חסד השלישי של ירדן

המלך חסד השלישי של ירדן
המלך חסד השלישי של ירדן
המלך חסד השלישי של ירדן
המלך חסד השלישי של ירדן
המלך חסד השלישי של ירדן

BRITAIN HAS NEVER OPERATED AN EMBARGO ON (ARMS) SUPPLIES
TO THE MIDDLE EAST. BUT SHE HAS BEEN CAREFUL TO ENSURE THAT
NO SUPPLIES WERE PROVIDED TO EITHER SIDE WHICH UPSET THE
BALANCE OR LED TO SERIOUS ESCALATION. MR. GODBER ADDED
THAT BRITAIN SUPPLIED MILITARY EQUIPMENT TO MANY ARAB STATES
AND WAS "ALWAYS READY TO CONSIDER FURTHER APPLICATIONS
SYMPATHETICALLY."

המלך חסד השלישי של ירדן
המלך חסד השלישי של ירדן
המלך חסד השלישי של ירדן
המלך חסד השלישי של ירדן
המלך חסד השלישי של ירדן

= 2 =

- א. דיילי אקספרס ודיילי מייל מפי מקורות בקהיר ובבירות
שטאות עמד בפני הפיכה צבאית ב-25 במאי. דיפלומטים מסרו כי רק
כ-3000 סובייטים ישארו במצרים. טלגרף מוסר כי בין העוזבים
הטייסים וטכנאי SAM 3. מקורות בבירות הכחישו ידיעות
במערב שעדיין יש במצרים בסיסים סובייטים.
2. ישראל - טיימס טלגרף וגרדיין כלורי תמונות על משפט המתבלות.
מדגישים עדושה של רימה טנוס. בגרדיין אריק סילבר מציין, כנראה
הענות, שחיילי צה"ל היו מחופשים כאנשי הצליא בהסתערות על המטוס.
3. חטיפת מטוסים - דיילי מייל במאמר מערכת מזהיר מפני הזנחות
אמצעי הבטחון במטוסים. קורא לממשלות להפסיק הטיסות וכל עזרה
לא לגיריה עד שתסגיר החוטפים. =

פ ת ו ב ו ת

שהח דוהם סנכל אלון דיןן מ/סנכל סמנכל מאום א+ב סנפא ארופה ב מזת
חקר אלבום ספת הסברה רס אסו קלם ים-תא תפוד ארכל
חד/רג

בלתי מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

מס' 199

בשלה: 261500 יולי 72

א ל: המשרד

מאת: לונדון

מעת, אירופה ב'.

להלן תגובת דובר הפוראופ לבאום רוה"מ:

WE HAVE NOT YET RECEIVED AN AUTHENTIC TEXT OF MRS. MEIRS
SPEECH. WE ARE HOWEVER STUDYING PRELEMINARY SUMMARIES. OUR
POSITION ON THE POSSIBILITY OF A MEETING SUCH AS THAT PROPOSED
BY MRS MEIR REMAINS THAT AS WE HAVE PREVIOUSLY MADE CLEAR
WE DO NOT BELEIVE THAT A SETTLEMENT CAN BE ACHIEVED WITHOUT
SOME KIND OF DIALOGUE TAKING PLACE BETWEEN THE PARTIES
AT SOME DATE.

שהח רוהמ מנכל מ מנכל אלון דיין סמנכל מזמים אלגום חקר איר ב מעת הסנרה רמ אסו

קלמים + תא תעוד

נל / חב

משרד המשפטים

התל אביב

1952 1952

משרד המשפטים

משרד המשפטים

משרד המשפטים

משרד המשפטים

1952

משרד המשפטים

משרד המשפטים

WE HAVE NOT YET RECEIVED AN AUTHENTIC TEXT OF MRS. MEIR
SPEECH. WE ARE HOWEVER STUDYING PRELIMINARY SUMMARY OF OUR
POSITION ON THE POSSIBILITY OF A MEETING SUCH AS THAT PROPOSED
BY MRS. MEIR REMAINS THAT AS WE HAVE PREVIOUSLY MADE CLEAR
WE DO NOT BELIEVE THAT A SETTLEMENT CAN BE ACHIEVED WITHOUT
SOME KIND OF DIALOGUE TAKING PLACE BETWEEN THE PARTIES
AT SOME DATE.

משרד המשפטים

משרד המשפטים

משרד המשפטים

218

מדינת ישראל

~~המנהל הכללי~~

2 חק ארטיסטי

בברכה

מאת

משרד החוק

Mr. Godber: General Assembly Resolution 2833 (XXVI) asks for views and suggestions by 31st August. Our reply will be submitted by that date.

USSR (Jamming of BBC Broadcasts)

48. **Mr. Greville Janner** asked the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs whether he will now protest to the Russian Government concerning the jamming of British Broadcasting Corporation's broadcasts to the Union of Soviet Socialist Republics.

Mr. Godber: The Soviet authorities are well aware that we regard the jamming of British Broadcasting Corporation broadcasts as inconsistent with their professed desire for improved security and co-operation in Europe.

Middle East

50. **Mr. Clinton Davis** asked the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs what new initiatives are proposed by the Government to deal with the situation in the Middle East.

Mr. Godber: We welcome the news that Dr. Jarring will soon be returning to New York in an attempt to pursue his mission and we have repeated our willingness to help in any way open to us.

European Movement

51. **Mr. Milne** asked the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs what grant he intends to allocate to the European Movement following Great Britain's entry to the European Economic Community.

Mr. Anthony Royle: As my right hon. and learned Friend the Chancellor of the Duchy of Lancaster informed the House on 6th March, the European Movement will receive in 1972-73 a grant-in-aid of £20,000 for the purpose of visits, exchanges and conferences with Western European countries. No decision has been taken about a grant for 1973-74.—[Vol. 832, c. 222-4.]

European Security Conference

52. **Mr. Sproat** asked the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs what recent communications he has had with the Soviet authorities about the European Security Conference.

Sir Alec Douglas-Home: I had a brief meeting with Mr. Gromyko in Berlin on 3rd June. Her Majesty's Ambassador in Moscow also called on him on 29th June for a wide-ranging discussion. They had a useful exchange of views on a number of subjects of mutual interest including the Conference on Security and Co-operation in Europe. The details of these exchanges are confidential.

Spain (British Detainees)

55. **Mr. Spriggs** asked the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs how many constituents of the hon. Member for St. Helens are at present being held in Spanish prisons; how long they have been so held before being formally charged; and what official representations have been made—to the Spanish Government about these cases.

Mr. Kershaw: Detainees are not categorised according to British parliamentary constituencies, but as far as can be established there are four of the hon. Member's constituents in prison in Spain. One was arrested on 14th October, 1971, and three on 14th July, 1972. The first was first charged four months later. A further criminal charge is being formulated. The other three have not yet been formally charged, since under Spanish legal procedure this is not done until the investigating magistrate has completed his inquiries. Meanwhile, they remain in custody. No representations have been made.

Olympic Games (Rhodesian Team)

56. **Mr. Sorel** asked the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs whether he will give details of the approaches made by the Federal Republic of West Germany to Her Majesty's Government concerning the presence of the multi-racial Rhodesian team at the forthcoming Olympic Games.

Sir Alec Douglas-Home: Last autumn the Government of the Federal German Republic sought our views on Rhodesian participation in the Olympic Games. In response to that and to their other subsequent inquiries we have drawn their attention to the possible applicability of Security Council Resolutions, in particular Resolution 253, to this question.

396 PALESTINE LIBERATION ORGANISATION'S LONDON OFFICE

Mr John Biggs-Davison
Mr Hugh Fraser
Mr Churchill
Mr Harold Soref
Mr Anthony Fell
Mr Philip Goodhart

Handwritten:
B. 1/1/72
840/150
6/7/72 - M

*** 89

Mr Richard Luce

Mr James Allason

That this House deplores the decision to allow the Palestine Liberation Organisation, one of whose member groups has taken the lead in sky-jacking international airliners, to open an office in London.

As Amendments to Mr John Biggs-Davison's proposed Motion (Palestine Liberation Organisation's London Office):

Mr John Loveridge

*** 1

Line 3, at end add 'and urges that in any event the admission of persons known to have used violence shall not be allowed; and also recognises the plight of the Palestine refugees and urges Her Majesty's Government to help these people in their search for a peaceful and happy existence'.

Mr David Weitzman
Sir Geoffrey de Freitas
Mr Frederick Willey
Mr William Hamling
Mr Joseph Harper
Mr W. W. Hamilton

*** 18

Mr Edward Bishop
Mr Joel Barnett
Mr Maurice Orbach
Mr Michael O'Halloran
Mr Alan Williams
Mr Tom Torney

Mr Norman Pentland
Mr James Hamilton
Mr G. R. Strauss
Mr Reginald Freeson
Mr Stanley Cohen
Mr Marcus Lipton

Mr Norman Buchan
Mr Arthur Blenkinsop
Mr Raymond Fletcher
Mr Leslie Huckfield
Mr William Hannan
Mr Lewis Carter-Jones

Line 3, at end add 'and calls upon the Secretary of State for the Home Department to refuse, where permission is necessary, admission to this country of members of this organisation'.

Mr Arthur Lewis

Line 3, at end add 'and contrasts this with the Government's action in preventing a woman from entering into Great Britain because she threw ink over the Prime Minister'.

As an Amendment to Mr David Weitzman's proposed Amendment to Mr John Biggs-Davison's proposed Motion (Palestine Liberation Organisation's London Office):

Mr Arthur Lewis

Line 3, at end add 'on a similar basis to that adopted by the Government in the case of the woman who threw ink over the Prime Minister'.

*** Indicates the number of names to this motion on the last occasion the motion appeared. The figures do not include the new names appearing today.

397 FINE TUBES

Dr David Owen
Mr Robert Adley
Mr David Watkins
Dame Joan Vickers
Mr George Wallace
Mr John Pardoe

*** 30

Mr Phillip Whitehead

That this House urges the Secretary of State for Employment to use his full powers to bring about an early settlement along the lines suggested by the Committee of Inquiry in their report on the industrial dispute at Fine Tubes, Plymouth, which has now been running for over two years.

98 FRENCH NUCLEAR TESTS

Mr David Stoddart
Mr Brynmor John
Mr Edward Milne
Mr Stanley Orme
Mr Will Griffiths
Mr George Thomas

*** 89

Mr Phillip Whitehead Mr Raphael Tuck

That this House deplores the support given by the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs to the French nuclear tests in contradiction of Great Britain's long-standing opposition to the proliferation of nuclear armaments; and further calls upon him to place before the House proof that the tests were clean and to inform the House why Her Majesty's Government gave no support to the Commonwealth countries' unanimous condemnation of the tests.

*** Indicates the number of names to this motion on the last occasion the motion appeared. The figures do not include the new names appearing today.

15/1/72
B

1972.81.

POLICY STATEMENTS ON MIDDLE EAST OF
SIR ALEC DOUGLAS-HOME (from Harrogate
till present)

FROM FOREIGN SECRETARY'S ADDRESS AT DINNER HELD AT KNESSET
IN HONOUR OF HIS VISIT TO ISRAEL, 22. 3. 1972

... I have just come from Lahore where I had talks with President Bhutto. We have witnessed a war in the subcontinent in the last four months and the statesmen of the sub-continent must address themselves to the task, the desperately difficult task, of making peace. But it is imperative that it should be done, for in the 20th century confrontation is something that we simply cannot afford.

In Europe we are succeeding in skinking our age-old rivalries in the common task of building a new, united Europe.

We have recently seen the visit of President Nixon to China, and the agreement of these two great countries to replace confrontation by dialogue.

When I spoke to the Anglo-Israel Association in London at the time of your Foreign Minister's visit last winter, I said that central to this stubborn problem in the Middle East is Israel's right to security. That is true. There has been no change in our attitude on this fundamental point. Nor has there been any change in our views about the ways in which Israel's right to security might be protected and assured.

We think that protection and assurance ~~ought~~ to be provided through the conclusion of peace agreements, through the definition in these peace agreements of permanent and secure frontiers and through the achievement of arrangements on the ground designed to remove particular points of fear and to build up confidence between neighbours.

I will not repeat what I said in London about these three methods. Instead, I should like to talk a little more philosophically about the elements of the conflict as we see them. Israel is seeking "security". Her Arab neighbours are seeking the restoration of territory. One of the major obstacles to the achievement

of a settlement is that, although there is a link, security and territory are different in nature. What is clear in this situation is that territorial change is not the only way to ensure physical security.

There are a number of ways. But one of them is an intangible, the attitude of mind of the various parties concerned. To be precise, security depends not only on the deterrent of armed might, nor solely on the security that geography can provide, but also on the changed atmosphere that would be created by the act of concluding a settlement.

The creation with neighbours of a will towards constructive co-existence may give the best security of all.

Following my visit to Cairo in September, I said that I believed that Egypt wished above all to live in peace with Israel. I am still convinced that for many reasons this is her intention and desire.

Therefore as I said in my speech to the General Assembly in New York last September, to this end dialogue must replace confrontation, and discussion must be substituted for intermittent correspondence.

We hope that an effective dialogue about the many issues to be resolved will soon develop between Israel and her Arab neighbours. None can impose a settlement. Only thus, in our view, is a durable settlement - that is to say, a settlement in the perpetuation of which both sides would have an interest - likely to stick and to stay.

On the procedures by which such a dialogue might be staged, and under which it might be conducted thereafter, we have an open mind. We have never committed ourselves to the view that one way of proceeding would be right or another wrong. Nor do we intend to do this. We shall welcome, and be prepared to do anything we can to bring about any serious dialogue and any progress towards a settlement.

The framework for dialogue is there in the form of Resolution 242. It would not be difficult to devise a formula which would suit Israel rather better.

Nor would it be difficult to devise one which appealed rather more to her Arab neighbours. But it would, in our view, be impossible to devise a substitute for the Resolution which stood any real chance of being accepted by both or backed by a majority of world opinion.

FROM PRESS CONFERENCE, LONDON, 8.3.1972

When I was In New York in the autumn, I thought that Israel got nearer to the ultimate formula required when Mr. Eban said in his speech -- although it was hedged around with a number of words which rather took away from its importance -- thought they had moved a bit when they said that they had no intention to annex Arab territory. Mr. Eban said tha, and the implication of that view -- that you have no ambition to annex another's territory -- the implication must be that you are going to get out of it. I thought that this was edging forward just a little bit -- as much as you would expect at that time. One is bound to add that they would only withdraw on conditions and these conditions they have not defined. You can only get them defined if Dr. Jarring or somebody is able to get the Israelis and Egyptians to talk to each other. This is a very small but very obstinate difficulty to get over. I don't see this happening very shortly.

Question : Can you give us your estimate of Russian policy in the Middle East ?

Answer : The Russians would like a settlement here. I think it would suit them not only because the Canal would be opened. I think a settlement would suit them on the whole as they have got what they want. If there was a settlement, the
sic! | air bases on Egyptian soil, which suits their own purposes very well, particularly in relation to the Eastern Mediterranean. From the Russian point of view they have got what they want. I would think the Russians are quite keen to see a settlement. Certainly they do not want to see fighting break out again.

FROM ADDRESS AT DINNER OF ANGLO-ISRAEL ASSOCIATION, 30.11.1971

... peace ... cannot be imposed, and will not be imposed. It is for the parties to agree on the terms. Their friends can only help by offering honest advice ... Let me start by saying that we stand with Israel when she claims the right to security, Rights, however, both for the individual in society and for nations internationally, must be protected, by the law or by some other effective mechanism, if they are to be enjoyed. How is Israel's right to security to be protected? In our view, there are three ways in which this should be done.

The first is through the conclusion of peace agreements - not just armistice agreements, or anything provisional of that nature - between Israel and each of her four neighbours. These peace agreements would be permanent, formal and binding. Those who entered into them would be engaging themselves and their reputations to carry them out and to defend them. But governments and statemen, you may say, - and experience sadly bears it out - are not permanencies in office. Something more is needed - an incentive in self-interest to observe the obligations entered into. This leads me to the second point : the definition in these peace agreements of permanent frontiers, agreed between Israel and each of her four neighbours. This act of definition would create the "recognised boundaries" called for in the Security Council Resolution of November 1967. Would they also be secure? That would depend on two things : first on the attitudes which would develop as a result of the conclusion of peace agreements; and secondly on the sum of satisfaction of the parties in the boundaries, on their self-interest in observing the agree frontiers. I say "sum" because the boundaries would not be secure if the total satisfaction of one party were to be balanced - perhaps I should say neutralised - by the total dissatisfaction of one or more of the other.

The third way is ~~th~~rough physical arrangements designed to reduce the risks of violation, to remove particular points of fear and to build up confidence. In particular there should be commitments and arrangements to guarantee freedom of navigation for Israeli ships through the waterways of the region. I do not want to speculate about the possible nature of these arrangements. But they would certainly have to be reliable in a way which the arrangements which existed before 1967 were not ...

... I believe that three conditions have to be fulfilled if peace agreements are to be concluded and if a state of peace is to come into being.

The first condition is, to quote a phrase I used in speaking to the General Assembly, that dialogue must supplant confrontation ...

... The second condition is that proposals must be made. No dispute, or conflict is ever settled if the parties wait for one another. If the parties to the conflict in the Middle East want a settlement, if they want peace - which I believe that they do - then proposals must be made. Offers must replace questions. The affirmative must replace the interrogative. Risk must be run if peace is to be won.

The third condition is that the existing framework for a settlement - the Security Council Resolution of November 1967 - must be respected and made use of. The Resolution may not be perfect. But to discard the Resolution, - to tamper with it, would, in my view, be a retrograde step.

FROM STATEMENT IN FOREIGN AFFAIRS DEBATE, HOUSE OF COMMONS,
4.11.71

When I visited Cairo in September it was my strong impression that Egypt genuinely desires a permanent peace with Israel, but not at the price of ceding territory. Israel for her part also desires peace, but not at the cost of compromising her security. It is in the reconciliation of this dilemma that the heart of the problem lies. The most promising avenue of progress towards a comprehensive settlement still lies in the efforts to promote an interim arrangement under which the Suez Canal would be reopened in return for Israeli withdrawal to some line in Sinai to be agreed. Both Israel and Egypt are undoubtedly interested in such an arrangement, with the strong proviso made by the Egyptians that the first stage of withdrawal must not be an end in itself; it must lead to a comprehensive and final settlement.

There are limits to what any third Power can do. We will help if and where we can, especially in relation to guarantees by the leading Powers to give confidence in a lasting peace. But one thing was crystal clear to me when I was in Cairo and later talked to Mr. Eban, the Foreign Minister of Israel. No progress will be made in solving the problem unless the momentum and intensity of an exchange of views is accelerated. Where distrust is so deep it cannot be removed by leisurely correspondence through a third Power at intervals of months or weeks.

No one can dictate a peace, but the only answer to the present deadlock is, in my view, a third party which can accurately and quickly transmit and interpret ideas between those who confront each other; otherwise there will be no solution.

There are signs that this is now recognized to be right and that it is necessary to set up this kind of machinery if there is to be progress; time is not to be wasted, which might make war more likely.

FROM ADDRESS TO U.N. GENERAL ASSEMBLY, 30.9.71

But if war is to be avoided those who are in confrontation must actively help to promote dialogue. The main ingredients of peace are known. Practical proposals have been put forward which would satisfy the Arab desire for Israel withdrawal. There are ways and means of meeting the legitimate Israeli need for permanent physical security. I will not debate them here, but I will say this and positively : that unless a mechanism of dialogue can be established, sooner or later (and maybe sooner than later) the fighting will start again.

Confidence can only be established through dialogue : here an interim arrangement providing for phased withdrawal and the opening of the Suez Canal, and with a link to the next stage, could serve to build confidence and to prove to the parties that there is more to be gained by dialogue and coexistence than war. I believe that Dr. Jarring has a crucial role in this process of establishing contact. But whoever stages this dialogue, the tempo of it must be quicker than it has been until now and at closer range. Distrust of this depth cannot easily be removed by long-range correspondence. The onus of adopting dialogue must rest with those who now confront each other in arms. It is for us to help them to find the way to it and time is short.

* * *

FROM PRESS CONFERENCE, LONDON, 22.9.71, AFTER EGYPTIAN VISIT
AND BEFORE DEPARTURE TO U.N.

... President Sadat put forward his proposal for a two-phase withdrawal, provided there is a link between the two phases. I would think that this is something which Israel too is willing to consider. So it seems to me very largely a problem, this -- because both are interested in phase one -- I think both would probably agree that there should be a further phase. And it seems we are very largely concerned with the mechanics of how on earth you get these two countries which have had such an historical distrust of each other for so long, and the distrust persists -- how you get them into some kind of more effective contact than there is now.

Unless we can do this in some way or other, I think that the situation will go on as it is and will deteriorate.

Therefore I think New York does provide an opportunity, because all the interested Foreign Ministers will be there, an opportunity to explore this ground and see if we cannot get something more practical going than there is, because Dr. Jarring, although he has done his best, is still in long distance correspondence and at very long intervals. And this is not going to solve the problem.

So I think this is the main thing we have to talk about and try and find ways and means of bringing the two countries closer together with much less indirect contact than up till now.

It does seem to me as though the ingredients of a solution are there, an interim solution with a link to the second and final phase, but the mechanics are absent ...

* * *

FROM SPEECH DELIVERED IN CAIRO ON 13 SEPTEMBER 1971

Last October I took the opportunity at Harrogate to set out the elements of such a settlement which, in our view, would be fair. The most important of these elements were that Israeli armed forces should withdraw from territories occupied during the conflict of 1967 in the certainty of the knowledge that all states and claims of belligerency between countries engaged in that conflict would be brought to an end. We see no substitute for an agreement which will embody these basic elements ...

In this context, I should make clear that as far as Egypt and Israel are concerned that frontier should in our view be the old international frontier subject to whatever arrangements may be agreed for Gaza.

* * *

FROM SPEECH DELIVERED TO FOREIGN AND COMMONWEALTH AFFAIRS AT
THE UNITED NATIONS ASSOCIATION ANNUAL GENERAL MEETING,
LOUGHBOROUGH UNIVERSITY, ON 4 APRIL 1971

It is fundamental that the parties must by one method or another agree between themselves on the issues in dispute. Only such an agreement can lay the foundations for true peace and stability in the region. For example without agreement between the parties on frontiers there is nothing tangible and stable for others to guarantee.

* * *

FROM PRESS CONFERENCE ON 10 MARCH 1971

And the log jam at present is that it is quite plain that the Egyptians have come forward with a positive statement that they will be prepared for a negotiated settlement leading to peace with Israel, and they have spelled out an interpretation of what they mean by this. It is something the Egyptians have not done before. The Israelis are willing to negotiate about withdrawal, but so far they have said they are not willing to start the negotiation from the base line of 1967. And this is causing at the moment the hold up. I do not know the best way to break that hold up. I think it is primarily for Dr. Jarring. We will give him any help we can or he asks for. I shall have a chance to talk this over with Mr. Eban. I do not think I have any more to say about it at the moment.

Question : How far was the British text of Resolution 242 definitive on the territorial question ?

Answer : It is quite clear that no settlement can be dictated. The only thing that anybody outside Israel, Egypt and Jordan can do - and Syria - is really to help to get the parties together. And the only way they will get together is through Dr. Jarring. So any proposals we have to make, if we felt there were any proposals in relation to frontiers or demilitarized zones or anything like that, the proper way to make these is through Dr. Jarring. If we should feel, that is, there is a real contribution to be made.

The most convenient base to start from - in fact there is no other in relation to Egypt and Israel - is the 1967 frontier. If small adjustments are to be made, I think that is the most convenient base from which to start. Otherwise you have to start de novo and it becomes much more than an adjustment. Either that, or Israel will have to specify the frontier anew. And this definition will have to be conveyed to the Egyptians and then debates can begin. So I think everybody assumes, or I would have thought most people assume when the Israelis withdraw to what they call secure frontiers, that this was probably the point of departure, that the adjustments would be made from the 1967 frontier. If there is any other way that the Israelis can get the Egyptians to accept, well and good, I doubt that there is in fact such a way. I thought the most realistic way is 1967. However, I shall talk about that with Mr. Eban.

* * *

FROM SPEECH AT THE ANGLO-ARAB ASSOCIATION DINNER ON TUESDAY,
2 MARCH 1971

Mr. Riad left us in no doubt of the sincere desire of his Government for an honourable peace in the Middle East. Since his visit, Dr. Jarring has taken a positive initiative to try and identify the essentials for a settlement between Egypt and Israel within the terms of the governing Resolution of the Security Council. These have been welcome developments. The U.A.R. Government has felt able to give clear, unequivocal and specific commitments on the nature of the peace which the U.A.R. would undertake to keep. Dr. Jarring now seeks from Israel a matching commitment on withdrawal within the terms of Resolution 242.

Everyone understands the need for physical security for the State of Israel. It is the task of statesmanship to find the answer which will give confidence. Egypt has risen to the occasion by a public and absolute commitments to live at peace following a negotiated settlement.

* * * * *

FROM SPEECH TO THE YORKSHIRE AREA COUNCIL CONSERVATIVE PARTY,
ON 31 OCTOBER 1970 AT HARROGATE

I believe that a settlement should establish a definitive agreement on territorial questions. Such an agreement would be the answer both to Israel's fear for her existence and, at the same time, to Arab fear of Israeli expansionism. This is why the balance between the provisions for Israeli withdrawal and secure and recognized boundaries is so important. No outsider can prescribe exactly where these boundaries should be. If they are to be recognized, they must first and foremost be agreed by the countries concerned. Between Israel and Egypt, an international boundary has existed for a long time, I believe that this boundary should once again be recognized in a settlement, subject to whatever arrangements might be made to deal with the special problems of Gaza, problems that derive from the immense concentration of refugees in the Gaza area, whose future would have to be resolved by a settlement.

Between Israel and Jordan, the problem is more difficult. There has never been a recognized boundary between the two countries. But I believe that the Resolution

implies that secure and recognized boundaries should be based on the Armistice Lines which existed before the war of 1967, subject to minor changes which might be agreed between the two countries.

Between Israel and Lebanon there is no problem; the present boundary though troubled by fighting like so many other areas in this troubled region, has never been questioned and should remain.

Between Israel and Syria there is of course the very sensitive problem of the Golan Heights. Syria has not accepted the Security Council Resolution. It is therefore impossible yet to discuss how the dispute between Israel and Syria should be resolved. But I would expect that, once Syria accepted the Resolution, the general principles governing the location of the other boundaries would also govern the boundary between Israel and Syria.

* * * * *

ישראל - בריטניה

- א. החלפת השלטון שינתה את אורח המגע עם הדרג המדיני מאינטימיות שהיתה פורה לעיתים - לאדיבות פושרת. נעלמה האפשרות להשג על ידי התמקחות סוערת עם מנהיגי הלייבור השפעות על הדרג המינהלי. תחת זאת קיים המגע השוטף עם הפורליין אופיס שהינו מעשי, יעיל, אך מוגבל בהיקפו ואולי אף בסיכויו. מצב זה מתאזן במידת מה על ידי אישיותו של שר החוץ, המצדד בישראל בטוחה בכושר הגנתה: אך לא "חזקה מדי" - אחרת היא לא תחפשו ותגרור את האיזור למעורבות בין מעצמות מסוכנות לשלום העולם ולשלום אספקת הנפט.
- ב. הפורמולה לשלום במז"ת מסתפקת בצידוד ב-242 ובשליחות יארינג, חוץ חמיכה יציבה אך לא מיליטנטית באיגרתו מ-8 בפברואר. בנואם שנשא בהרוגייס ב-1970 התווה סר אלק מחשבותיו על מפת השלום הדומה לתכנית רוג'רס. לעיתים מביעים חמיכתם בעקרון המגעים הישירים. לגבי ירושלים אין דברים הניתנים לייחוס מלא, אך נראה, כי עיר מאוחדת חוץ מתן סטטוס נראה לעין ואולי אף כעל היקף מוגבל למדי, לערכים - מתקבלה על דעת הבריטים. הרצון להתכסא בכלל בעניינים כנ"ל מוגבל ובהוץ המיגבלה הכללית, מחגלית לעיתים קרובות השאיפה לסכר האוזן הערבית, כאשר הפגיעה האפשרית בישראל מהווה שיקול משני, שכן ישראל מחזיקה בכל הקלפים, מחוסנת יותר במנסליותה, חזקה יותר ועל כן חייבת להיות פגיעה פחות. פורמולה זו מכוונת התנהגותם במועצת הבטחון.
- ג. מספק נשק חשוב למדי לפני ובימי מלחמת ששת הימים - ירדה אנגליה לדרגת ספק משני. הדברים הקיימים זורמים בסדר ודברים חדשים (צוללות ופריטים אלקטרוניים) עומדים על הפרק. האספקה לערבים גדלה בהרבה ועובדה זו בנוסף לגידול העיסקות עם פרס הפכו את העניין המשקי באספקה לישראל להרבה פחות חשוב מאשר היו נראים הסיכויים כאשר בוטלה עיסקת הצ'יפטיינים עם ישראל לפני השלמחה ב-1968. כס"ה השתפרו היחסים עם מצרים בשנים האחרונות, כשעיקר מטרה הזיקה הבריטית: התחסנות בפני אפחעות כשטח הנפט וחזוק הכלכלה בכללותה. שיפור במאזן הכלכלי הבריטי - חיקוה עיקרית של הממשלה השמרנית הנתונה בצרות - הינו מטרה עליונה. אינטימיות עם ישראל מסוכנת לשיפור זה בשל תגובת השרשרת האפשרית בעולם הערכי - ועל כן הזהירות המירבית בכל מגעיו. היחסים עם עירק וסוריה נשארו קרירים והמגעים עם לוב מהווים מקור דאגה תמידית. לטווח יותר ארוך עשוי המצב להשתנות בהדרגה, בגלל הציפיות המסחריות הגדולות משדות הנפט בים הצפוני.
- ד. מדובר הרבה על תיאום מדיניות החוץ בכלל והמזת"ית בפרט עם צרפת והדוגלים בחיזה זו יכולים להביא לה סימוכין. אולם אין להסיק מפורש זה או אחר שהיחסים ימשיכו וייתחדקו עד כדי הופעה משותפת בכל הנושאים האירופיים והלא-אירופיים. המדיניות הצרפתית קוממה נגדה מספר מדינות אירופיות ועשויה, אם לא תשתנה, להכביד על התיאום עמה. לטווח ארוך יותר ועם השתלכותה האוגנית של בריטניה בגופים האירופיים למיניהם כמעט ולא מתקבל על הדעת המשך מרכזיותו של התפקיד הצרפתי בהם. אך זוהי נחמה לטווח ארוך יותר. לא מן הנמנע כי לפי שעה לא תרצה בריטניה, מחוץ חישובים ערביים עצמאיים, שצרפת תקצור את כל התהילה

THEORY OF THE

- 1. THEORY OF THE ...
- 2. THEORY OF THE ...
- 3. THEORY OF THE ...
- 4. THEORY OF THE ...
- 5. THEORY OF THE ...
- 6. THEORY OF THE ...
- 7. THEORY OF THE ...
- 8. THEORY OF THE ...
- 9. THEORY OF THE ...
- 10. THEORY OF THE ...
- 11. THEORY OF THE ...
- 12. THEORY OF THE ...
- 13. THEORY OF THE ...
- 14. THEORY OF THE ...
- 15. THEORY OF THE ...
- 16. THEORY OF THE ...
- 17. THEORY OF THE ...
- 18. THEORY OF THE ...
- 19. THEORY OF THE ...
- 20. THEORY OF THE ...
- 21. THEORY OF THE ...
- 22. THEORY OF THE ...
- 23. THEORY OF THE ...
- 24. THEORY OF THE ...
- 25. THEORY OF THE ...
- 26. THEORY OF THE ...
- 27. THEORY OF THE ...
- 28. THEORY OF THE ...
- 29. THEORY OF THE ...
- 30. THEORY OF THE ...
- 31. THEORY OF THE ...
- 32. THEORY OF THE ...
- 33. THEORY OF THE ...
- 34. THEORY OF THE ...
- 35. THEORY OF THE ...
- 36. THEORY OF THE ...
- 37. THEORY OF THE ...
- 38. THEORY OF THE ...
- 39. THEORY OF THE ...
- 40. THEORY OF THE ...
- 41. THEORY OF THE ...
- 42. THEORY OF THE ...
- 43. THEORY OF THE ...
- 44. THEORY OF THE ...
- 45. THEORY OF THE ...
- 46. THEORY OF THE ...
- 47. THEORY OF THE ...
- 48. THEORY OF THE ...
- 49. THEORY OF THE ...
- 50. THEORY OF THE ...
- 51. THEORY OF THE ...
- 52. THEORY OF THE ...
- 53. THEORY OF THE ...
- 54. THEORY OF THE ...
- 55. THEORY OF THE ...
- 56. THEORY OF THE ...
- 57. THEORY OF THE ...
- 58. THEORY OF THE ...
- 59. THEORY OF THE ...
- 60. THEORY OF THE ...
- 61. THEORY OF THE ...
- 62. THEORY OF THE ...
- 63. THEORY OF THE ...
- 64. THEORY OF THE ...
- 65. THEORY OF THE ...
- 66. THEORY OF THE ...
- 67. THEORY OF THE ...
- 68. THEORY OF THE ...
- 69. THEORY OF THE ...
- 70. THEORY OF THE ...
- 71. THEORY OF THE ...
- 72. THEORY OF THE ...
- 73. THEORY OF THE ...
- 74. THEORY OF THE ...
- 75. THEORY OF THE ...
- 76. THEORY OF THE ...
- 77. THEORY OF THE ...
- 78. THEORY OF THE ...
- 79. THEORY OF THE ...
- 80. THEORY OF THE ...
- 81. THEORY OF THE ...
- 82. THEORY OF THE ...
- 83. THEORY OF THE ...
- 84. THEORY OF THE ...
- 85. THEORY OF THE ...
- 86. THEORY OF THE ...
- 87. THEORY OF THE ...
- 88. THEORY OF THE ...
- 89. THEORY OF THE ...
- 90. THEORY OF THE ...
- 91. THEORY OF THE ...
- 92. THEORY OF THE ...
- 93. THEORY OF THE ...
- 94. THEORY OF THE ...
- 95. THEORY OF THE ...
- 96. THEORY OF THE ...
- 97. THEORY OF THE ...
- 98. THEORY OF THE ...
- 99. THEORY OF THE ...
- 100. THEORY OF THE ...

על מדיניותה הפרו-ערבית.

ה. בעימות עם בריה"מ חלה אקטיביזציה בבריטניה מאז חילופי השלטון וגברו הסיכויים של תיאום יתר עם ארה"ב בעניינים עקרוניים או חשובים, כילטרליזם וגלובליזם כאחד. ניתן לשער, כי בריטניה תהרוס לגיבושו של כח הגנתי יעיל, תשתדל להנהיג תהליך זה מבלי להחמיץ, כמובן, הזדמנויות להרפייה בלתי מסוכנת של הסתייגות הבין גושים. אך היא תנהג בזהירות ובסבלנות. מקומה של ישראל בתפיסה הבריטית בכל התהליך המצופה הזה יושפע על ידי דירוגה של ישראל בו על ידי ארצות הברית יחד עם השיקולים הערכיים המוזכרים לעיל.

ו. ביחסיו הכלכליים יצטרכו להתהוות שינויים לטובתנו על מנת שלא ניפגע מתוצאות כניסת בריטניה לשוק. בינתיים בריטניה הינה הלקוח והספק השני במעלה של ישראל. ישראל הינה הלקוח האינדוידואלי הראשון של בריטניה במזה"ח. מאבקנו שלא להיפגע מן הבאות ידוע לחברי המשלחת ונימצא בעיצומו.

ישעיהו ענוג

© 2000 Blackwell Science Ltd

משרד החוץ
המחלקה הכלכלית

אל : מנכ"ל סמ"ח ס/מנהל איכ"פ
ב

~~יועץ כלכלי~~

(2)

בברכה

מאת

"B"

הגנרלי

13.4.72, ירושלים

AIDE-MEMOIRE

SALE OF ISRAEL BONDS IN BRITAIN

When Mr Eban was in London last November, he asked for a more lenient official attitude towards the sale of bonds in Britain.

The position has been looked at again, in the light of this request. The main difficulty has been that foreign securities can only be bought by British residents after paying the investment premium (currently above 30%). This is a general rule and it would be difficult to alter it. But it is now possible to be a little more forthcoming over some of the technical difficulties.

One problem in the past was that Israel bonds were understood not to be transferable to another owner within 5 years of purchase, as required by the Bank of England. This may no longer matter so much, provided bonds are transferable and marketable some time after 5 years.

Another difficulty for the Bank of England has been that Israel bonds do not appear to be quoted on any stock exchange. If it can be shown that bonds are in fact marketable from the time of purchase (eg in New York) this would also make a difference to approval being given.

The Bank of England are in touch with the Israel Embassy in London on these two points. Recent changes in Bank of England practice will need to be explained in detail in London if the Israel authorities are to take advantage of them.

It is hoped that these changes will go some way towards improving the prospect for Israel bond sales.

BRITISH EMBASSY

TEL AVIV

22 March 1972

EMBASSY OF ISRAEL

2 PALACE GREEN,

LONDON, W.8

WESTERN 8091

שגרירות ישראל לונדון

20 אפריל 1972

121
מסלול
אל: ארופה ב.
מאת: הציר, לונדון

הנדון: ביקור מזכ"ל הליגה-הערבית,
חסונה.

חסונה מבקר בבריטניה כאורח האגודה האנגלו-ערבית שקיימה ביום 18.4 את סעודתה השנתית. אורח הכבוד מצד הבריטים היה שר המדינה במשרד החוץ - יוסף גודבר. רצ"ב המצאו נוסח נאומו כפי שפורסם ע"י משרד החוץ. דבריו של גודבר היו בנימה לכבית אך לעצם העניין באשר נוגע למדיניות הבריטית במזה"ת הוא חוזר על דבריו של סר אלק בנאומו הידוע ב"הרוגייט". מתאשר לכן הנחתנו שנאום זה, כולו, מבטא עד היום הזה נאמנה, את המדיניות הבריטית.

מענינה כמו כן ההיחסותו של גודבר לעניין הצוללות. גם כאן הוא חוזר על הנוסחה בה השתמשו מרגע שפרשה זו נתעוררה בעיתונות. בין יתר דבריו הוא מצביע על אספקת נשק וציוד לארצות ערב וביניהן מצרים. לא ידוע לנו על עיסקות חדשות שנחתמו עם מצרים בזמן האחרון. אנו כמובן עוקבים אחרי עניין זה באופן רצוף.

בברכה,
א. דופין

העמק: מזתי"ם
חקר

EMBASSY OF ISRAEL
2 PALACE GREEN,
LONDON W1B
WIS 8KH 0091

WELSHMAN, EUGENE D. (1911-1981)

$$f(x) = \frac{1}{2}x^2 - \frac{1}{3}x^3 + \frac{1}{4}x^4 - \frac{1}{5}x^5 + \frac{1}{6}x^6 - \frac{1}{7}x^7 + \frac{1}{8}x^8 - \frac{1}{9}x^9 + \frac{1}{10}x^{10} - \frac{1}{11}x^{11} + \frac{1}{12}x^{12} - \frac{1}{13}x^{13} + \frac{1}{14}x^{14} - \frac{1}{15}x^{15} + \frac{1}{16}x^{16} - \frac{1}{17}x^{17} + \frac{1}{18}x^{18} - \frac{1}{19}x^{19} + \frac{1}{20}x^{20} - \frac{1}{21}x^{21} + \frac{1}{22}x^{22} - \frac{1}{23}x^{23} + \frac{1}{24}x^{24} - \frac{1}{25}x^{25} + \frac{1}{26}x^{26} - \frac{1}{27}x^{27} + \frac{1}{28}x^{28} - \frac{1}{29}x^{29} + \frac{1}{30}x^{30} - \frac{1}{31}x^{31} + \frac{1}{32}x^{32} - \frac{1}{33}x^{33} + \frac{1}{34}x^{34} - \frac{1}{35}x^{35} + \frac{1}{36}x^{36} - \frac{1}{37}x^{37} + \frac{1}{38}x^{38} - \frac{1}{39}x^{39} + \frac{1}{40}x^{40} - \frac{1}{41}x^{41} + \frac{1}{42}x^{42} - \frac{1}{43}x^{43} + \frac{1}{44}x^{44} - \frac{1}{45}x^{45} + \frac{1}{46}x^{46} - \frac{1}{47}x^{47} + \frac{1}{48}x^{48} - \frac{1}{49}x^{49} + \frac{1}{50}x^{50} - \frac{1}{51}x^{51} + \frac{1}{52}x^{52} - \frac{1}{53}x^{53} + \frac{1}{54}x^{54} - \frac{1}{55}x^{55} + \frac{1}{56}x^{56} - \frac{1}{57}x^{57} + \frac{1}{58}x^{58} - \frac{1}{59}x^{59} + \frac{1}{60}x^{60} - \frac{1}{61}x^{61} + \frac{1}{62}x^{62} - \frac{1}{63}x^{63} + \frac{1}{64}x^{64} - \frac{1}{65}x^{65} + \frac{1}{66}x^{66} - \frac{1}{67}x^{67} + \frac{1}{68}x^{68} - \frac{1}{69}x^{69} + \frac{1}{70}x^{70} - \frac{1}{71}x^{71} + \frac{1}{72}x^{72} - \frac{1}{73}x^{73} + \frac{1}{74}x^{74} - \frac{1}{75}x^{75} + \frac{1}{76}x^{76} - \frac{1}{77}x^{77} + \frac{1}{78}x^{78} - \frac{1}{79}x^{79} + \frac{1}{80}x^{80} - \frac{1}{81}x^{81} + \frac{1}{82}x^{82} - \frac{1}{83}x^{83} + \frac{1}{84}x^{84} - \frac{1}{85}x^{85} + \frac{1}{86}x^{86} - \frac{1}{87}x^{87} + \frac{1}{88}x^{88} - \frac{1}{89}x^{89} + \frac{1}{90}x^{90} - \frac{1}{91}x^{91} + \frac{1}{92}x^{92} - \frac{1}{93}x^{93} + \frac{1}{94}x^{94} - \frac{1}{95}x^{95} + \frac{1}{96}x^{96} - \frac{1}{97}x^{97} + \frac{1}{98}x^{98} - \frac{1}{99}x^{99} + \frac{1}{100}x^{100} - \frac{1}{101}x^{101} + \frac{1}{102}x^{102} - \frac{1}{103}x^{103} + \frac{1}{104}x^{104} - \frac{1}{105}x^{105} + \frac{1}{106}x^{106} - \frac{1}{107}x^{107} + \frac{1}{108}x^{108} - \frac{1}{109}x^{109} + \frac{1}{110}x^{110} - \frac{1}{111}x^{111} + \frac{1}{112}x^{112} - \frac{1}{113}x^{113} + \frac{1}{114}x^{114} - \frac{1}{115}x^{115} + \frac{1}{116}x^{116} - \frac{1}{117}x^{117} + \frac{1}{118}x^{118} - \frac{1}{119}x^{119} + \frac{1}{120}x^{120} - \frac{1}{121}x^{121} + \frac{1}{122}x^{122} - \frac{1}{123}x^{123} + \frac{1}{124}x^{124} - \frac{1}{125}x^{125} + \frac{1}{126}x^{126} - \frac{1}{127}x^{127} + \frac{1}{128}x^{128} - \frac{1}{129}x^{129} + \frac{1}{130}x^{130} - \frac{1}{131}x^{131} + \frac{1}{132}x^{132} - \frac{1}{133}x^{133} + \frac{1}{134}x^{134} - \frac{1}{135}x^{135} + \frac{1}{136}x^{136} - \frac{1}{137}x^{137} + \frac{1}{138}x^{138} - \frac{1}{139}x^{139} + \frac{1}{140}x^{140} - \frac{1}{141}x^{141} + \frac{1}{142}x^{142} - \frac{1}{143}x^{143} + \frac{1}{144}x^{144} - \frac{1}{145}x^{145} + \frac{1}{146}x^{146} - \frac{1}{147}x^{147} + \frac{1}{148}x^{148} - \frac{1}{149}x^{149} + \frac{1}{150}x^{150} - \frac{1}{151}x^{151} + \frac{1}{152}x^{152} - \frac{1}{153}x^{153} + \frac{1}{154}x^{154} - \frac{1}{155}x^{155} + \frac{1}{156}x^{156} - \frac{1}{157}x^{157} + \frac{1}{158}x^{158} - \frac{1}{159}x^{159} + \frac{1}{160}x^{160} - \frac{1}{161}x^{161} + \frac{1}{162}x^{162} - \frac{1}{163}x^{163} + \frac{1}{164}x^{164} - \frac{1}{165}x^{165} + \frac{1}{166}x^{166} - \frac{1}{167}x^{167} + \frac{1}{168}x^{168} - \frac{1}{169}x^{169} + \frac{1}{170}x^{170} - \frac{1}{171}x^{171} + \frac{1}{172}x^{172} - \frac{1}{173}x^{173} + \frac{1}{174}x^{174} - \frac{1}{175}x^{175} + \frac{1}{176}x^{176} - \frac{1}{177}x^{177} + \frac{1}{178}x^{178} - \frac{1}{179}x^{179} + \frac{1}{180}x^{180} - \frac{1}{181}x^{181} + \frac{1}{182}x^{182} - \frac{1}{183}x^{183} + \frac{1}{184}x^{184} - \frac{1}{185}x^{185} + \frac{1}{186}x^{186} - \frac{1}{187}x^{187} + \frac{1}{188}x^{188} - \frac{1}{189}x^{189} + \frac{1}{190}x^{190} - \frac{1}{191}x^{191} + \frac{1}{192}x^{192} - \frac{1}{193}x^{193} + \frac{1}{194}x^{194} - \frac{1}{195}x^{195} + \frac{1}{196}x^{196} - \frac{1}{197}x^{197} + \frac{1}{198}x^{198} - \frac{1}{199}x^{199} + \frac{1}{200}x^{200} - \frac{1}{201}x^{201} + \frac{1}{202}x^{202} - \frac{1}{203}x^{203} + \frac{1}{204}x^{204} - \frac{1}{205}x^{205} + \frac{1}{206}x^{206} - \frac{1}{207}x^{207} + \frac{1}{208}x^{208} - \frac{1}{209}x^{209} + \frac{1}{210}x^{210} - \frac{1}{211}x^{211} + \frac{1}{212}x^{212} - \frac{1}{213}x^{213} + \frac{1}{214}x^{214} - \frac{1}{215}x^{215} + \frac{1}{216}x^{216} - \frac{1}{217}x^{217} + \frac{1}{218}x^{218} - \frac{1}{219}x^{219} + \frac{1}{220}x^{220} - \frac{1}{221}x^{221} + \frac{1}{222}x^{222} - \frac{1}{223}x^{223} + \frac{1}{224}x^{224} - \frac{1}{225}x^{225} + \frac{1}{226}x^{226} - \frac{1}{227}x^{227} + \frac{1}{228}x^{228} - \frac{1}{229}x^{229} + \frac{1}{230}x^{230} - \frac{1}{231}x^{231} + \frac{1}{232}x^{232} - \frac{1}{233}x^{233} + \frac{1}{234}x^{234} - \frac{1}{235}x^{235} + \frac{1}{236}x^{236} - \frac{1}{237}x^{237} + \frac{1}{238}x^{238} - \frac{1}{239}x^{239} + \frac{1}{240}x^{240} - \frac{1}{241}x^{241} + \frac{1}{242}x^{242} - \frac{1}{243}x^{243} + \frac{1}{244}x^{244} - \frac{1}{245}x^{245} + \frac{1}{246}x^{246} - \frac{1}{247}x^{247} + \frac{1}{248}x^{248} - \frac{1}{249}x^{249} + \frac{1}{250}x^{250} - \frac{1}{251}x^{251} + \frac{1}{252}x^{252} - \frac{1}{253}x^{253} + \frac{1}{254}x^{254} - \frac{1}{255}x^{255} + \frac{1}{256}x^{256} - \frac{1}{257}x^{257} + \frac{1}{258}x^{258} - \frac{1}{259}x^{259} + \frac{1}{260}x^{260} - \frac{1}{261}x^{261} + \frac{1}{262}x^{262} - \frac{1}{263}x^{263} + \frac{1}{264}x^{264} - \frac{1}{265}x^{265} + \frac{1}{266}x^{266} - \frac{1}{267}x^{267} + \frac{1}{268}x^{268} - \frac{1}{269}x^{269} + \frac{1}{270}x^{270} - \frac$$

電話：(02) 675-5441

222

方。丁巳三月

ကဏ္ဍ: ဝိသေသ

PRESS RELEASE

FOREIGN & COMMONWEALTH OFFICE

No 48

18 April 1972

3.00 pm

EMBARGO : NOT FOR PUBLICATION, BROADCAST OR USE ON
CLUB TAPES BEFORE 21.30 HOURS ON TUESDAY, 18 APRIL

SPEECH PREPARED FOR DELIVERY BY THE RT HON JOSEPH GODBER,
MP, AT THE ANNUAL DINNER OF THE ANGLO-ARAB ASSOCIATION,
DORCHESTER HOTEL.

Welcome guest of honour, His Excellency Dr Abdul Khaliq Hassouna, Secretary General of the Arab League, one of the Arab World's most respected and distinguished figures who will have been 20 years in office this year.

The Arab League was founded in 1945 with seven members and now has 18. As our Empire has contracted Hassouna's has expanded - even wider than the empire of another distinguished Egyptian whom we are honouring in London at this time !

Last year was a momentous one: with the withdrawal of British forces from the Gulf, the Arab League welcomed four new members, Bahrain, Qatar, Oman and the United Arab Emirates. The various measures of assistance promised by Her Majesty's Government have now been put in hand. We now have a new relationship with the Arab world; the withdrawal of our troops and our entry into the European

/....

Community do not mean a reduction of interest in the Arab world. Far from it, relations with the Arab world are now better than for many years.

In this respect I welcome very much Dr Hassouna's general comments on Anglo-Arab relations but I would like just for a moment to touch on two points to which he referred, namely the problem of the Islands in the Gulf and the supply of small submarines to Israel.

So far as the Islands are concerned, Britain has protected and sustained the position of the Arab communities in relation to these over very many years: but when Britain's withdrawal from the Gulf was proposed this met with general approval from the Arab States and it must surely be clear that when Britain withdrew from the area she could not continue her protective role. Sir William Luce spent many months seeking to secure a satisfactory outcome to the many problems which required settlement before the ending of our protection. In most of these he succeeded and we greatly welcomed the settlement over Abu Musa. Given the number and nature of all the problems, it could hardly have been expected that we should achieve 100% success. But in our view as Sir Alec Douglas-Horne said in the House of Commons on 6 December, the situation now achieved represents a reasonable and acceptable basis for the security and future stability of the area.

So far as the issue of small submarines is concerned, Britain has never operated an embargo on supplies to the Middle East but she has been careful to ensure that no supplies were provided to either side which upset the balance or led to serious escalation. That remains the position. We do of course supply military equipment to many Arab states, Egypt among them, and in the framework of our general policy as I have briefly described it, we are always ready to consider further applications sympathetically.

/....

The last two years have seen many changes in the Arab world as a whole, quite apart from Britain's relationships in the Gulf and elsewhere. The death of President Nasser and the ending of the exceptional authority which he exercised in the Arab world has led to a new assessment of relationships among the Arab States themselves. This includes the new ties between Egypt, Libya and Syria. We have also seen the formalisation of relations between Egypt and the Soviet Union in their treaty last year and this has now been followed by one between the Soviet Union and Iraq.

These are facts of which we must take note but they need not mean, and I hope they will never mean, any adverse change in Britain's relationships with the Arab world. Britain's links with the Arab States of the Middle East are based on a community of interest. That community of interest continues and has been strengthened in the past year by such practical co-operation as our participating in the arrangements for the Sued pipeline and by the continued growth of trade between Britain and the Arab States.

I now turn to that most central and urgent issue, the quest for a peaceful solution to the Arab-Israel problem. Let me begin by repudiating one rumour which has gained a certain amount of currency in recent months, the story that there has been a shift in emphasis in the policy of Her Majesty's Government towards the Middle East dispute. I must stress most categorically that this rumour is totally unfounded. The clear aim of our policy is unchanged: we wish to see a peaceful settlement in the Middle East brought about as quickly as possible. We remain ready to do all in our power to help achieve such a settlement. We believe that any settlement must be in accordance with the terms of Security Council Resolution 242 of November 1967.

- 4 -

Our views about how the terms of that Resolution might be applied remain as Sir Alec Douglas-Home set them out in his speech in Harrogate in October 1970. At that time, you will remember, he said, and I have no hesitation in quoting from a speech which has become a basic document, that "any settlement, like the Resolution of November 1967, must be based on two fundamental principles; the inadmissibility of the acquisition of territory by war; and the need for a just and lasting peace in which every state in the area could live in security". Sir Alec went on to say that, "This means, as the Security Council said, that Israeli armed forces must withdraw from territories occupied in the conflict; and that, on the other hand, the state of belligerency, which has existed in the Middle East, must be ended, and the right of every state to live in peace within secure and recognised boundaries free from threats or acts of force, must be recognised".

Ladies and gentlemen, the Security Council Resolution was in 1967. Sir Alec Douglas-Home's speech was in October 1970. But we are now in April 1972. What advance has there been over all these years? Very little. And it is daily becoming more difficult to feel any measure of optimism. Early in 1971 the relaunching of Dr Jarring's mission and the ideas which were floated about a possible interim arrangement whereby the Suez Canal might be reopened, led us all to hope for early progress towards a comprehensive settlement. Regrettably, at the end of last year, these hopes had almost entirely evaporated. At the beginning of 1972 we were glad to see Dr Jarring get into action again. We welcomed his visits to Senegal, to Cairo, Amman and Jerusalem. But now momentum once more seems to have faded. Equally it is difficult to imagine that there will be an early start to the proximity talks on the interim arrangement which the Government of the United States have been working on with the parties. I think that we all regard President Nixon's forthcoming visit to Moscow as the next milestone. We hope that the

/....

Heads of Government of the two super powers will be able to reach some agreement on steps to break the deadlock.

Meanwhile, our position remains clear. I have already stated our view on the substance of the problem. On procedures we are flexible. We are ready to do anything we can to help. We have throughout supported Dr Jarring and we hope that he will be able to devise some method of bringing about a meaningful negotiation. We are willing to play our part in any negotiating forum as we have done in the past with other Permanent Members of the Security Council in New York.

One thought is ever present in our minds. Time is not on anyone's side. The history of the past 25 years has amply proved this. The Middle East and the international community as a whole cannot afford an indefinite continuation of tension punctuated by outbreaks of hostility with all the attendant miseries, loss of life and destruction of property as well as the prolongation of the desperate plight of the Palestine refugees.

I should like to end with a parable. In the early days of Ancient Rome a priestess came to King Tarquin and offered to sell him nine books of prophecies which he knew would be invaluable in ruling the city. He found the price too high and refused the offer. The priestess thereupon burned three of the books and offered him the remaining six for the same price. Once again he refused and poured scorn upon her. She then burned another three of the books and offered him the last three, once again at the original price. This time the King got cold feet and thought there really must be something in the offer. So he accepted and finished up with three books for the same price at which he might have had the nine.

I do not intend to point a moral at one side or the other. The moral is that we have a framework for a just and

/....

lasting peace in the Middle East. Let us not miss the opportunity of bringing it about. If we do, matters can only get worse for all concerned.

In 1960 Dr Hassouna appealed to the world "to receive the Arabs as firm friends with whom they can work for peace". Our intention in this country is to do just that.

B 12/3/72
Embargoed until 2100 hours

22 March 1972 : Check

against delivery

SPEECH BY THE RT. HON. SIR ALEC DOUGLAS-HOME, KT, MP,
SECRETARY OF STATE FOR FOREIGN AND COMMONWEALTH AFFAIRS
AT THE ISRAEL AND BRITISH COMMONWEALTH ASSOCIATION/
ANGLO-ISRAEL CHAMBER OF COMMERCE DINNER IN JERUSALEM
ON 22 MARCH 1972

Your Excellencies, Ladies and Gentlemen, I am conscious of the honour which the Israel and British Commonwealth Association and the Anglo-Israel Chamber of Commerce have shown my wife and myself by inviting us to be their guests this evening. Our pleasure is increased by the fact that you have also invited the Foreign Minister of Israel and Mrs Eban. We had the pleasure of welcoming Mr Eban and his wife in London last December. Now we, in our turn, are delighted to be in Israel as guests of the Israel Government. In that context I particularly welcome the presence tonight of the Minister of Commerce and Industry as a new entrant into the Ministerial Trade Union.

To you, Mr Chairman, we are particularly grateful tonight. As so often, you are presiding over an occasion memorable to both our countries. You are doing so in spite of the personal tragedy which you and your family, and indeed all Israel, have just suffered in the death of your brilliant and distinguished brother at the height of his powers. My wife and I extend to you, your family and your country, our deepest sympathy. This is an occasion which means so much for the cause of international friendship. Not only friendship between our two countries, but also between Israel and the Commonwealth, whose distinguished representatives are also your guests tonight.

/...

We know, Mr Chairman, how much your two Associations have done to assist in promoting the good relations which now exist between Britain and Israel.

Politically, we are at one on many of the difficult world problems which we both face. There is a continuous flow of people between us. This strengthens the exchange of ideas which has been so stimulating a feature of the relationship between us over the past twenty-four years.

Happily, also, trade between Britain and Israel continues to flourish. It has been on a rising graph for almost every one of the past five years. Britain's exports to Israel last year were at a record level; as were Israel's to Britain. I see no reason why such happy progression should stop.

Mr Chairman, I have seen and heard enough of the pace of Israel's progress during my brief stay, to appreciate what immense strides you have taken to expand your industry even since my last visit in 1967. You have turned 20th century technology to the service of your people. Computers as well as citrus fruit are added to your economic alphabet. I am glad that we, the British, have to some extent helped you to do this, with equipment and skilled advice. We look forward to continuing as your partners in high technology: particularly in the expansion of your engineering and electronic industries; the improvement of your rail communications; your new power stations, including one day no doubt the development of nuclear power for peaceful purposes.

Our impending entry to the European Economic Community will, I trust, enable us to make an increasing contribution to this partnership. We shall be entering the largest developed market in the world, with over 250 million consumers, and responsible for 41% of total world trade.

/...

I am convinced that our entry will fortify the basic health of our economy by initiating a process of sustained growth. Our economic relations with the world outside the Common Market including of course Israel, will therefore be based on a broadened and strengthened foundation. So we hope to be able to sell you more when we go into Europe and with increasing prosperity we shall be able to buy more. I have no doubt that Israel will take advantage of this. In negotiations to adapt the Trading Agreement between Israel and the Community to take account of enlargement, we must do our best to produce a result which will be fair to all the parties. That is the basis of a good bargain. It is trade between Israel and the acceding states which will be affected by enlargement. But the Community's negotiations will be conducted by the Community as a whole acting through the Commission, and the outcome will not be decided, on the Community side, by the British Government alone.

We have had to accept changes in our own trading patterns as part of the consequences of our accession, and I should be less than frank if I pretended that there will be no changes in the pattern of United Kingdom/Israel trade. Though the pattern may change, however, the volume and value I believe will increase. Increased trade must be worked for. "In the sweat of thy face shalt thou eat bread." (Genesis).

Both of us will face more competition but both of us are, I am sure, ready to meet the challenge. The newly created British Export Group for Israel will be in the vanguard. Under their Chairman, Mr Michael Sieff, they will be building on the work done by their predecessors.

I am sure you will join me in paying tribute to one of the most distinguished of these, a man renowned for his contribution to public life both in Britain and Israel. I am referring of course to Lord Sieff of Brimpton, whose recent death has removed such a dynamic personality and one universally respected.

Many of those present here are businessmen, dealing with measureable facts. Mr Eban and I are less lucky. My business is politics. As a politician, I am naturally very much concerned about the conflict which has lasted ever since the foundation of the state of Israel between Israel and her Arab neighbours.

Politicians may talk about approaches to a settlement; they may bandy proposals and initiatives. None of us can shirk that duty, but all the time we are conscious that it is people, the ordinary people of this country, of the Arab countries, and indeed of countries even further afield, who pay the price of confrontation in death, in wounds and in suffering. The world needs peace.

I have just come from Lahore where I had talks with President Bhutto. We have witnessed a war in the subcontinent in the last four months and the statesmen of the sub-continent must address themselves to the task, the desperately difficult task, of making peace. But it is imperative that it should be done, for in the 20th century confrontation is something that we simply cannot afford.

In Europe we are succeeding in sinking our age-old rivalries in the common task of building a new, united Europe.

/...

We have recently seen the visit of President Nixon to China, and the agreement of these two great countries to replace confrontation by dialogue.

When I spoke to the Anglo-Israel Association in London at the time of your Foreign Minister's visit last winter, I said that central to this stubborn problem in the Middle East is Israel's right to security. That is true. There has been no change in our attitude on this fundamental point. Nor has there been any change in our views about the ways in which Israel's right to security might be protected and assured.

We think that protection and assurance ought to be provided through the conclusion of peace agreements, through the definition in these peace agreements of permanent and secure frontiers and through the achievement of arrangements on the ground designed to remove particular points of fear and to build up confidence between neighbours.

I will not repeat what I said in London about these three methods. Instead, I should like to talk a little more philosophically about the elements of the conflict as we see them. Israel is seeking "security". Her Arab neighbours are seeking the restoration of territory. One of the major obstacles to the achievement of a settlement is that, although there is a link, security and territory are different in nature. What is clear in this situation is that territorial change is not the only way to ensure physical security.

There are a number of ways. But one of them is an intangible, the attitude of mind of the various parties concerned. To be precise, security depends not only on the deterrent of armed might, nor solely on the security that geography can provide, but also on the changed atmosphere that would be created by the act of concluding a settlement.

The creation with neighbours of a will towards constructive co-existence may give the best security of all.

Following my visit to Cairo in September, I said that I believed that Egypt wished above all to live in peace with Israel. I am still convinced that for many reasons this is her intention and desire.

Therefore as I said in my speech to the General Assembly in New York last September, to this end dialogue must replace confrontation, and discussion must be substituted for intermittent correspondence.

We hope that an effective dialogue about the many issues to be resolved will soon develop between Israel and her Arab neighbours. None can impose a settlement. Only thus, in our view, is a durable settlement - that is to say, a settlement in the perpetuation of which both sides would have an interest - likely to be *achieved.* *shik and history*

On the procedures by which such a dialogue might be staged, and under which it might be conducted thereafter, we have an open mind. We have never committed ourselves to the view that one way of proceeding would be right or another wrong. Nor do we intend to do this. We shall welcome, and be prepared to do anything we can to bring about any serious dialogue and any progress towards a settlement.

The framework for dialogue is there in the form of Resolution 242. It would not be difficult to devise a formula which would suit Israel rather better.

/...

Nor would it be difficult to devise one which appealed rather more to her Arab neighbours. But it would, in our view, be impossible to devise a substitute for the Resolution which stood any real chance of being accepted by both or backed by a majority of world opinion.

This conflict has gone on for much too long. Confrontation with arms at the ready is too dangerous in the 20th century world where the anarchist is ready to take advantage of it to his own despicable ends.

We fervently hope that it will soon be brought to an end, so that the people of Israel, and the other peoples of the region, can concentrate on the manifold tasks which confront them in the realm of developing and consolidating their societies so that all may go about their lawful occasions in peace.

.....

משרד החוץ

ההתבטאויות שה"ח הבריטי על הסז"ח

במצורף, ההתבטאויותיו הרשמיות של שה"ח הבריטי
על הסורה ההיכוון מאז כניסת הממשלה השמרנית
לשלטון.

יש עקביות וחזרה ברורה בהתבטאויות על נושאי
הגבולות, יארינג, והצורך ברו-שיה והסכם בין
הצדדים. נראית סתירה בין הנסיון החוזר ונשנה
בהתבטאויות להגדיר גבולות או יסודות
טריטוריאליים, לבין הדגש החוזר ונשנה בכורח
ברו-שיה והסכם בין הצדדים. זאת הנקודה
האחת הבולטת מתוך ההתבטאויות שאפשר לראות בה
סתירה גיונית.

FROM FOREIGN SECRETARY'S STATEMENT IN FOREIGN AFFAIRS DEBATE,
HOUSE OF COMMONS, 4/11/71

When I visited Cairo in September it was my strong impression that Egypt genuinely desires a permanent peace with Israel, but not at the price of ceding territory. Israel for her part also desires peace, but not at the cost of compromising her security. It is in the reconciliation of this dilemma that the heart of the problem lies. The most promising avenue of progress towards a comprehensive settlement still lies in the efforts to promote an interim arrangement under which the Suez Canal would be reopened in return for Israeli withdrawal to some line in Sinai to be agreed. Both Israel and Egypt are undoubtedly interested in such an arrangement, with the strong proviso made by the Egyptians that the first stage of withdrawal must not be an end in itself; it must lead to a comprehensive and final settlement.

There are limits to what any third Power can do. We will help if and where we can, especially in relation to guarantees by the leading Powers to give confidence in a lasting peace. But one thing was crystal clear to me when I was in Cairo and later talked to Mr. Eban, the Foreign Minister of Israel. No progress will be made in solving the problem unless the momentum and intensity of an exchange of views is accelerated. Where distrust is so deep it cannot be removed by leisurely correspondence through a third Power at intervals of months or weeks.

No one can dictate a peace, but the only answer to the present deadlock is, in my view, a third party which can accurately and quickly transmit and interpret ideas between those who confront each other; otherwise there will be no solution. There are signs that this is now recognized to be right and that it is necessary to set up this kind of machinery if there is to be progress; time is not to be wasted, which might make war more likely.

FROM FOREIGN SECRETARY'S ADDRESS TO U.N. GENERAL ASSEMBLY 30/9/71

But if war is to be avoided those who are in confrontation must actively help to promote dialogue. The main ingredients of peace are known. Practical proposals have been put forward which would satisfy the Arab desire for Israel withdrawal. There are ways and means of meeting the legitimate Israeli need for permanent physical security. I will not debate them here, but I will say this and positively: that unless a mechanism of dialogue can be established, sooner or later (and maybe sooner than later) the fighting will start again.

Confidence can only be established through dialogue: here an interim arrangement providing for phased withdrawal and the opening of the Suez Canal, and with a link to the next stage, could serve to build confidence and to prove to the parties that there is more to be gained by dialogue and coexistence than war. I believe that Dr. Jarring has a crucial role in this process of establishing contact. But whoever stages this dialogue, the tempo of it must be quicker than it has been until now and at closer range. Distrust of this depth cannot easily be removed by long-range correspondence. The onus of adopting dialogue must rest with those who now confront each other in arms. It is for us to help them to find the way to it and time is short.

- - -

FROM PRESS CONFERENCE, LONDON, 22/9/71, AFTER EGYPTIAN VISIT
AND BEFORE DEPARTURE TO U.N.

... President Sadat put forward his proposal for a two-phase withdrawal, provided there is a link between the two phases. I would think that this is something which Israel too is willing to consider. So it seems to me very large a problem, this -- because both are interested in phase one -- I think both would probably agree that there should be a further phase. And it seems we are very largely concerned with the mechanics of how on earth you get these two countries which have had such an historical distrust of each other for so long, and the distrust persists -- how you get them into some kind of more effective contact than there is now.

Unless we can do this in some way or other, I think that the situation will go on as it is and will deteriorate.

Therefore I think New York does provide an opportunity, because all the interested Foreign Ministers will be there, an opportunity to explore this ground and see if we cannot get something more practical going than there is, because Dr. Jarring, although he has done his best, is still in long distance correspondence and at very long intervals. And this is not going to solve the problem.

So I think this is the main thing we have to talk about and try and find ways and means of bringing the two countries closer together with much less indirect contact than up till now.

It does seem to me as though the ingredients of a solution are there, an interim solution with a link to the second and final phase, but the mechanics are absent...

- - -

FROM SPEECH DELIVERED IN CAIRO ON 13 SEPTEMBER 1971

Last October I took the opportunity at Harrogate to set out the elements of such a settlement which, in our view, would be fair. The most important of these elements were that Israeli armed forces should withdraw from territories occupied during the conflict of 1967 in the certainty of the knowledge that all States and claims of belligerency between countries engaged in that conflict would be brought to an end. We see no substitute for an agreement which will embody these basic elements...

In this context, I should make clear that as far as Egypt and Israel are concerned that frontier should in our view be the old international frontier subject to whatever arrangements may be agreed for Gaza.

- - -

FROM SPEECH DELIVERED TO FOREIGN AND COMMONWEALTH AFFAIRS AT
THE UNITED NATIONS ASSOCIATION ANNUAL GENERAL MEETING,
LOUGHBOROUGH UNIVERSITY, ON 4 APRIL 1971

It is fundamental that the parties must by one method or another agree between themselves on the issues in dispute. Only such an agreement can lay the foundations for true peace and stability in the region. For example without agreement between the parties on frontiers there is nothing tangible and stable for others to guarantee.

- - -

FROM PRESS CONFERENCE ON 10 MARCH 1971

And the log jam at present is that it is quite plain that the Egyptians have come forward with a positive statement that they will be prepared for a negotiated settlement leading to peace with Israel, and they have spelled out an interpretation of what they mean by this. It is something the Egyptians have not done before. The Israelis are willing to negotiate about withdrawal, but so far they have said they are not willing to start the negotiation from the base line of 1967. And this is causing at the moment the hold up. I do not know the best way to break that hold up. I think it is primarily for Dr. Jarring. We will give him any help we can or he asks for. I shall have a chance to talk this over with Mr. Eban. I do not think I have any more to say about it at the moment.

Question: How far was the British text of Resolution 242 definitive on the territorial question?

Answer: It is quite clear that no settlement can be dictated. The only thing that anybody outside Israel, Egypt and Jordan can do - and Syria - is really to help to get the parties together. And the only way they will get together is through Dr. Jarring. So any proposals we have to make, if we felt there were any proposals in relation to frontiers or demilitarized zones or anything like that, the proper way to make these is through Dr. Jarring. If we should feel, that is, there is a real contribution to be made.

The most convenient base to start from - in fact there is no other in relation to Egypt and Israel - is the 1967 frontier. If small adjustments are to be made, I think that is the most convenient base from which to start. Otherwise you have to start de novo and it becomes much more than an adjustment. Either that, or Israel will have to specify the frontier anew. And this definition will have to be conveyed to the Egyptians and then debates can begin. So I think everybody assumes, or I would have thought most people assume when the Israelis withdraw to what they call secure frontiers, that this was probably the point of departure, that the adjustments would be made from the 1967 frontier. If there is any other way that the Israelis can get the Egyptians to accept, well and good, I doubt that there is in fact such a way. I thought the most realistic way is 1967. However, I shall talk about that with Mr. Eban.

FROM SPEECH AT THE ANGLO-ARAB ASSOCIATION DINNER ON TUESDAY,
2 MARCH 1971

Mr. Riad left us in no doubt of the sincere desire of his Government for an honourable peace in the Middle East. Since his visit, Dr. Jarring has taken a positive initiative to try and identify the essentials for a settlement between Egypt and Israel within the terms of the governing Resolution of the Security Council. These have been welcome developments. The U.A.R. Government has felt able to give clear, unequivocal and specific commitments on the nature of the peace which the U.A.R. would undertake to keep. Dr. Jarring now seeks from Israel a matching commitment on withdrawal within the terms of Resolution 242.

Everyone understands the need for physical security for the State of Israel. It is the task of statesmanship to find the answer which will give confidence. Egypt has risen to the occasion by a public and absolute commitment to live at peace following a negotiated settlement.

- - -

FROM SPEECH TO THE YORKSHIRE AREA COUNCIL (CONSERVATIVE PARTY)
ON 31 OCTOBER 1970 AT HARROGATE

I believe that a settlement should establish a definitive agreement on territorial questions. Such an agreement would be the answer both to Israel's fear for her existence and, at the same time, to Arab fear of Israeli expansionism. This is why the balance between the provisions for Israeli withdrawal and secure and recognized boundaries is so important. No outsider can prescribe exactly where these boundaries should be. If they are to be recognized, they must first and foremost be agreed by the countries concerned. Between Israel and Egypt, an international boundary has existed for a long time, I believe that this boundary should once again be recognized in a settlement, subject to whatever arrangements might be made to deal with the special problems of Gaza problems that derive from the immense concentration of refugees in the Gaza area, whose future would have to be resolved by a settlement.

Between Israel and Jordan, the problem is more difficult. There has never been a recognized boundary between the two countries. But I believe that the Resolution implies that secure and recognized boundaries should be based on the Armistice Lines which existed before the war of 1967, subject to minor changes which might be agreed between the two countries.

Between Israel and Lebanon there is no problem; the present boundary though troubled by fighting like so many other areas in this troubled region, has never been questioned and should ~~xxx~~ remain.

Between Israel and Syria there is of course the very sensitive problem of the Golan Heights. Syria has not accepted the Security Council Resolution, It is therefore impossible yet to discuss how the dispute between Israel and Syria should be resolved. But I would expect that, once Syria accepted the Resolution, the general principles governing the location of the other boundaries would also govern the boundary between Israel and Syria.

הנ"ל B

יחסים כלכליים בין בריטניה לישראל

1. יחסי מסחר בילטרליים

בריטניה היא הלקוח והספק השני במעלה של ישראל אחרי ארה"ב (כ-20% מסה"כ היבוא הישראלי מקורו בבריטניה). ישראל מייצאת לשוק הבריטי כ-12% מכלל היצוא. השוק הישראלי תופס מקום ראשון ביצוא הבריטי למזרח התיכון.

המוצרים העיקריים ביצוא הישראלי לבריטניה הם פרי הדר ומוצרים כ-50%, יהלומים 10%, מוצרי הלבשה וסריגה הנהנים ממוניטין כ-10%, מוצרי עץ ולבידים 10%.

ביבוא הישראלי מבריטניה החלק הארי של היבוא נובע מקניות יהלומים גלמיים מהשוק הבריטי המהווה 40-45%. מוצרים חשובים אחרים הם פחים ולוחות ברזל 5%, מוטות נחושת 3-4%, אניות 3.5-4%.

סחר חוץ בריטניה בשנים 1968-1971 (במיליוני \$)

השנה	יבוא	יצוא	גרעון מסחרי
1968	230.9	70.5	160.4
1969	248.5	74.8	173.7
1970	228.2	81.1	147.1
1971	273.5	97.5	176.-

2. עניינים קהילתיים

הפער המסחרי הגדול מחייב לדעתנו שהבריטים ילכו לקראתנו בנושאים כלכליים אחרים לא מסחריים טהורים לשם החזרה מסוימת של האיזון.

א. הרחבת השוק. לקראת כניסתה של אנגליה לשוק מהרבים ביטויי הדאגה לעתיד יצואנו לאנגליה ובמיוחד לגבי היצוא החקלאי וכן החריגים שבהסכמנו עם השוק (פרי הדר, לבידים, חומצה זרחית וכו'...). תביעתנו מהבריטים הנה חסימה בדרישתנו לחיקונים כלכליים משמעותיים בהסכמנו עם השוק במטרה למנוע פגיעה ביצואנו המסורתי לארבע המדינות המצטרפות.

ב. עדיפויות כלליות

בריטניה מאמצת את מדיניות הקהיליה בעניין העדיפויות הכלליות בכך שמעניקה את סדרי העדיפויות למדינות קבוצת ה-77 החל מהשנה ומסרבת אלכלול את ישראל ברשימת הנהנות.

כמובן דבר זה עלול לפגוע ביצואנו לאנגליה כי מדינות הנהנות מעדיפויות תוכלנה להפנות יצואן גם לאנגליה ואף לפתח מוצרים ותעשיות ולהעמיד אותנו בחחרות קשה.

בריטניה נקטה כעמדתה מבלי להביא בחשבון את קשרינו ההסטוריים אתה וכן את היקף היחסים הכלכליים כיום ועקרון ההגדרה העצמית עליו הצביעה בזמנו ב-OECD.

9.7.72 נסיון 13.1.72

1. General Information

The following information was obtained from the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, regarding the land grant to the State of California for the purpose of establishing a State Land Grant College.

The land grant was made by the Act of March 3, 1852, Chapter 24, Section 1, which provided that the Secretary of the Interior should select and convey to the State of California a certain amount of land for the purpose of establishing a State Land Grant College.

The land grant was made in accordance with the Act of March 3, 1852, Chapter 24, Section 1, which provided that the Secretary of the Interior should select and convey to the State of California a certain amount of land for the purpose of establishing a State Land Grant College.

The following table shows the land grant to the State of California for the purpose of establishing a State Land Grant College.

Year	Acres	Value	Notes
1852	10,000	\$100,000	Land grant to the State of California for the purpose of establishing a State Land Grant College.
1853	10,000	\$100,000	Land grant to the State of California for the purpose of establishing a State Land Grant College.
1854	10,000	\$100,000	Land grant to the State of California for the purpose of establishing a State Land Grant College.
1855	10,000	\$100,000	Land grant to the State of California for the purpose of establishing a State Land Grant College.

2. Land Grant

The land grant was made by the Act of March 3, 1852, Chapter 24, Section 1, which provided that the Secretary of the Interior should select and convey to the State of California a certain amount of land for the purpose of establishing a State Land Grant College.

The land grant was made in accordance with the Act of March 3, 1852, Chapter 24, Section 1, which provided that the Secretary of the Interior should select and convey to the State of California a certain amount of land for the purpose of establishing a State Land Grant College.

3. Land Grant

The land grant was made by the Act of March 3, 1852, Chapter 24, Section 1, which provided that the Secretary of the Interior should select and convey to the State of California a certain amount of land for the purpose of establishing a State Land Grant College.

The land grant was made in accordance with the Act of March 3, 1852, Chapter 24, Section 1, which provided that the Secretary of the Interior should select and convey to the State of California a certain amount of land for the purpose of establishing a State Land Grant College.

The land grant was made in accordance with the Act of March 3, 1852, Chapter 24, Section 1, which provided that the Secretary of the Interior should select and convey to the State of California a certain amount of land for the purpose of establishing a State Land Grant College.

B right for

British Foreign Policy

The Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Sir Alec Douglas-Home, addressed the Institute of Directors in London on 10 May.

Europe

For centuries, Sir Alec said, Europe had been the centre of the civilised world, spreading its apparently inexhaustible ideas and enterprise. It was true that in the present century the European drive had receded. Torn asunder by two cataclysmic wars and no longer pre-eminent in industrial or military strength, Europe was no longer the fulcrum of the balance of world power.

Europe had reached its position in the world because it had been the first continent to produce strong nation states; today that example had been imitated and surpassed by the more numerous populations of other continents. Experience was proving that 'the individual states of Europe are now too small each to maintain their old standards in the twentieth-century world. It is that which has turned the minds of statesmen to a search for greater unity. It qualifies already as a long-term evolutionary trend. The questions now are first, whether this unity will afford Europe an economic base sufficient to give the Europeans a standard of living consistent with their cultural past and their present aspirations. And secondly, whether on that base can be built a security so firm that from it will flow world authority.' There was no question of Europe regaining its position of almost total predominance; the United States, the Soviet Union and Japan had attained an individual political and economic weight which made this impossible, and they would be joined by China. Nor would such predominance be desirable, since the Third World would resent domination by any outside bloc. But, Sir Alec pointed out, '... a trading and monetary unit of the size of the enlarged Community conducting 41 per cent of the world's trade and acting on a high level of consensus would have considerable authority. It could use it, it ought to use it, not only to its own benefit, but also to that of the developing world with which it has so many historic associations.'

Sir Alec reminded his audience that the six present members of the Community, acting in unity during the last Kennedy Round (see pp.735-9, 1967) had been decisive in bringing about a liberalisation of trade. The addition of Britain and the other three prospective members would give Europe

a more telling voice, and one on the side of liberality. National character was real and national identity was an inspiration to endeavour; but identity was not lost in partnership and it was to that concept that Europe must move. 'There is no blue-print for supranationality which we need to fear', he added 'we will move by steps, testing each rule and institution as we go. Neither in the economic nor in the political field will the European Community move by the imposition of policies against the wishes of the member states.' With the long-term goal of partnership Europe would, by trial and error, increasingly reach consensus. 'I believe that the European Community will be, because the economic facts of life compel it, successful and that European influence, with Britain playing a leading role in it, will grow apace as the years go by. The occasion is there and we shall rise to it.'

East-West Relations

But Europe was not Western Europe alone, Sir Alec added: it included states with political systems entirely different from those of the Western European democracies. The political obstacles to the creation of a united Europe from the Atlantic to the Urals, as envisaged by General de Gaulle, were real; nevertheless, Western Europe possessed an economic and political magnetism which reached across Eastern Europe into the Soviet Union itself.

The consumer revolution knows no frontiers: the love of freedom is endemic to the human condition and there is in Eastern Europe a requirement for the technology which alone can bring the standards of life which the West enjoys and which the Soviet Union cannot supply. We have no designs on the East. We believe in the doctrine of live and let live. Political evolution in the countries of Eastern Europe is a matter for them, not for us. The Soviet revolution is 50 years old and feeling its age: doctrinaire Communism is no longer on the wavelength of the young who seek the freedoms enjoyed by their contemporaries in Western society.'

Sir Alec hoped that next year the conference on security and co-operation in Europe might take place, and that it would have the effect of thawing rather than freezing the present divisions within Europe. 'There has been and there is, an obstacle to freer trade and higher living standards. We ended the last war with high hopes of disarmament. We do not relish the heavy expenditure which the continuing - and in some ways increasing - military armament of the East imposes on us. We have no vested interest in tension: we have had no choice but to

protect ourselves against the east wind: but we seek every opportunity of warmer international weather. The conference may provide an occasion to act.' Britain's approach to the conference was strictly practical. 'Of course an absolute condition for progress is that no attempt is made by the Soviet Union to use the conference to put the security of Western Europe at risk. In the name of peace to destroy the balance of strength in Europe would be to destroy peace. If the countries of the East, for whatever motives, are prepared for a real as opposed to any illusory *détente*, we shall be only too eager to play our part in substantive negotiations. If the will is there, I can see no real obstacles to reconciliation. If it is not, no negotiation, however subtle or ingenious, can succeed. A conference is merely a procedure, not a guarantee of success. East-West accommodation can be pursued in a variety of ways. Indeed recent years have seen a series of East-West agreements of different kinds. A security conference can be a vehicle of *détente*, but it is not the only one. Nor in itself can it provide a quick and easy solution to the problems which face East and West today. Whatever may happen at the conference, we must not be deflected from our primary task of building up the strength and unity of Western Europe.'

The World Context

Speaking of the wider context of world evolution, the Foreign Secretary drew attention to the present 'flexibility in the patterns of power'. The fifties and sixties had been a period of ideological dispute, largely concerned with a conflict between Western and Communist philosophies of life: this confrontation had acted as a backdrop to almost every problem. The Communist countries had not abandoned their goal. But President Nixon's visit to China (see pp.111-13) had demonstrated that a total difference of ideology was not a bar to dialogue when national interests were at stake. The negotiations on strategic arms limitation (see p.254) were taking place unencumbered by ideological differences. The dispute between China and the Soviet Union had an ideological context but was also about power and territory. The Communist bloc was no longer monolithic—the Soviet Union and China, the Foreign Secretary pointed out, had taken different sides in the Indo-Pakistan conflict (see pp.59-63). In the present circumstances it must be in the prime interests of all countries to avoid war which could involve the major powers. Europe in the past had set an appalling example of neighbourliness, Sir Alec added. 'It remains a major potential area of confrontation and will continue to be so until a real *détente* is achieved. We must ensure that Europe's conventional forces, backed by the nuclear deterrent, and sustained by the Atlantic Alliance, remain adequate to preserve Europe's security. It seems to be the Soviet purpose to stabilise the West while progress towards their political objectives is made in the Middle East and towards the Indian Ocean. That sets a problem for Europe, for its oil is on this path. But it is in Asia that the Soviet Union, China, the United States and Japan find themselves in the closest juxtaposition. Spheres of influences and patterns of alliance are less precisely defined in Asia than elsewhere. Of course this could result in Russia and

China challenging each other for gains of territory and influence. One hopes commonsense forbids it. For unless the rivalry between Russia and China takes charge, the potential for peaceful development in Asia is vast. The emergence of China on to the world stage may be seen by some as a danger. I believe to the contrary that this is a healthy development. The less of an introvert a nation becomes, the greater the chance of peaceful policies being pursued. Britain of course still has considerable influence in Asia, through our associations with the Indian sub-continent, with Japan, with South-East Asia, with Australia and New Zealand. But a European voice is notably lacking in that part of the world. A unified Europe should be able to play a leading and conciliatory role in Asia.'

Africa

In Africa too a long-term view must be taken. There were, Sir Alec considered, two primary factors involved in the continent. 'The first evident truth about the countries of Africa is that they find the Westminster pattern of parliamentary government to be unsuited to their own local conditions and differing concepts of democracy. It was a shock to learn that what was so good for us was unworkable for them, but it is a fact and we have to live with it. The second point is that it now seems likely, and to the African countries desirable, that the largely arbitrary pattern of frontiers between states which the Europeans evolved in their so-called scramble for Africa should be permanent. It may not be so always, but with some exceptions African states are not acquisitive of each other's territories. Instability is largely within existing international boundaries, not across them. The countries of Africa are already finding that, as with any nation state, world influence largely depends on international economic strength and political stability. They are both elusive. It is the problems of southern Africa which still cause great concern throughout the continent and to us. It is difficult indeed to prophesy the outcome of these complex and emotive divisions of society. My hope is that dialogue and not confrontation will be the means of solution.' Apart from the consideration that 'tyranny overthrown by the sword can be counted on to beget further tyranny... There is no sign whatever that the use of force against southern Africa from the north would be successful. As far as [the British] Government are concerned, and in so far as we can exercise an ounce of influence in Africa, our energies will be devoted to the theme of dialogue. That was the mainspring of our effort to open the door for the Africans in Rhodesia.' The decisions, however, lay with those, black and white, who lived in Africa—whether South Africa, the Portuguese territories or Rhodesia.

The Middle East

The dispute in the Middle East still defied solution: here there was the problem of a basic lack of trust, both sides wanting peace, but neither having any confidence in the intentions of the other. 'There can be no lasting military solution in the long term and a negotiated settlement is the only way out of this tragic and debilitating conflict. In this situation we must continue our efforts to get the Arabs and Israelis (assisted at the start by a third party, because

that is Egypt's expressed desire) to initiate a dialogue, based on security for Israel and recovery of territory for the Arabs.' The common interest for both in a settlement was overwhelming.

Choice for International Community

The question was whether countries would accept 'the wish of the overwhelming mass of ordinary people for peaceful evolution', or attempt to take advantage of 'the short-term and illusory benefits of conflict'. Sir Alec felt that the British people had some particular attributes which would play a part in the world's evolution; a willingness to respect the views of political opponents within a structure of law, as well as the asset of imagination, as shown in the treatment of Britain's imperial responsibilities.

Rhodesia

THE PEARCE REPORT

On 4 May Lord Pearce presented to the Foreign and Commonwealth Secretary, Sir Alec Douglas-Home, the report of the commission on the test of acceptability in Rhodesia (see pp. 590-1, 1971). On 23 May it was published as a White Paper: Cmnd. 4964, *Rhodesia: Report of the Commission on Rhodesian Opinion under the Chairmanship of the Right Honourable the Lord Pearce* (HMSO, £1.20), and presented to Parliament by the Foreign and Commonwealth Secretary. The report was signed by Lord Pearce as Chairman, by the three Vice-Chairmen, Lord Harlech, Sir Maurice Dorman, and Sir Glyn Jones and by the Secretary-General, Mr. Harold Smedley. (The signatories are hereafter referred to collectively as the Commission.)

Foreword

In this first chapter, the Commission state their findings: that the proposals had been 'fully and properly explained to the population of Rhodesia'; and that 'the people of Rhodesia as a whole do not regard the proposals as acceptable as a basis for independence'.

Preparation and Methods

In Chapters 2 to 7 of the report, the Commission describe their preparations for the test (see p.15) and their methods of enquiry. Both in deciding on and executing their methods, they were concerned to establish their independence and impartiality. This applied, for example, to the selection of commissioners and interpreters; the framing and publicising of commissioners' itineraries; explanation of the proposals, whether by the Commission's published simplified version, by radio or by the commissioners; and the giving of access to the Press. They reluctantly accepted the few restrictions on meetings and visits desired by the Rhodesian authorities where they also felt these to be justified, recognising that the disturbances which took place in the urban areas during the first fortnight of their enquiry created a difficult security situation. They stress that where methods were altered during the course of the test, this was done not because of pressure by the Rhodesian authorities but to give people greater opportunity to express an individual opinion.

The enquiry itself lasted from 11 January to 11

March. Commissioners explained the proposals, answered questions and assessed opinions throughout the country. The Commission stayed mainly in Salisbury and Bulawayo, to hear organisations and leading individuals. In addition, written views were requested from those in Rhodesia and Rhodesians in other countries. There were 20 commissioners altogether, as four extra qualified men were sent for during the test. Of these, seven pairs covered the country's seven Provinces; two covered urban areas, helped by Provincial commissioners; and the one woman commissioner met Rhodesian women and helped in other sectors. The Commission also visited urban areas, detainees and commissioners in the field; organised radio broadcasts with the help of the Rhodesia Broadcasting Corporation and of a suitably experienced commissioner; and made agreements with the Attorney-General of Rhodesia on immunity in respect of appearances before the Commission and of normal political activities. They also attempted to organise a sample survey to supplement other methods and obtain views from those who might not otherwise give them; this proved impossible because they were unable to obtain suitable interviewers locally.

In Chapters 8 to 12 the Commission consider the assessment and its attendant problems. These chapters are summarised below.

Chapter 8: Problems of Assessment

(a) 'Normal Political Activities'

The Commission decided that the proposals' requirement for 'normal political activities, conducted in a peaceful and democratic manner' demanded that these be country-wide; oral and written campaigns for or against acceptance should be considered permissible. They found that 'the country was alive with political activity at the grass roots'; thus the Rhodesian Government's forbidding of political meetings in the Tribal Trust Lands (TTLs), about which the Commission protested, was of little practical significance. The Commission did consider that the detentions of the Todds and the Chinamanos in mid-January were an interference with normal political activities, as no satisfactory explanation was given by the Rhodesian Government nor the detainees charged or released by the end of the test; but they think these detentions had no marked effect and indeed were counter-productive.

(b) A Qualitative or Quantitative Test?

As the proposals contained no suggestion that the Commission should find what ought to be accepted or what the more sensible would accept, they consider that the test must be basically quantitative.

(c) How Far did Reasons Given Invalidate Opinions?

The Commission decided that all were entitled to give reasons for their views. While many undoubtedly rejected because they distrusted the Rhodesian Government, the Commission consider this valid even as a sole reason: many who accepted expressed reservations on similar grounds. Rejection on the grounds that something better might emerge must also be considered valid: people are entitled to prefer hope to present realities even if it might prove vain.

(d) Does the Interval between Agreement and Test Affect Assessment?

The proposals stated that all sections of the population must be consulted, by means of extensive travel. The Commission cannot accept that the thorough enquiry envisaged could have been completed in the first weeks after the settlement when, some suggested, the result would have been 'Yes'. Neither do they agree that, even had it been possible, an immediate thorough test would have produced that result, thinking it mistaken to believe that the terms commanded general African approval when understood.

(e) Were the Commission's Methods Best Suited to Give a Reliable Test?

The Rhodesian authorities thought consultations with tribal leaders and other representative groups would most accurately reveal the opinion of rural areas; they therefore wished meetings to be of small groups only, who should make appointments through District Commissioners (DCs). The Commission considered this impractical and undesirable. The test was conducted as they thought best; when the authorities renewed their opposition to national advance publicity for commissioners' meetings, local publicity only was agreed in some cases, but this proved equally effective.

Chapter 9: Chiefs

The Council of Chiefs told the Commission they were the voice of the people, and the Rhodesian Government made a similar suggestion (see Chapter 8(e) above). However, in 1964 the British Government had rejected this view when applied to a political question. Also, while the council uniformly accepted the proposals, its members were 13 for, 8 against and 4 uncommitted when seen in their chiefly areas; and of 184 substantive chiefs and acting chiefs seen, 140 rejected or abstained.

On the question of how far the chiefs may be said to voice their people's opinions, the Commission prefer to accept their commissioners' findings, and much other evidence: that chiefs were not recognised by their people as spokesmen on extra-tribal matters, except possibly to articulate the people's wishes which is their traditional role; and that their involvement in modern politics caused them and their people great embarrassment. As chiefs they cannot be said to be political leaders. They are unsuited for this role by their concern with administration and traditional duties; while some may have penetrating views on political matters, they are generally too little educated to cope with the sophisticated people whom, the Commission feel certain, the majority of Africans accept as political leaders; and their writ does not run beyond the TTLs.

Chapter 10: Assessment of Evidence

(a) Findings of the Commissioners

The Commission first discuss whether the requirement of a full and proper explanation of the proposals was satisfied. Their simplified version (of which 700,000 copies were printed in all) proved a great aid to comprehension; the Rhodesian Government also distributed much explanatory material as well as a total of 1,130,000 copies of the full English text;

and tribal leaders were instructed, through DCs, to explain and commend the proposals to their people.

The Commission can affirm that a full explanation was given to European, Asian and Coloured Rhodesians: witnesses were generally well-informed on the proposals. They were struck by how little had been done to commend the proposals to Africans; Rhodesian Government activity was apparently deliberately limited to avoid accusations of improper pressures. This vacuum was by no means filled even by the chiefs, and because of active campaigning by the African National Council (ANC) commissioners often found the disadvantages of the terms to be well known, while an objective explanation had not always been given. At private meetings the level of comprehension was reasonable; at large meetings it was often difficult to assess; but all except the Matabeleland North team concluded that a majority of Africans seen understood the proposals well enough to pass a valid judgment on them. The Commission find that in this sense the proposals were 'fully and properly explained to the people of Rhodesia'.

On the response received from the different racial groups, all commissioners were satisfied that the 6,118 Europeans seen overwhelmingly accepted the proposals (5,634 were in favour, 390 against, 94 uncommitted). The Asian and Coloured communities mainly submitted written views (see (c), p.239). At national and regional level the Coloured community (0.3 per cent of the population) gave a reluctant acceptance; the Asian community (0.2 per cent) gave no view at national level, but groups of prominent Asians – and written evidence – also gave a reluctant acceptance.

Commissioners saw 114,534 Africans. In large meetings and groups of over 20 there were 670 acceptances, 97,800 rejections, and 1,830 uncommitted. From individuals and smaller groups the numbers were 2,264, 9,509 and 2,461 respectively. The validity of views in the first category (large meetings) was subject to question; even if they are excluded, however, rejections outnumber acceptances by more than 4 to 1. The teams from Matabeleland North and Victoria based their assessments on the second category, convinced or suspecting that crowd response was neither well-founded nor genuine. The remaining five Provincial teams considered large meetings to be valid as indicators of opinion, despite difficulties in assessing response by acclamation. The Commission believe that the consistency and enthusiasm shown in rejecting and the extent of solidarity at large meetings throughout the country 'must be recognised as giving an indication of the view formed by large sections of the population'.

Five Provincial teams reported that the proposals were unacceptable to Africans in their Provinces. Of the two Provinces excepted, the Commission find that there was more support for the proposals in Matabeleland North than elsewhere, while noting that only 7 per cent of adult Africans live in this Province and half those seen privately; there gave no view; they find that opinion in Victoria was against acceptance. They note regional factors such as the remoteness of much of these two Provinces from city influences and the large number of workers in closed communities – European farms and mines.

weapons which the Soviet Union has made available in the Middle East?

THE MARQUESS OF LOTHIAN: My Lords, I do not think I can answer that question precisely without notice. It is precisely the type of question that we are endeavouring to the best of our ability to assess before deciding about any particular form of transaction.

LORD JANNER: My Lords, with respect, would the noble Lord permit me to ask him again whether, when supplying arms, he takes into consideration such statements as the one made by President Sadat that he is prepared to put a million of his people's lives at stake—obviously, with the arms with which he is supplied? Surely that is an important matter to consider when supplying arms.

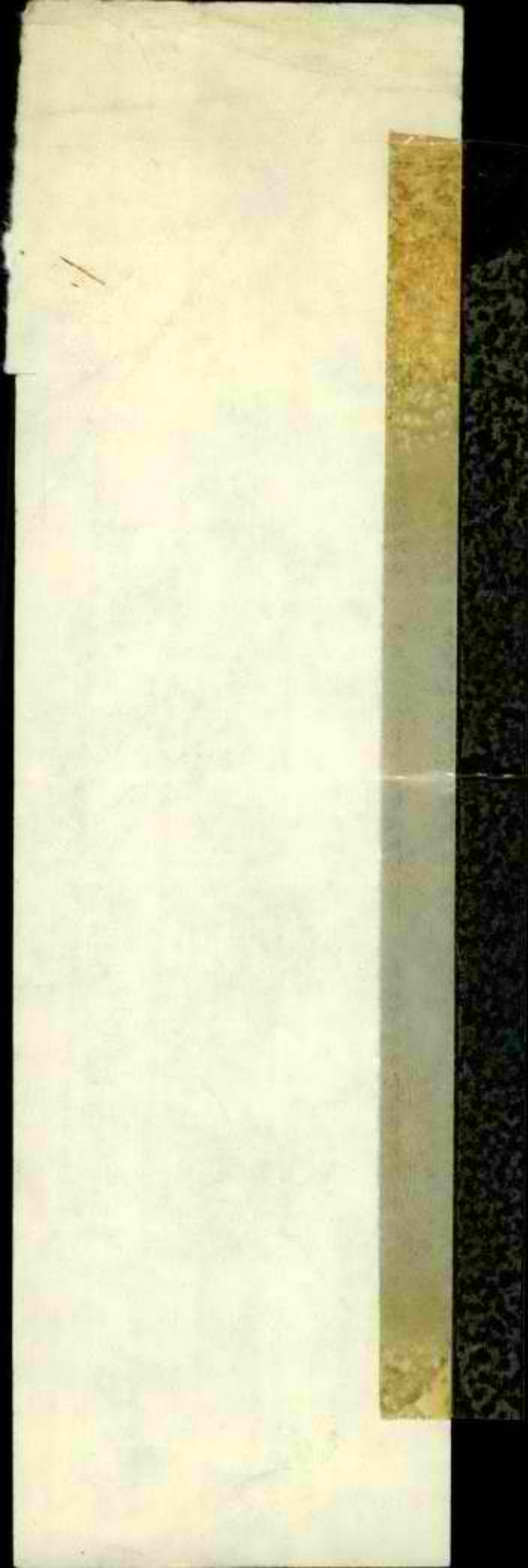
THE MARQUESS OF LOTHIAN: Yes, my Lords, we certainly take that type of statement into consideration.

LORD BARNBY: My Lords, arising out of the supplementary answers which the noble Marquess has given, will he recall a Statement made by the Minister of the day in this House on one sale of over £100 million worth of military and naval equipment to Saudi Arabia? Can he indicate the system that is followed by Her Majesty's Government to satisfy themselves that there is no transfer by the original recipients to third parties?

THE MARQUESS OF LOTHIAN: My Lords, I do not think that I can answer that question properly without notice. What I can tell the noble Lord, as I have said before this afternoon, is that in making transactions of sales of equipment to countries in the Middle East we take into account very strongly the possibility that there may be further indirect sales. But I cannot answer the noble Lord's question specifically without notice.

THE EARL OF ONSLOW: My Lords, if the Government are concerned with the balance of power in the middle East, why are they considering selling submarines to Israel, who have overwhelming military superiority in that area and will not obey the United Nations Security Council resolutions?

THE MARQUESS OF LOTHIAN: My Lords, that is another question and, in any case, as I think my noble friend is

ARMS EXPORTS TO ARAB STATES

2.49 p.m.

LORD BARNBY: My Lords, I beg leave to ask the Question which stands in my name on the Order Paper.

The Question was as follows:

To ask Her Majesty's Government whether their attention has been drawn to reports in the Press of 22 April in which the President of Egypt reported that Egypt is getting Western produced arms freely (including arms of British origin) through third parties in the Arab world; and whether they will state the number of Arab States to which the export of armaments has been authorised or permitted during the past two years.

THE MARQUESS OF LOTHIAN: My Lords, we are aware of these Press reports of President Sadat's speech. Exports of military equipment have been authorised to twelve Arab States over the past two years. There has been no change in our policy on the sale of military equipment to countries in the Middle East. Requests are considered on their merits, taking account of the balance of military power in the area. There is, and has been, no embargo on the sale to parties to the Arab/Israeli dispute, either directly or indirectly. We are satisfied that Egypt has obtained indirectly no equipment that we should not have been willing to supply directly.

LORD BARNBY: My Lords, would not the situation appear to call into question the usefulness and efficacy of the present system of licensing of naval and military arms with British labour content to other countries, for instance Israel? I say this particularly since other armament manufacturing countries, particularly Russia, appear to operate no internationally recognisable system of licensing.

THE MARQUESS OF LOTHIAN: My Lords, as I stated in my Answer, the policy of the British Government in this matter is to consider applications for mili-

tary equipment to all countries in the Middle East on their merits. This takes into account the balance of the military power in that area. If it were judged at any time that a complete embargo on such sales would be efficacious in either promoting a settlement or reducing the possibility of hostilities, obviously this is something that we would consider very seriously.

LORD JANNER: My Lords, when the noble Lord is considering the matter of armaments going either directly or indirectly to Egypt, will he take into consideration the statement made recently by President Sadat that he was prepared to risk a million lives in order to be able to achieve his ends, which means with such armaments as he is supplied? Will he advise President Sadat that he would be better employed in using those funds for the purpose of giving assistance to those who are in such desperate need in Egypt?

THE MARQUESS OF LOTHIAN: My Lords, this is slightly wider than the original Question, but I take note of what the noble Lord has said. It remains the policy of Her Majesty's Government to promote peace in the area.

LORD BURNTWOOD: My Lords, is the noble Marquess saying that within the past four years no sophisticated weapons, for instance, tanks, have been supplied to Middle East countries, Libya for example, which have been refused to Israel?

THE MARQUESS OF LOTHIAN: My Lords, the House knows well that it has never been the practice of this Administration or any other to comment on particular questions concerning specified items of equipment supplied to particular countries. But as I said in my substantive Answer, we are satisfied that no indirect sales have taken place to Egypt of items which we would not have been willing to consider selling to them directly.

LORD WELLS-PESTELL: My Lords, when the noble Marquess talks about the balance of power in the Middle East, far as armaments are concerned in Arab countries, is he seriously suggesting that the Government have been able to assess accurately the quantity and quality of the

003/15 24.1
20/0 2

22/10/8

17/2/77

תאריך

סוג

מזכר

Abraham Sartorius
Claire

אל

מאת

הנדון

Mr. Nurock thinks you might want to keep this in your files. It is a corrected version of the Sar's statement_x in an interview some time ago. Mr. Nurock has used it for his own purposes.

Claire

Asked: why Britain was disengaging from Israel?

Mr. Eban said that there was no particular disengagement from Israel as-such. There was once a British global responsibility, affecting the entire human race. Now, because of economic preoccupations, there is disengagement from previous interests in the Middle East and across ~~the~~ the world.

Since there is no British strength in the area, the British sense of responsibility has lessened.

Britain has withdrawn into itself because of its preoccupation with economic reconstruction.

אסיפה כללית של עובדי משרד החוץ

חתקים ביום ד' 4.11.70 בשעה 14.00 במזנון.

סדר היום

1. דו"ח על פעילות ועד עובדים.
2. דרכי פעולה לעתיד.
3. קביעה מועד לבחירות. בחירת ועדת בחירות.
4. הצעות לשנויים בהרכב הועד ובשיטת הבחירות.

דברי הסבר לסעיה 4

הועד יציע לאסיפה כי הועד שיכון בבחירות הקרובות יורכב בצורה כזאת שתאפשר טפול בעניינים המקצועיים של עובדי המשרד המשתייכים לחטיבות השונות על ידי נציגים מאותן החטיבות הבקאים בנושא ועל ידי כך המגעים עם הנהלת המשרד יהיו יעילים יותר.

ההצעה היא:

- א. הועד יורכב מעשרה חברים אשר יטפלו כגוף אחד בכל דבר מלבד עניינים מקצועיים.
 - ב. עניינים מקצועיים יטפלו על ידי ועדת עבודה של החטיבה המדינית וועדת עבודה של החטיבה המנהלית, לפי הנושא.
 - ג. בבחירות לועד יאופשר לעובדים לבחור כסועמדים מנהליים ומדיניים לפי רצונם. ייבחרו חמשה מכל חטיבה שיחד יהוו את ועד העובדים.
 - ד. על מנת להדק את זיקת החברים המשרתים בחו"ל אל כלל ציבור עובדי המשרד, תיישם ועדת הבחירות הלכה למעשה את החלית האספה מאתקד בדבר מחן זכות בחירה לועד למשרתים בחו"ל.
- חשיבות הנושאים העומדים להכרעה באסיפה זו מחייבת השתתפות כל עובד המשרד.

אנא הופיעו, התבטאו והצביעו.